

Wat is het?

In het kader van het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen (EAPO) kan een gerecht in een EU-land **de tegoeden** die op een bankrekening van een schuldenaar **in een ander EU-land staan, bevriezen**. De procedure kan alleen worden toegepast in grensoverschrijdende zaken waarbij de bankrekening van de schuldenaar wordt aangehouden in een ander land dan het land van het gerecht waarbij de procedure loopt of het land waar de schuldeiser zijn woonplaats heeft.

Aldus wordt het gemakkelijker om in de EU **schuldvorderingen te innen**.

De procedure voor het verkrijgen van een EAPO is opgenomen in [Verordening \(EU\) nr. 655/2014](#).

Het is een **alternatief** voor bestaande procedures in de EU-landen.

De verordening is van toepassing met ingang van 18 januari 2017.

Voordelen

Het EAPO is een **snelle** procedure, **zonder kennisgeving aan de schuldenaar** (*ex parte*).

Het **'verrassingseffect'** verhindert dat schuldenaren hun geld *verplaatsen, verbergen of uitgeven*.

Is de verordening van toepassing in alle EU-landen?

Nee. De verordening is niet van toepassing in Denemarken. Dit betekent:

dat schuldeisers die in Denemarken hun woonplaats hebben, **niet kunnen verzoeken** om een EAPO, en dat u **niet kunt verzoeken om een Europees bevel tot conservatoir beslag** op een Deense bankrekening.

Hoe kan ik een verzoek indienen?

Alle verzoekformulieren en extra informatie vindt u [hier](#).

U kunt **alle formulieren online invullen**.

Opgelet: U *hoeft geen nauwkeurige informatie te verstrekken* over de te bevrozen rekening (bv. rekeningnummer) **indien u daarover niet beschikt - de naam van de bank** waar de rekening wordt aangehouden, volstaat. Indien u de naam niet kent van de bank waar de schuldenaar zijn rekening aanhoudt, kunt u krachtens de verordening het gerecht vragen om dat uit te zoeken.

De inhoud van alle EAPO-formulieren is vastgesteld in [Uitvoeringsverordening \(EU\) 2016/1823 van de Commissie](#).

Link

[Grensoverschrijdende burgerlijke geschillen in de Europese Unie – Leidraad voor de burger](#) (719 Kb)

Laatste update: 21/03/2022

Deze pagina wordt beheerd door de Europese Commissie. De informatie op deze pagina geeft niet noodzakelijk het officiële standpunt van de Europese Commissie weer. De Commissie aanvaardt geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens waarnaar in dit document wordt verwezen. Gelieve de juridische mededeling te raadplegen voor de auteursrechtelijke regeling voor Europese pagina's.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - België**Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen**

De beslagrechter bij de Rechtbank van eerste aanleg (Art. 1395/2 Gerechtelijk Wetboek)

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De [Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders](#) (Art. 555/1, §1, eerste lid, 25° Gerechtelijk Wetboek)

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Artikel 555/1, §2, Gerechtelijk Wetboek, dat op 1 januari 2019 in werking is getreden, voorziet in een combinatie van de mogelijkheden a) en b) zoals bedoeld in artikel 14, 5 van de Verordening.

Bijgevolg zal de Nationale Kamer in een eerste fase volgend op het rechterlijk verzoek de gevraagde gegevens kunnen opvragen bij het Centraal aanspreekpunt gehouden bij de Nationale Bank van België.

Op basis van de bij deze opvraging verkregen gegevens, kan de Nationale Kamer, indien noodzakelijk, aan één of meer banken de gevraagde gegevens opvragen.

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Het Hof van Beroep (Art. 602, eerste lid, 6°, Gerechtelijk Wetboek)

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

De gerechtsdeurwaarder (Art. 196 van de Wet van 18 juni 2018 houdende diverse bepalingen inzake burgerlijk recht en bepalingen met het oog op de bevordering van alternatieve vormen van geschillenoplossing)

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

De gerechtsdeurwaarder (art. 519, §1, lo Gerechtelijk Wetboek)

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Bewaard beslag onder derden wordt in België geregeld in het Gerechtelijk Wetboek, Deel V, Titel Π, Hoofdstuk IV (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/wet/1967/10/10/1967101056/justel>) Bewaard beslag op gezamenlijke rekeningen is mogelijk. Indien de bank op de hoogte zou zijn van de interne deelgerechtigdheid tussen de verschillende houders van de gezamenlijke rekening, treft het beslag enkel het tegoed dat aan de beslagen schuldenaar toebehoort; indien niet zal het volledige creditsaldo worden vermeld in de verklaring van derde-beslagene. In dat geval kan elke niet-beslagen co-titularis de gedeeltelijke opheffing van het beslag verzoeken mits bewijs van zijn of haar aandeel in het rekeningtegoed.

- Dit verzoek kan worden gericht aan de bevoegde beslagrechter bij de rechtbank van eerste aanleg (art. 1395 Gerechtelijk Wetboek).

- Voor wat betreft de kwaliteits- of derdenrekeningen, dient het volgende onderscheid te worden gemaakt:

De schuldenaar is de rekeninghouder

Hoewel artikel 8/1 van de Hypotheekwet uitdrukkelijk erkent dat bepaalde wettelijk verplichte kwaliteitsrekeningen (namelijk die van advocaten, gerechtsdeurwaarders, notarissen en vastgoedmakelaars) afgescheiden zijn van het vermogen van de rekeninghouder, en stelt dat deze afscheiding tegenwerpelij is aan derden, voorzagt de wetgever niet in de onbeslagbaarheid voor de privé-schuldeisers van de rekeninghouder van de tegoeden op deze kwaliteitsrekeningen. Bijgevolg is het bewarend beslag op het rekeningtegoed in handen van de bank in principe mogelijk. De bank moet, wanneer in haar handen derdenbeslag wordt gelegd, wijzen op het specifieke karakter van de rekening (art. 1452 Gerechtelijk Wetboek), maar eventuele betwistingen kunnen voor de beslagrechter opgeworpen worden. De beslagen debiteur kan dus de opheffing van het bewarend beslag vragen.

De schuldenaar is begunstigde van de kwaliteits- of derdenrekening

De begunstigde van de kwaliteitsrekening heeft een vordering op de rekeninghouder tot afgifte van de tegoeden, die voor zijn rekening worden beheerd. Die vordering kan door de schuldeisers van de begunstigde in beslag worden genomen. Elke schuldeiser kan immers beslag leggen in handen van een derde op wat die derde verschuldigd is aan zijn schuldenaar (art. 1445 Gerechtelijk Wetboek). Dat beslag dient te worden gelegd in handen van de rekeninghouder (= derde) en niet in handen van de bank. De bank is in deze verhouding immers enkel iets verschuldigd aan de rekeninghouder van de kwaliteits- of derdenrekening, en niet aan de begunstigde van die rekening.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

De onbeslagbaarheid van bepaalde sommen wordt in België geregeld in de artikelen 1409, 1409bis en 1410 van het Gerechtelijk Wetboek (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/wet/1967/10/10/1967101056/justel>). Deze bepalingen betreffen de beperkingen op en de uitsluiting van de beslagbaarheid van sommige inkomsten: lonen, vervangingsinkomens, sociale uitkeringen en alimentatiegelden. Onder een bepaalde grens zijn loon en vervangingsinkomsten in het geheel niet vatbaar voor beslag.

Om de tenuitvoerleggende instanties en eventuele derde-beslagene te helpen bij het beoordelen van de beslagbaarheid van de bedragen op een rekening, voorziet artikel 141 Ibis, §3 van het Gerechtelijk Wetboek in een strafrechtelijk gesanctioneerde verplichting voor werkgevers en uitbetalende instellingen om bij de door hen uitgevoerde betalingen een bijzondere code te vermelden, die varieert naargelang het type van beschermd inkomen dat op de rekening wordt gestort.

Deze coderingsverplichting doet niets af aan het recht van de schuldenaar om steeds met alle wettelijke middelen te bewijzen dat bedragen die op zijn zichtrekening werden gecrediteerd, niet vatbaar zijn voor beslag (artikel 141 Ibis, §2, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek). Artikel 141 Ibis, §2, tweede lid, voorziet overigens in het weerlegbaar vermoeden van gedeeltelijke onbeslagbaarheid van de bedragen die door de werkgever van de schuldenaar op diens zichtrekening zijn gestort. Dit vermoeden geldt alleen bij de verhoudingen tussen de schuldenaar en zijn schuldeisers.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Artikel 1454 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat kosten voor de verklaring van de derde-beslagene ten laste zijn van de schuldenaar. Er wordt niet voorzien in de mogelijkheid om andere kosten, gemaakt door de bank in het kader van de uitvoering of (gedeeltelijke) opheffing van het bewarend beslag onder derden, te recupereren.

Het artikel 555/1, §2 van het Gerechtelijk Wetboek, dat op 1 januari 2019 in werking is getreden, voorziet dat de Koning de vergoeding bepaalt voor de behandeling van het verzoek voor het verkrijgen van rekeninginformatie, evenals de voorwaarden en de nadere regels van inning. Een deel van deze vergoeding komt desgevallend toe aan de bank die informatie heeft verstrekt op vraag van de door ons land aangeduide informatie-instantie (zie kennisgeving voor artikel 50(I)(b) van de Verordening), in de mate waarin met de banken of met een door hen aangewezen vertegenwoordiger schriftelijk een vergoedingsregeling werd overeengekomen, onverminderd artikel 43, lid 3, van Verordening (EU) nr. 655/2014 (zie art. 3, 2° van het Koninklijk besluit van 22 april 2019 houdende bepaling van de vergoeding voor de behandeling van het verzoek voor het verkrijgen van rekeninginformatie bedoeld in artikel 555/1, § 2, zesde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, evenals de voorwaarden en de nadere regels van inning, (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/bsluit/2019/04/22/2019030412/justel>) Op dit ogenblik bestaat zo'n vergoedingsregeling met de banken niet.

Deze door de Koning bepaalde vergoeding zal zowel gelden voor 'Belgische' informatieverzoeken overeenkomstig de nieuwe artikelen 1447/1 en 1447/2 Gerechtelijk Wetboek (die vermoedelijk in de loop van 2020 in werking zullen treden), als voor informatieverzoeken overeenkomstig artikel 14 van de Verordening.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Wat betreft de tenuitvoerlegging door de gerechtsdeurwaarder, worden de tarieven geregeld in het Koninklijk besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen.

Wat betreft de informatieverstrekking, voorziet het artikel 555/1, §2 van het Gerechtelijk Wetboek, dat op 1 januari 2019 in werking is getreden, dat de Koning de vergoeding bepaalt voor de behandeling van het verzoek voor het verkrijgen van rekeninginformatie, evenals de voorwaarden en de nadere regels van inning. Dit is gebeurd bij het Koninklijk besluit van 22 april 2019 houdende bepaling van de vergoeding voor de behandeling van het verzoek voor het verkrijgen van rekeninginformatie bedoeld in artikel 555/1, § 2, zesde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, evenals de voorwaarden en de nadere regels van inning, (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/bsluit/2019/04/22/2019030412/justel>) dat met terugwerkende kracht in werking is getreden op 1 januari 2019.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Naar Belgisch recht levert het leggen van bewarend beslag geen voorrecht op voor de vordering. Overeenkomstig de artikelen 17 en 19, I o van de Hypotheekwet zijn enkel de gerechtskosten bevoorrecht die rechtstreeks zijn gemaakt voor het leggen van het bewarend beslag.

Artikel 50, lid 1, onder l) — rechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

Tegen het bevel tot bewarend beslag: de beslagrechter bij de rechtbank van eerste aanleg (Art. 1395/2, 2°, Gerechtelijk Wetboek).

Tegen de tenuitvoerlegging van liet bewarend beslag: de beslagrechter bij de rechtbank van eerste aanleg (Art. 1395/2, 2°, Gerechtelijk Wetboek).

Artikel 50, lid 1, onder m) — rechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Het Hof van Beroep (Art. 602, eerste lid, 7°, Gerechtelijk Wetboek).

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt in overeenstemming met artikel 1051 van het Gerechtelijk Wetboek in principe één maand vanaf de betekening of de kennisgeving van het vonnis.

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

De uitgaven en kosten in het kader van een burgerrechtelijke procedure worden geregeld in de artikelen 1017-1022 van het Gerechtelijk Wetboek

De gerechtskosten verschillen van zaak tot zaak en moeten *in concreto* worden beoordeeld.

Art. 1017 Gerechtelijk Wetboek bepaalt als algemene regel dat, tenzij bijzondere wetten anders bepalen, ieder eindvonnis, zelfs ambtshalve, de in het ongelijk gestelde partij verwijst in de kosten, onverminderd de overeenkomst tussen partijen, die het eventueel bekrachtigt. Niettemin worden nutteloze kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022, zelfs ambtshalve ten laste gelegd van de partij die ze foutief heeft veroorzaakt.

Art. 1018 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt om welke kosten het gaat:

1° de diverse griffie- en registratierechten, alsook de zegelrechten die voor de afschaffing van het Wetboek der zegelrechten zijn betaald. De griffierechten omvatten de rolrechten, de opstelrechten en de expeditierechten (art. 268 Wetboek registratie-, hypotheek- en griffierechten).

Het rolrecht bedraagt in principe tussen de 100 en 500 euro (beslagrechter) en tussen de 210 en 800€ (Hof van Beroep), afhankelijk van de waarde van de vordering (art. 269/1 van hetzelfde wetboek). Zij zijn verschuldigd opdat een zaak op de rol zou worden geplaatst.

Het opstelrecht op akten van griffiers van hoven en rechtbanken, of op akten die buiten bemoeiing van rechters voor hen zijn verleden, bedraagt in principe 35 euro (art. 270/1 van hetzelfde wetboek).

Op de uitgiften, kopieën of uittreksels die in de griffies worden afgegeven, wordt in principe een expeditierecht geheven tussen 0,85 en 3 euro per bladzijde (art. 271 en 272 van hetzelfde wetboek).

De registratierechten zijn verschuldigd op beslissingen betreffende een hoofdsom van meer dan 12500 euro (exclusief gerechtskosten) en bedragen 3% van die hoofdsom.

2° de prijs en de emolumenten en lonen van de gerechtelijke akten;

3° de prijs van uitgifte van het vonnis: tussen 0,85 en 5,75 euro per blad;

4° de uitgaven betreffende alle onderzoeksmaatregelen, onder meer het getuigen- en deskundigengeld.

5° de reis- en verblijfkosten van de magistraten, de griffiers en van de partijen, wanneer hun reis door de rechter bevolen is, en de kosten van de akten, wanneer deze uitsluitend met het oog op het geding opgemaakt zijn;

6° de rechtsplegingsvergoeding, zoals bepaald in art. 1022 Get. W.; deze wordt in principe betaald door de verliezende partij en is een tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de winnaar. Het bedrag van deze vergoeding wordt bepaald in functie van het bedrag van de vordering. Het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 bepaalt een basisbedrag, een minimumbedrag en een maximumbedrag. De rechter mag het basisbedrag verhogen of verlagen, zonder het minimum- of maximumbedrag te overschrijden. De bedragen zijn gekoppeld aan de index voor consumptieprijzen en worden met 10% verhoogd of verlaagd telkens de index met 10 punten stijgt resp. daalt.

7° het ereloon, de emolumenten en de kosten van de bemiddelaar die aangewezen is overeenkomstig artikel 1734.

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Geen enkele bijkomende taal

Laatste update: 01/08/2022

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Tsjechië

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

De districtsrechtbank van Praag 1 (*Obvodní soud pro Prahu 1*) (overeenkomstig artikel 37 van [Wet nr. 6/2002 Coll. inzake rechtbanken en rechters](#)).

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De bevoegde autoriteit voor het verkrijgen van informatie over rekeningen is de districtsrechtbank van Praag 1 (*Obvodní soud pro Prahu 1*) (overeenkomstig artikel 37 van [Wet nr. 6/2002 Coll. inzake rechtbanken en rechters](#)).

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Uit hoofde van artikel 128 van Wet nr. 99/1963 Coll. ([Wetboek van burgerlijke rechtsvordering](#)), zoals gewijzigd, is iedere persoon verplicht om een gerecht, op verzoek en zonder tegenprestatie, op de hoogte te stellen van feiten die van belang zijn voor de procedures en beslissingen.

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Het hoger beroep moet worden ingesteld via het gerecht dat de betwiste beslissing heeft gegeven [artikel 204, lid 1, van Wet nr. 99/1963 Coll. ([Wetboek van burgerlijke rechtsvordering](#)), zoals gewijzigd]. De **regionale rechtbanken** (*krajské soudy*) zijn de rechtbanken met materiële bevoegdheid. De regionale rechtbank in het rechtsgebied waarvan de districtsrechtbank zich bevindt die in eerste aanleg uitspraak heeft gedaan, heeft territoriale bevoegdheid. Wat de territoriale bevoegdheid in eerste aanleg van de districtsrechtbank van Praag 1 betreft, is overeenkomstig artikel 37 van [Wet nr. 6/2002 Coll. inzake rechtbanken en rechters](#), de territoriaal bevoegde rechtbank de gemeentelijke rechtbank van Praag (*Městský soud v Praze*).

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

De districtsrechtbank van Praag 1 (*Obvodní soud pro Prahu 1*) (overeenkomstig artikel 37 van [Wet nr. 6/2002 Coll. inzake rechtbanken en rechters](#)).

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

De districtsrechtbank van Praag 1 (*Obvodní soud pro Prahu 1*) (overeenkomstig artikel 37 van [Wet nr. 6/2002 Coll. inzake rechtbanken en rechters](#)).

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Tegoeden op gezamenlijke rekeningen zijn slechts voor conservatoir beslag vatbaar voor het deel dat exclusief door de schuldenaar wordt aangehouden [artikel 311 bis van Wet nr. 99/1963 Coll. ([Wetboek van burgerlijke rechtsvordering](#)), zoals gewijzigd]. Indien een rekening op naam van meerdere personen staat, worden zij geacht over een gelijk deel van de tegoeden te beschikken [artikel 2663 van Wet nr. 89/2012 Coll. ([burgerlijk wetboek](#)), zoals gewijzigd].

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

Deze regels zijn opgenomen in de artikelen 304 bis, 304 ter, 310 en 317 tot en met 319 van Wet nr. 99/1963 Coll. ([Wetboek van burgerlijke rechtsvordering](#)), zoals gewijzigd. Niet voor conservatoir beslag vatbare middelen zijn bijvoorbeeld bedragen die bestemd zijn voor de betaling van salarissen, vergoedingen voor jaarlijkse vakantie en andere uitkeringen die worden betaald in plaats van arbeidsloon. Dit geldt tevens voor middelen tot twee keer het minimum voor levensonderhoud, voor sociale uitkeringen en voor hulp aan personen die in een onzekere situatie verkeren.

De plichtige (d.w.z. de schuldenaar) moet met betrekking tot de bedragen die bestemd zijn voor de betaling van salarissen, vergoedingen voor jaarlijkse vakantie en andere uitkeringen die worden betaald in plaats van arbeidsloon, aan de financiële instelling (waarbij de rekening is geopend) een verklaring verstrekken over het doel van de betaling met vermelding van het totaalbedrag dat moet worden overgemaakt en, in het bijzonder, de namen van alle werknemers, alsook het precieze bedrag dat aan hen moet worden overgemaakt. Deze verklaring moet zijn voorzien van een gewaarmerkte handtekening. Aangezien het een procedurele handeling van de plichtige betreft, moet de verklaring in diens kantoren worden ondertekend (rechtspersoon) door degene die, overeenkomstig artikel 21 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, gemachtigd is de rechtspersoon in rechte te vertegenwoordigen. De financiële instelling is noch verplicht, noch gerechtigd deze verklaring te onderzoeken. Bovendien mag zij niet onderzoeken of de gestorte middelen daadwerkelijk voor het beoogde doel zijn gebruikt. Zij zorgt voor de afwikkeling van de schuldvorderingen van de werknemers van de plichtige op basis van de op de rekening beschikbare tegoeden (met inbegrip van tegoeden die op een later moment beschikbaar komen, indien het oorspronkelijke bedrag ontoereikend was om tot betaling over te gaan). Dit geldt eveneens voor middelen tot twee keer het minimum voor levensonderhoud. Ook in dit geval verricht

de financiële instelling, eigenmachtig en zonder interventie van een gerecht, de betaling op grond van een verzoek van de plichtige (indien de plichtige het verzoek aan een gerecht richt, geeft het gerecht daarover geen beslissing; het richt het verzoek aan de financiële instelling, zodat deze het verzoek ten uitvoer kan leggen). Een onderzoek naar het doel van de gestorte middelen is in dergelijke gevallen niet aan de orde; er kan worden volstaan met een kennisgeving van de financiële instelling aan het gerecht dat het betreffende bedrag aan de plichtige is overgemaakt. Vervolgens moet ook de begunstigde hiervan in kennis worden gesteld. Anders kan de begunstigde gerede twijfel hebben of bij een onvolledige betaling van de schuldvordering de financiële instelling overeenkomstig het bevel van het gerecht heeft gehandeld. Als de begunstigde daarentegen op geen enkele wijze is betrokken bij de betreffende betaling, is het niet nodig hem of haar hiervan in kennis te stellen. In de overige gevallen zijn deze bedragen van rechtswege uitgesloten (bv. in het geval van sociale uitkeringen of schuldvorderingen die worden ingediend door auteurs of andere initiatiefnemers).

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Ja. Banken hebben het recht om de kosten van de uitvoering van vergelijkbare nationale bevelen tegen hun eigen tarief in rekening te brengen. De schuldenaar en de bank maken samen afspraken over deze bankkosten, met inachtneming van de wettelijke regels. Aan de overeenkomst die een bank met een schuldenaar sluit, worden dan ook wettelijke beperkingen gesteld.

Bovendien hebben banken het recht om de kosten van informatieverstrekking in rekening te brengen als zij dat met de klant zijn overeengekomen. Een en ander hangt af van de geldende tarieven en de rekeninghouder is verantwoordelijk voor de voorlopige en definitieve betaling van deze kosten.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

De gerechtskosten zijn vastgelegd in [Wet nr. 549/1991 Coll. inzake gerechtskosten](#), zoals gewijzigd. De proceskosten worden uitgedrukt als een vast bedrag, of in procenten als de kosten berekend worden over een bepaald geldbedrag. Voor de berekening van kosten die in procenten worden uitgedrukt, moet de kostengrondslag worden vermenigvuldigd met het toepasselijke percentage. De verschillende percentages zijn vastgelegd in een tarievenlijst bij de wet. De wet is van toepassing op zowel procedures in eerste aanleg als beroepsprocedures.

Op het moment dat de betalingsverplichting ontstaat, moeten de kosten worden betaald. Dit kan bijvoorbeeld het moment zijn waarop het stuk dat het geding inleidt, wordt ingediend.

De schuldenaar en de bank bepalen samen de bankkosten, met inachtneming van de wettelijke regels. Aan de overeenkomst die een bank met een schuldenaar sluit, worden dan ook wettelijke beperkingen gesteld.

De schuldenaar en de bank maken samen afspraken over deze bankkosten, met inachtneming van de wettelijke regels. Aan de overeenkomst die een bank met een schuldenaar sluit, worden dan ook wettelijke beperkingen gesteld.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Er wordt geen rangorde toegekend aan vergelijkbare nationale bevelen.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

Voor de in artikel 33, lid 1, en artikel 34, lid 1 of 2, bedoelde beslissingen is de bevoegde rechtbank de districtsrechtbank van Praag 1 (overeenkomstig artikel 37 van [Wet nr. 6/2002 Coll. inzake rechtbanken en rechters](#)).

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Het hoger beroep moet binnen een termijn van vijftien dagen na de kennisgeving van de schriftelijke beslissing worden ingesteld bij het gerecht dat de betwiste beslissing heeft gegeven [artikel 204, lid 1, van Wet nr. 99/1963 Coll. (<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1963-99>) wetboek van burgerlijke rechtsvordering], zoals gewijzigd].

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

De gerechtskosten zijn vastgelegd in Wet nr. 549/1991 Coll. [inzake gerechtskosten](#), zoals gewijzigd. De proceskosten worden uitgedrukt als een vast bedrag, of in procenten als de kosten berekend worden over een bepaald geldbedrag. Voor de berekening van kosten die in procenten worden uitgedrukt, moet de kostengrondslag worden vermenigvuldigd met het toepasselijke percentage. De verschillende percentages zijn vastgelegd in een tarievenlijst bij de wet. De wet is van toepassing op zowel procedures in eerste aanleg als beroepsprocedures.

Op het moment dat de betalingsverplichting ontstaat, moeten de kosten worden betaald. Dit kan bijvoorbeeld het moment zijn waarop het stuk dat het geding inleidt, wordt ingediend.

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Tsjechië aanvaardt het **Slowaaks** als vreemde taal.

Laatste update: 08/02/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Duitsland

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Het gerecht dat lokaal bevoegd is om een bevel tot conservatoir beslag uit te vaardigen wanneer de schuldeiser reeds een authentieke akte heeft verkregen, is het gerecht in het district waarvan de akte is opgesteld.

De materiële bevoegdheid van het gerecht is in overeenstemming met de algemene bepalingen van het Duitse recht en de toepasselijke procedureregels. Welk gerecht bevoegd is, kan per geval worden bepaald met behulp van het zoekinstrument bovenaan de website.

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De voor het verkrijgen van rekeninginformatie aangewezen informatie-instantie overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU) nr. 655/2014 is het *Bundesamt für Justiz* (de federale dienst für Justiz).

De contactgegevens van het *Bundesamt für Justiz* zijn:

Bundesamt für Justiz
Adenauerallee 99-103
53113 Bonn
Duitsland

Telefoon: +49-228 99 410-40

E-mailadres: EU-Kontenpaendung@bfj.bund.de

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Om rekeninginformatie overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU) nr. 655/2014 te verkrijgen, kan het *Bundesamt für Justiz* het *Bundeszentralamt für Steuern* (federale belastingdienst) verzoeken om bij kredietinstellingen de volgende gegevens op te vragen:

het rekeningnummer;

de datums waarop de rekening werd geopend en opgeheven;

de naam en geboortedatum van de rekeninghouder, en

de namen van de personen die gerechtigd zijn over de rekening te beschikken.

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Er kan beroep worden ingesteld tegen een weigering om het bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen bij het gerecht dat het verzoek heeft afgewezen of, indien het gerecht dat het verzoek heeft afgewezen een gerecht in eerste aanleg is, bij een hogere rechtbank.

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

In het kader van artikel 50, lid 1, punt a), zijn de *Amtsgerichte* (kantongerechten) bevoegd om het bevel tot conservatoir beslag en andere stukken in ontvangst te nemen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

Het *Amtsgericht* is overeenkomstig de algemene bepalingen van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering (*Zivilprozessordnung*; hierna "ZPO" genoemd) het gerecht dat bevoegd is om het bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen. Indien het bevel echter door een Duits gerecht is uitgevaardigd, is dat gerecht bevoegd om het bevel ten uitvoer te leggen.

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Wat het conservatoir beslag op tegoeden op gezamenlijke rekeningen betreft, gelden de onderstaande bepalingen.

Indien de personen die gerechtigd zijn over een rekening te beschikken, volgens de documenten van de bank die de rekening beheert, slechts gezamenlijk over de tegoeden mogen beschikken ("*Und-Konten*"), moet het bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen aan alle rekeninghouders worden gericht. Indien de schuldenaar alleen over de bankrekening ("*Oder-Konto*") mag beschikken, zijn de tegoeden op deze rekening vatbaar voor beslag als tegoeden op een individuele rekening van de schuldenaar.

Tegoeden op rekeningen van een derde waarover de schuldenaar namens deze derde mag beschikken, zijn overeenkomstig het Duitse nationale recht vatbaar voor beslag tegen de schuldenaar. Het bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen moet worden gericht aan de beheerder (schuldenaar).

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

Een van beslag vrijgestelde rekening ("*Pfändungsschutzkonto*") [§850k ZPO] biedt bescherming tegen beslag op betaalrekeningen. De gevolgen van een van beslag vrijgestelde rekening worden geregeld in §§ 899 e.v. ZPO.

De bedragen waarnaar wordt verwezen in § 850c, leden 1 en 2, ZPO, vloeien voort uit de kennisgeving over de van beslag vrijgestelde drempelwaarden (*Pfändungsfreigrenzenbekanntmachung*). De bedragen worden elk jaar op 1 juli aangepast. Deze regels kunnen worden geraadpleegd op de website <http://www.gesetze-im-internet.de/>

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Op grond van het Duitse recht mogen banken geen kosten in rekening brengen voor de uitvoering van gelijkwaardige nationale bevelen of voor het verstrekken van rekeninginformatie.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

De kosten die in rekening worden gebracht door de gerechten die betrokken zijn bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van een bevel tot conservatoir beslag overeenkomstig Verordening (EU) nr. 655/2014 zijn vastgelegd in de wet inzake gerechtskosten (*Gerichtskostenengesetz*) en in de wet inzake gerechtskosten in familiezaken (*Gesetz über Gerichtskosten in Familiensachen*). Bovengenoemde wetten kunnen via http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gkg_2004/gesamt.pdf of <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/famgkg/gesamt.pdf> gratis worden ingezien en opgevraagd.

Voor een samenvatting van de in die wetten vastgestelde kosten wordt verwezen naar ons antwoord betreffende artikel 50, lid 1, punt n).

De kosten die in rekening worden gebracht door de gerechtsdeurwaarders die betrokken zijn bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van een bevel tot conservatoir beslag overeenkomstig Verordening (EU) nr. 655/2014 zijn vastgelegd in de wet inzake gerechtsdeurwaarderskosten (*Gerichtsvollzieherkostenengesetz*, hierna "GvKostG" genoemd). De bovengenoemde wet kan via <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gvkostg/gesamt.pdf> gratis worden ingezien en opgevraagd.

Er worden kosten in rekening gebracht voor de betekening of kennisgeving aan een bank van een in Duitsland uitgevaardigd Europees bevel tot conservatoir beslag, indien er hiervoor in Duitsland een gerechtsdeurwaarder wordt ingeschakeld. Indien de gerechtsdeurwaarder de betekening of kennisgeving persoonlijk verricht, wordt er een vergoeding van 11 EUR in rekening gebracht conform nummer 100 van de tarieflijst bij de wet inzake gerechtsdeurwaarderskosten (hierna "KV GvKostG" genoemd), evenals de reiskosten op basis van de door de gerechtsdeurwaarder afgelegde afstand: 3,25 EUR voor een afstand van maximaal 10 kilometer; 6,50 EUR voor een afstand tussen 10 en 20 km; 9,75 EUR voor een afstand tussen 20 en 30 km; 13 EUR voor een afstand tussen 30 en 40 kilometer, en 16,25 EUR voor een afstand van meer dan 40 kilometer (nummer 711 KV GvKostG). Indien de gerechtsdeurwaarder de betekening of kennisgeving op een andere wijze verricht, wordt er een vergoeding van 3,30 EUR in rekening gebracht (nummer 101 KV GvKostG). Er worden maximale posttarieven in rekening gebracht voor betekeningen of kennisgevingen met een akte van betekening of kennisgeving (nummer 701 KV GvKostG). Ter dekking van eventuele contante uitgaven wordt er een forfaitair bedrag van 20 % van de voor elke beslissing aangerekende kosten in rekening gebracht, met een minimum van 3 EUR en een maximum van 10 EUR (nummer 716 KV GvKostG).

Dit is van toepassing wanneer het gerecht dat het Europees bevel tot conservatoir beslag in Duitsland heeft uitgevaardigd, een gerechtsdeurwaarder inschakelt om op initiatief van de schuldeiser de beslissing aan de schuldenaar te betekenen of ter kennis te brengen.

Er worden geen kosten in rekening gebracht voor het raadplegen van de informatie-instantie overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU) nr. 655/2014, onverminderd ons antwoord betreffende artikel 50, lid 1, punt n), ter specificatie van de verhoging van de vastgestelde gerechtskosten bij procedures voor het verkrijgen van een bevel tot conservatoir beslag in de zin van artikel 5, lid 1, punt b), van Verordening (EU) nr. 655/2014.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

De rangorde van de beslagleggingen op rekeningtegoeden op grond van beslissingen krachtens nationaal recht, die gelijkwaardig zijn aan beslissingen krachtens Verordening (EU) nr. 655/2014, wordt bepaald door het tijdstip van de betekening of kennisgeving aan de bank, waarbij een eerdere beslaglegging voorrang heeft op een latere beslaglegging.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

Voor de in artikel 33, lid 1, van Verordening (EU) nr. 655/2014 bedoelde rechtsmiddelen is het gerecht bevoegd dat het bevel tot conservatoir beslag heeft uitgevaardigd.

Voor de in artikel 34, lid 1 of lid 2, van Verordening (EU) nr. 655/2014 bedoelde rechtsmiddelen van de schuldenaar, is het gerecht dat bevoegd is om het bevel ten uitvoer te leggen, conform de algemene bepalingen het bevoegde *Amtsgericht*.

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Het in artikel 37 van Verordening (EU) nr. 655/2014 bedoelde hoger beroep kan worden ingesteld bij het gerecht dat een beslissing over het rechtsmiddel heeft gegeven of, indien het gerecht dat de beslissing over het rechtsmiddel heeft gegeven een gerecht in eerste aanleg is, bij een hogere rechtbank. Het beroep moet binnen een maand worden ingesteld.

De termijn vangt aan met de betekening of kennisgeving aan de betrokkene van de beslissing waartegen er beroep wordt ingesteld.

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

In procedures krachtens artikel 5, punt a), van Verordening (EU) nr. 655/2014.

De hoogte van de kosten wordt per keer bepaald op basis van het in het geding zijnde bedrag en de desbetreffende tarieven op basis van de berekeningsmethode van § 34 van de wet inzake gerechtskosten (*Gerichtskostengesetz*, hierna "GKG" genoemd) respectievelijk § 28 van de wet inzake gerechtskosten in familiezaken (*Gesetz über Gerichtskosten in Familiensachen*, hierna "FamGKG" genoemd).

a) Op de procedure voor het verkrijgen van een Europees bevel tot conservatoir beslag in de zin van artikel 5, punt a), van Verordening (EU) nr. 655/2014 is er, conform nummer 1410 van de tarieflijst bij de wet inzake gerechtskosten (hierna "KV GKG" genoemd), in principe een tarief van 1,5 van toepassing. In bepaalde gevallen, wanneer de verwerkingslast voor het gerecht gering is, wordt er een verlaagd tarief van 1,0 toegepast (nummer 1411 KV GKG). Indien er een bevel is uitgevaardigd overeenkomstig § 91a of § 269, lid 3, ZPO, wordt er in principe een hoger tarief van 3,0 toegepast (nummer 1412 KV GKG). De procedurekosten omvatten tevens de kosten voor het instellen van het in artikel 33 van Verordening (EU) nr. 655/2014 bedoelde rechtsmiddel door de schuldenaar teneinde het Europees bevel tot conservatoir beslag in te trekken of te wijzigen. Voor betekeningen of kennisgevingen met een akte van betekening of kennisgeving of met een aangetekende brief met ontvangstbevestiging of door rechtbankpersoneel, wordt er een forfaitaire vergoeding van 3,50 EUR in rekening gebracht indien er meer dan 10 betekeningen of kennisgevingen gebeuren in één gerechtelijke procedure of indien de betekening of kennisgeving gebeurt op initiatief van de schuldeiser (nummer 9002 KV GvKostG).

In de beroepsprocedure wordt er een tarief van 1,5 toegepast (nummer 1430 KV GKG). Wanneer de gehele procedure wordt beëindigd omdat het beroep wordt ingetrokken, wordt het tarief verlaagd naar 1,0 (nummer 1431 KV GKG).

Het in het geding zijnde bedrag wordt per keer naar eigen goeddunken vastgesteld door het gerecht (§ 53 GKG, juncto § 3 ZPO).

De kosten moeten worden voldaan wanneer het verzoek om een Europees bevel tot conservatoir beslag wordt ingediend of wanneer er een rechtsmiddel bij het gerecht wordt ingesteld (§ 6 GKG).

b) Indien een *Amtsgericht* in eerste aanleg als familierechtbank uitspraak doet, wordt er voor de procedure doorgaans een tarief van 1,5 toegepast, conform nummer 1420 van de tarieflijst bij de wet inzake gerechtskosten in familiezaken (hierna "KV FamGKG" genoemd). Wanneer de gehele procedure wordt beëindigd zonder dat er een definitieve beslissing is genomen, wordt het tarief verlaagd naar 0,5 (nummer 1421 KV FamGKG).

De procedurekosten omvatten tevens de kosten voor het instellen van het in artikel 33 van Verordening (EU) nr. 655/2014 bedoelde rechtsmiddel door de schuldenaar teneinde het Europees bevel tot conservatoir beslag in te trekken of te wijzigen. Voor betekeningen of kennisgevingen met een certificaat van betekening of kennisgeving of met een aangetekende brief met ontvangstbevestiging of door rechtbankpersoneel, wordt er een forfaitaire vergoeding van 3,50 EUR per betekening of kennisgeving in rekening gebracht indien er meer dan 10 betekeningen of kennisgevingen gebeuren in één gerechtelijke procedure of indien de betekening of kennisgeving gebeurt op initiatief van de schuldeiser (nummer 2002 KV FamGKG).

In de beroepsprocedure wordt er een tarief van 2,0 toegepast (nummer 1422 KV FamGKG). Wanneer de gehele procedure wordt beëindigd omdat het beroep wordt ingetrokken voordat er beroep bij het gerecht is ingesteld, wordt het tarief verlaagd naar 0,5 (nummer 1423 KV FamGKG). In andere gevallen waarbij de procedure wordt beëindigd zonder dat er een definitieve beslissing is genomen, geldt er een tarief van 1,0 (nummer 1424 KV FamGKG).

Het in het geding zijnde bedrag wordt ex aequo et bono vastgesteld (§ 42, lid 1, FamGKG).

De kosten moeten worden voldaan zodra er een onvoorwaardelijke uitspraak is gedaan over de kosten, of als de procedure op een andere wijze werd beëindigd (§ 11 FamGKG).

c) Wanneer een *Arbeitsgericht* in eerste aanleg uitspraak doet, wordt er voor de procedure doorgaans een tarief van 0,4 toegepast (nummer 8310 KV GKG). Indien er een bevel is uitgevaardigd overeenkomstig § 91a of § 269, lid 3, derde zin, ZPO, wordt er in principe een hoger tarief van 2,0 toegepast (nummer 8311 KV GKG).

De procedurekosten omvatten tevens de kosten voor het instellen van het in artikel 33 van Verordening (EU) nr. 655/2014 bedoelde rechtsmiddel door de schuldenaar teneinde het Europees bevel tot conservatoir beslag in te trekken of te wijzigen. Voor betekeningen of kennisgevingen met een akte van betekening of kennisgeving of met een aangetekende brief met ontvangstbevestiging of door rechtbankpersoneel, wordt er een forfaitaire vergoeding van 3,50 EUR in rekening gebracht indien er meer dan 10 betekeningen of kennisgevingen gebeuren in één gerechtelijke procedure of indien de betekening of kennisgeving gebeurt op initiatief van de schuldeiser (nummer 9002 KV GvKostG).

In de beroepsprocedure wordt er een tarief van 1,2 toegepast (nummer 8330 KV GKG). Wanneer de gehele procedure wordt beëindigd omdat het beroep wordt ingetrokken, wordt het tarief verlaagd naar 0,8 (nummer 8331 KV GKG).

Het in het geding zijnde bedrag wordt per keer naar eigen goeddunken vastgesteld door het gerecht (§ 53 GKG, juncto § 3 ZPO).

De kosten moeten worden voldaan zodra er een onvoorwaardelijke uitspraak is gedaan over de kosten, of als de procedure op een andere wijze werd beëindigd (§ 9 GKG).

In procedures krachtens artikel 5, punt b), van Verordening (EU) nr. 655/2014, en in alle procedures waarin wordt verzocht de tenuitvoerlegging van een bevel tot conservatoir beslag in te perken of te beëindigen

In de procedure voor het verkrijgen van een bevel tot conservatoir beslag in de zin van artikel 5, punt b), van Verordening (EU) nr. 655/2014, wordt er een vergoeding van 22 EUR in rekening gebracht (nummer 2111 KV GKG). Indien er in de procedure rekeninginformatie wordt opgevraagd, wordt de vergoeding verhoogd naar 37 EUR (nummer 2112 KV GKG).

De procedurekosten omvatten tevens de kosten voor het instellen van het in artikel 33 van Verordening (EU) nr. 655/2014 bedoelde rechtsmiddel door de schuldenaar teneinde het Europees bevel tot conservatoir beslag in te trekken of te wijzigen.

Voor verzoeken om de gedwongen tenuitvoerlegging te beëindigen of in te perken, wordt er een vergoeding van 33 EUR in rekening gebracht (nummer 2119 KV GKG).

Voor beroepen die worden afgewezen of verworpen, wordt er een vergoeding van 33 EUR in rekening gebracht (nummer 2121 KV GKG). Indien het beroep slechts gedeeltelijk wordt afgewezen of verworpen, kan het gerecht de kosten ex aequo et bono met de helft terugbrengen of beslissen geen vergoeding in rekening te brengen.

De kosten moeten worden voldaan wanneer het verzoek om een Europees bevel tot conservatoir beslag wordt ingediend, of na beëindiging of inperking van de gedwongen tenuitvoerlegging, of wanneer er een rechtsmiddel bij het gerecht wordt ingesteld (§ 6 GKG).

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Voor stukken die overeenkomstig Verordening (EU) nr. 655/2014 aan het gerecht of een bevoegde instantie zijn gericht, is er geen andere taal toegestaan dan het Duits.

Laatste update: 29/12/2023

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Estland

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Kantonrechtbanken.

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Kamer van deurwaarders en faillissementscuratoren

Tartu mnt 16, 10117 Tallinn

Telefoon: +372 64 63 773

E-mail: info@kpkoda.ee

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Artikel 14, lid 5, onder a) - alle banken op Ests grondgebied zijn, op verzoek van de informatie-instantie, verplicht bekend te maken of de schuldenaar al dan niet bij hen een rekening aanhoudt.

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Hoger beroep wordt ingesteld bij de arrondissementsrechtbank via de kantonrechtbank waarvan de beslissing wordt aangevochten.

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

Artikel 10, lid 2 – de kantonrechtbank die het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen heeft uitgevaardigd.

Artikel 10, lid 2, derde alinea – deurwaarders.

Artikel 23, lid 3 – deurwaarders.

Artikel 23, lid 5 – deurwaarders.

Artikel 23, lid 6 – deurwaarders.

Artikel 25, lid 3 – deurwaarders.

Artikel 27, lid 2 – deurwaarders.

Artikel 28, lid 3 – deurwaarders.

Artikel 36, lid 5, tweede alinea – deurwaarders.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

Deurwaarders.

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Een betalingsvordering kan worden ten uitvoer gelegd op een gezamenlijke rekening van echtgenoten wanneer de echtgeno(o)t(e) die niet de schuldenaar is daarmee instemt of wanneer er een executoriale titel is op grond waarvan beide echtgenoten de betrokken verplichting moeten nakomen.

Artikel 626, lid 3, van de wet betreffende het verbintenissenrecht: "vorderingen en roerende goederen die een gevolmachtigde in het kader van de uitvoering van een volmacht in eigen naam maar voor rekening van de volmachtgever verkrijgt, en vorderingen en roerende goederen die de volmachtgever met het oog op de uitvoering van de volmacht overdraagt aan de gevolmachtigde, maken geen deel uit van de failliete boedel van de gevolmachtigde en kunnen in een tenuitvoerleggingsprocedure niet het voorwerp zijn van een claim tegen de gevolmachtigde."

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

Er mag geen beslag worden gelegd op de volgende inkomsten:

door de overheid betaalde gezinsbijslagen;

sociale uitkeringen voor personen met een handicap;

sociale uitkeringen in de zin van de wet op de sociale voorzieningen;

werkloosheidsuitkeringen, toelagen, vergoedingen voor reis- en verblijfkosten en subsidies voor startende ondernemingen die worden betaald via het Ests werkloosheidsverzekerings-fonds;

vergoeding van lichamelijke schade en gezondheidsschade, met uitzondering van de vergoeding voor gedeerde inkomsten en de vergoeding van morele schade;

toelagen in verband met arbeidsgeschiktheid;

wettelijke alimentatie-uitkeringen;

uitkeringen uit hoofde van de zorgverzekering in de zin van de zorgverzekeringwet, met uitzondering van uitkeringen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid;

staatspensioenen, in de mate voorgeschreven bij de wet;

steun bij vrijlating uit de gevangenis;

toelage aan slachtoffers van repressie op grond van de wet betreffende slachtoffers van repressie onder bezettingsregimes.

Inkomsten zijn niet vatbaar voor beslag wanneer zij niet hoger zijn dan het minimummaandloon of het overeenkomstige deel van de inkomsten per week of per dag. Met ingang van 1 januari 2020 bedraagt het minimummaandloon voor een voltijdse werknemer 584 EUR.

Indien de tenuitvoerlegging van een betalingsvordering op andere vermogensbestanddelen van een schuldenaar niet heeft geleid of naar verwachting niet zal leiden tot de volledige voldoening van een vordering van de eiser en indien beslaglegging gerechtvaardigd is gezien het soort vordering en het niveau van de inkomsten, kunnen op verzoek van de eiser de in de punten 5 tot en met 7 hierboven bedoelde inkomsten in beslag worden genomen.

Indien de tenuitvoerlegging van een betalingsvordering op andere vermogensbestanddelen van een schuldenaar niet heeft geleid of naar verwachting niet zal leiden tot de volledige voldoening van een vordering tot alimentatie voor een kind, kan tot de helft van de in artikel 132, lid 1, van het wetboek van

tenuitvoerleggingsprocedures bedoelde inkomsten in beslag worden genomen. Indien het bedrag van de inkomsten van de schuldenaar dat in beslag is

genomen ter voldoening van een vordering tot alimentatie voor een kind, lager is dan de helft van het minimumloon, kan tot een derde van de inkomsten van de schuldenaar in beslag worden genomen.

Indien de schuldenaar, conform de wet, een andere persoon ten laste heeft of alimentatie betaalt aan die persoon, wordt het bedrag dat niet voor beslag vatbaar is, per persoon ten laste verhoogd met een derde van het minimummaandloon, tenzij het gaat om vorderingen tot alimentatie voor een kind die het voorwerp zijn van een gedwongen tenuitvoerlegging.

Wat de inkomsten betreft die het niet voor beslag vatbare bedrag te boven gaan, kan tot twee derde van een bedrag overeenstemmend met vijfmaal het minimumloon in beslag worden genomen alsook alle inkomsten die dat bedrag te boven gaan, mits het in beslag genomen bedrag niet hoger is dan twee derde van de totale inkomsten. Deze bepaling is niet van toepassing indien een verzoek tot steun het voorwerp is van een gedwongen tenuitvoerlegging. Op verzoek van de schuldenaar annuleert een deurwaarder binnen drie werkdagen het beslag op een rekening, in de mate waarin zulks het voor de schuldenaar mogelijk maakt te beschikken over de niet voor beslag vatbare inkomsten.

Indien inkomsten betreffende meer dan een maand worden overgemaakt op de rekening van een schuldenaar, annuleert een deurwaarder, op verzoek van de schuldenaar, binnen drie werkdagen het beslag op een rekening, in de mate waarin zulks het voor de schuldenaar mogelijk maakt om voor elke vooruitbetaalde maand te beschikken over de niet voor beslag vatbare inkomsten. Indien de periode voor het gebruik van de op de rekening van de schuldenaar overgemaakte inkomsten niet kan worden bepaald, maakt de deurwaarder de niet voor beslag vatbare inkomsten betreffende één maand over aan de schuldenaar.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Nee.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Overeenkomstig artikel 781, lid 4, van de [deurwaarderswet](#) moet er 20 EUR worden betaald bij de indiening van een verzoek op grond van artikel 14. Overeenkomstig artikel 38, lid 6, van de deurwaarderswet, bedraagt de basisvergoeding die verschuldigd is aan een deurwaarder voor de uitvoering van een bevel tot conservatoir beslag 92 EUR.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Een recht op in beslag genomen vermogensbestanddelen dat is ontstaan in een eerdere beslagprocedure heeft voorrang boven een recht dat is ontstaan in een latere beslagprocedure.

Een recht op in beslag genomen vermogensbestanddelen dat is ontstaan op basis van een vordering tot alimentatie voor een kind heeft voorrang boven andere rechten op in beslag genomen vermogensbestanddelen, ongeacht het tijdstip van inbeslagneming. Rechten op in beslag genomen vermogensbestanddelen die zijn ontstaan op basis van een vordering tot alimentatie voor een kind hebben dezelfde rangorde.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

Artikel 33, lid 1 – kantonrechtbanken.

Artikel 34, lid 1, onder a) — de deurwaarder die de tenuitvoerleggingprocedure heeft ingeleid en die op basis van een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen beslag heeft gelegd op de rekening. Een lijst van deurwaarders is te vinden op de website van de [kamer van deurwaarders en faillissementscuratoren](#).

Artikel 34, lid 1, onder b),

- i) deurwaarders,
- ii) deurwaarders,
- iii) deurwaarders,
- iv) deurwaarders.

Artikel 34, lid 2 – kantonrechtbanken.

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Artikel 33

Hoger beroep wordt ingesteld bij de arrondissementsrechtbank via de kantonrechtbank waarvan de beslissing wordt aangevochten, binnen vijftien dagen vanaf de datum waarop de beslissing is betekend of ter kennis is gebracht.

Artikel 34

- Indien de beslissing is gegeven door een kantonrechtbank wordt het hoger beroep bij de arrondissementsrechtbank ingesteld via de kantonrechtbank waarvan de beslissing wordt aangevochten. Het hoger beroep moet worden ingesteld binnen vijftien dagen vanaf de datum waarop de beslissing is betekend of ter kennis is gebracht.

- Een deelnemer aan een tenuitvoerleggingsprocedure kan bij een deurwaarder een klacht indienen tegen een besluit of een maatregel dat/die de deurwaarder heeft genomen in het kader van de tenuitvoerlegging van een executoriale titel of tegen de weigering om een tenuitvoerleggingsmaatregel te nemen, binnen tien dagen vanaf de dag dat hij kennis neemt of had moeten nemen van het besluit of de maatregel, tenzij in de wet anders is bepaald. Een deelnemer aan een tenuitvoerleggingsprocedure kan tegen een door een deurwaarder genomen besluit over een klacht beroep instellen bij de kantonrechtbank in het rechtsgebied waarvan het kantoor van de deurwaarder is gevestigd, binnen tien dagen vanaf de datum waarop het besluit is betekend of ter kennis is gebracht. Er kan bij een gerecht pas beroep worden ingesteld tegen een besluit of een maatregel van een deurwaarder wanneer er eerst een klacht werd ingediend bij de betrokken deurwaarder. Deelnemers aan een tenuitvoerleggingsprocedure en deurwaarders kunnen hoger beroep instellen tegen een door een kantonrechtbank gegeven beslissing over een door de deurwaarder genomen besluit. Het hoger beroep moet worden ingesteld binnen vijftien dagen vanaf de datum waarop de beslissing is betekend of ter kennis is gebracht.

Artikel 35

- Indien de beslissing is gegeven door een kantonrechtbank wordt het hoger beroep bij de arrondissementsrechtbank ingesteld via de kantonrechtbank waarvan de beslissing wordt aangevochten. Het hoger beroep moet worden ingesteld binnen vijftien dagen vanaf de datum waarop de beslissing is betekend of ter kennis is gebracht (artikel 35, lid 1).

- Een deelnemer aan een tenuitvoerleggingsprocedure kan bij een deurwaarder een klacht indienen tegen een besluit of een maatregel dat/die de deurwaarder heeft genomen in het kader van de tenuitvoerlegging van een executoriale titel of tegen de weigering om een tenuitvoerleggingsmaatregel te nemen, binnen tien dagen vanaf de dag dat hij kennis neemt of had moeten nemen van het besluit of de maatregel, tenzij in de wet anders is bepaald. Een deelnemer aan een tenuitvoerleggingsprocedure kan tegen een door een deurwaarder genomen besluit over een klacht beroep instellen bij de kantonrechtbank in het rechtsgebied waarvan het kantoor van de deurwaarder is gevestigd, binnen tien dagen vanaf de datum waarop het besluit is betekend of ter kennis is gebracht. Er kan bij een gerecht pas beroep worden ingesteld tegen een besluit of een maatregel van een deurwaarder wanneer er

eerst een klacht werd ingediend bij de betrokken deurwaarder (artikel 35, leden 3 en 4). Deelnemers aan een tenuitvoerleggingsprocedure en deurwaarders kunnen hoger beroep instellen tegen een door een kantonrechtbank gegeven beslissing over een door de deurwaarder genomen besluit. Het hoger beroep moet worden ingesteld binnen vijftien dagen vanaf de datum waarop de beslissing is betekend of ter kennis is gebracht.

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

De vergoeding voor de ontvangst of de betwisting van een beslissing bedraagt 50 EUR en moet worden voldaan bij het indienen van het verzoek.

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Ests, Engels.

Laatste update: 14/04/2022

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Ierland

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Het Ierse recht kent geen authentieke akten en bijgevolg is deze bepaling niet van toepassing in Ierland.

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

In Ierland:

Minister for Justice

Bishop's Square

Redmond's Hill

Dublin 2

Ireland

[✉ EAPDIA@justice.ie](mailto:EAPDIA@justice.ie)

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

In Ierland is artikel 14, lid 5, onder a), van toepassing, d.w.z. dat alle banken in Ierland, op verzoek van de informatie-instantie, moeten bekendmaken of de schuldenaar bij hen een rekening aanhoudt.

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

In Ierland geldt het volgende:

wanneer het *District Court* (districtsrechtbank) bevoegd is voor het uitvaardigen van een bevel tot conservatoir beslag, bij de *Judge* van het *Circuit Court* (arrondissementsrechtbank) binnen het *Circuit* waarvan het bevel tot conservatoir beslag is uitgevaardigd;

wanneer het *Circuit Court* bevoegd is, bij het *High Court* (hoger gerecht);

wanneer het *High Court* bevoegd is, bij het *Court of Appeal* (hof van beroep) (er zij evenwel op gewezen dat het *Supreme Court* (hooggerechtshof) krachtens de Ierse grondwet bevoegd is voor beroepsprocedures tegen beslissingen van het *High Court*, indien het ervan overtuigd is dat er zich uitzonderlijke omstandigheden hebben voorgedaan die een rechtstreeks beroep rechtvaardigen. Het *Supreme Court* zal daarvan pas overtuigd zijn wanneer de betrokken beslissing een aangelegenheid van algemeen openbaar belang betreft en/of wanneer de belangen van de rechtspleging dit vereisen).

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

In Ierland:

Minister for Justice

Bishop's Square

Redmond's Hill

Dublin 2

Ireland

[✉ EAPDCA@justice.ie](mailto:EAPDCA@justice.ie)

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

In Ierland:

Minister for Justice

Bishop's Square

Redmond's Hill

Dublin 2

Ireland

[✉ EAPDCA@justice.ie](mailto:EAPDCA@justice.ie)

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

De mate waarin er krachtens Iers recht conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden, hangt af van de omstandigheden van het betrokken geval. Wat gezamenlijke rekeningen betreft, is de algemene regel dat een zogenoemde *Mareva injunction* (bevel tot conservatoir beslag) die alleen tegen een verweerder is uitgevaardigd, niet mag beletten dat een mederekeninghouder geld afhaalt van de betrokken bankrekening, tenzij dit in het bevel uitdrukkelijk werd verboden.

Wat rekeningen van derden betreft: wanneer een derde namens een verweerder tegoeden aanhoudt op een rekening van derden, kan een tegen de verweerder uitgevaardigde *Mareva injunction* gevolgen hebben voor die tegoeden, omdat de verweerder de *equitable* eigenaar of de uiteindelijke begunstigde van die tegoeden is.

Een mederekeninghouder of een derde rekeninghouder van wie de rekening aan een dergelijke *injunction* is onderworpen, kan bij het bevoegde gerecht een verzoek indienen tot wijziging van de voorwaarden van de *injunction*.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

In het geval van gelijkwaardige nationale procedures bepaalt het gerecht van geval tot geval en rekening houdend met de omstandigheden van de betrokken partij, over welk bedrag de schuldenaar mag beschikken. Het desbetreffende verzoek wordt ingediend door de schuldenaar en er zijn geen regels over het bedrag dat ter beschikking mag worden gesteld.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

In het geval van gelijkwaardige nationale procedures brengen banken geen kosten in rekening voor de tenuitvoerlegging van rechterlijke bevelen. Wanneer het nodig zou zijn rekeninginformatie op te vragen, is er geen regel die banken verbiedt voor het verstrekken van dergelijke informatie een vergoeding in rekening te brengen. Als algemeen beginsel geldt dat de schuldeiser de door de bank gemaakte kosten zou moeten betalen, hoewel deze kosten uiteindelijk ten laste zouden kunnen worden gelegd van de schuldenaar.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Het is niet de bedoeling dat de informatie-instanties of andere entiteiten administratiekosten in rekening brengen. Voor de persoonlijke betekening of kennisgeving van stukken wordt er echter een vergoeding aangerekend van ongeveer 100 tot 200 EUR, afhankelijk van de complexiteit van de te verrichten betekening of kennisgeving.

Opmerking: de persoonlijke betekening of kennisgeving van stukken zal in dit geval worden verricht door een particuliere onderneming en er is daarvoor geen tarief vastgesteld.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Er bestaat naar lers recht geen rangorde tussen gelijkwaardige procedures, zoals de *Mareva injunctions*, aangezien de schuldeiser geen eigendomsbelang verwerft met betrekking tot het betrokken activum.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

In Ierland geldt het onderstaande.

Wat artikel 33, lid 1, betreft, is het gerecht dat bevoegd is met betrekking tot een rechtsmiddel, het gerecht dat het bevel tot conservatoir beslag heeft uitgevaardigd, d.w.z. afhankelijk van het geval een *District Court*, een *Circuit Court* of het *High Court*.*

Wat artikel 34, leden 1 en 2, betreft, is het volgende gerecht bevoegd met betrekking tot een rechtsmiddel:

wanneer het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen is uitgevaardigd door een lers gerecht, het gerecht dat het bevel tot conservatoir beslag heeft uitgevaardigd;

wanneer het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen in een andere lidstaat is uitgevaardigd, het *High Court*.*

*The High Court,

Four Courts

Dublin 7.

✉ HighCourtCentralOffice@courts.ie

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

In Ierland kan hoger beroep tegen een op grond van artikel 33, 34 of 35 gegeven beslissing op de volgende wijze worden ingesteld:

indien de beslissing is gegeven door het *District Court* kan er binnen veertien dagen na de datum waarop de bestreden beslissing is gegeven, hoger beroep worden ingesteld bij de *Judge* van het *Circuit Court* binnen het *Circuit* waarvan het bevel tot conservatoir beslag is uitgevaardigd (uitsluitend artikel 35.1 en 35.3). ✉ <http://www.courts.ie/rules.nsf/0/e7bc3303e9b0464a80256d2b0046a095?OpenDocument>

indien de beslissing is gegeven door het *Circuit Court* kan er binnen tien dagen na de datum waarop de bestreden beslissing of het bestreden bevel in het openbaar is gegeven, hoger beroep worden ingesteld bij het *High Court* (uitsluitend artikel 35.1 en 35.3). ✉ <http://www.courts.ie/rules.nsf/d7ed4ce54d2bd0c680256e5400502ec7/d5629e64d4c7cae680256d2b0046b3ae?OpenDocument>

wanneer de beslissing is gegeven door het *High Court*, kan er binnen 28 dagen na de van krachtwording van het bevel hoger beroep worden ingesteld bij het *Court of Appeal* (er zij evenwel op gewezen dat het *Supreme Court* krachtens de Ierse grondwet bevoegd is voor beroepsprocedures tegen beslissingen van het *High Court*, indien het ervan overtuigd is dat er zich uitzonderlijke omstandigheden hebben voorgedaan die een rechtstreeks beroep rechtvaardigen. Het *Supreme Court* zal daarvan pas overtuigd zijn wanneer de betrokken beslissing een aangelegenheid van algemeen openbaar belang betreft en/of wanneer de belangen van de rechtspleging dit vereisen). ✉ <http://www.courts.ie/rules.nsf/8652fb610b0b37a980256db700399507/6805f0acd71dd40f80256f900064bdeb?OpenDocument>

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

Afhankelijk van de omstandigheden van het geval kunnen de gerechtskosten in een procedure ter verkrijging van een bevel tot conservatoir beslag of in het kader van een rechtsmiddel tegen een bevel ongeveer 80 tot 200 EUR bedragen. Informatie daarover is te vinden op:

✉ <http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/491/> (SI 491/2014)

✉ <http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/492/> (SI 492/2014)

✉ <http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/22/> (SI 22/2014).

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Geen (alleen lers en Engels worden aanvaard door Ierland).

Laatste update: 15/05/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Griekenland

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Civiele districtsrechtbanken (*Eirinodikeia*) en rechtbanken van eerste aanleg (*Protodikeia*).

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Directoraat audit bedrijfsplanning (*Diáfthynsi Epicheirisiakou Schediasmoú Eléngchon - DIESEL*) van het directoraat-generaal fiscale operaties (*Genikí Diáfthynsi Forologikón Leitourgión*) van de onafhankelijke autoriteit voor de overheidsinkomsten (*Anexártiti Archí Dimosíon Esódon – AADE*) E-mail: ✉ diesel@aade.gr Telefoon: +30 2104802000, +30 2104802530.

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Het Systeem van Registers van Bank- en Betaalrekeningen van het ministerie van Financiën is opgezet voor het verzenden van informatieverzoeken van overheden, diensten, publieke lichamen en andere organen aan kredietinstellingen. Zulke verzoeken worden via een beveiligde externe partij (Tiresias) elektronisch verzonden aan de kredietinstellingen, die hun antwoorden met de rekeninginformatie via hetzelfde kanaal weer terugzenden (artikel 14, lid 5, onder a)).

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Tegen een weigering van een civiele districtsrechtbank kan hoger beroep worden ingesteld bij een rechtbank van eerste aanleg met enkelvoudige kamer (*Monomelés Protodikeío*). Tegen een weigering van de rechtbank van eerste aanleg met enkelvoudige kamer kan hoger beroep worden ingesteld bij een hof van beroep (*Efeteío*).

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

De instantie die bevoegd is voor de verzending is de rechtbank van eerste aanleg. Deurwaarders (*dikastikoí epimelités*) zijn verantwoordelijk voor het ontvangen en voor de betekening of kennisgeving van het bevel tot conservatoir beslag en andere stukken.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen
Deurwaarders.

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Er kan alleen conservatoir beslag worden gelegd op gezamenlijke rekeningen, niet op rekeningen van derden. Er gelden geen aanvullende voorwaarden voor het leggen van conservatoir beslag op gezamenlijke rekeningen.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

In artikel 982, lid 2, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (*Kódikas Politikís Dikonomías*) is bepaald dat alimentatievorderingen, salarissen, pensioenen, verzekeringsuitkeringen enz. niet vatbaar zijn voor beslag. Het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is niet beschikbaar via internet. De bovenstaande bedragen zijn niet vatbaar voor beslag; de schuldenaar hoeft daartoe geen verzoekschrift in te dienen.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Er zijn geen specifieke bepalingen over het in rekening brengen van kosten en vergoedingen voor het leggen van (conservatoir) beslag op bankrekeningen of het verstrekken van rekeninginformatie. De Griekse vereniging van banken (*Ellinikí Énosi Trapezón*) is echter van mening dat kredietinstellingen het recht hebben om betaling te eisen van de kosten zoals uitdrukkelijk vermeld, *mutatis mutandis*, in de artikelen 30A en 30B van het Wetboek inzake Belastingheffing (*Kódikas Eispráxeos Dimosíon Esódon (KEDE)*) - Wetsdecreet nr. 356/1974, zoals gewijzigd en van kracht).

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

De onafhankelijke belastingautoriteit (*Anexártiti Archí Dimosíon Esódon*) brengt geen kosten in rekening voor haar rol bij de verwerking van het beslagleggingsbevel. Omdat de tenuitvoerlegging van het bevel door deurwaarders wordt verricht, brengen zij hun kosten rechtstreeks bij hun opdrachtgever in rekening. Er is op internet geen website over de tarieven van deurwaarders. Het ministerie van Financiën brengt geen kosten in rekening voor het verstrekken van rekeninginformatie overeenkomstig artikel 14.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen wordt op dezelfde wijze behandeld als een conservatoire maatregel (*asfalistikó métro*) op grond van nationaal recht. Er wordt geen rangorde toegekend aan gelijkwaardige nationale bevelen.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

De rechter die bevoegd is met betrekking tot een rechtsmiddel is de rechter die het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen heeft uitgevaardigd, d.w.z. de rechter bij de civiele districtsrechtbank voor vorderingen die onder de bevoegdheid vallen van de civiele districtsrechtbank en de rechter bij de rechtbank van eerste aanleg met enkelvoudige kamer voor de overige vorderingen. Met betrekking tot de rechtsmiddelen als bedoeld in artikel 34, leden 1 en 2, is de civiele districtsrechtbank bevoegd voor bedragen tot 20 000 EUR. Voor bedragen hoger dan 20 000 EUR is de rechtbank van eerste aanleg bevoegd.

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Tegen een weigering van een civiele districtsrechtbank kan hoger beroep worden ingesteld bij een rechtbank van eerste aanleg met enkelvoudige kamer. Tegen een weigering van de rechtbank van eerste aanleg met enkelvoudige kamer kan hoger beroep worden ingesteld bij een hof van beroep. Hoger beroep moet worden ingesteld binnen dertig dagen nadat de beslissing aan de schuldenaar is betekend.

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

De gerechtskosten bedragen ongeveer vier promille van het gevorderde bedrag. Deze berekening geldt zowel voor procedures ter verkrijging van een bevel als voor procedures waarin een rechtsmiddel tegen een bevel wordt ingesteld.

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Alleen documenten die in het Grieks zijn opgesteld, worden aanvaard.

Laatste update: 26/03/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Spanje

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

De rechtbanken van eerste aanleg (*Juzgados de Primera Instancia*).

Welke rechtbank bevoegd is binnen een bepaald gebied wordt bepaald aan de hand van de criteria die zijn bepaald in artikel 545, lid 3, van de Wet op de burgerlijke rechtsvordering (*Ley de Enjuiciamiento Civil*) betreffende de tenuitvoerlegging op basis van niet-gerechtelijke instrumenten.

Dit betekent in de regel dat de rechtbank van eerste aanleg van de plaats die wordt bepaald overeenkomstig de artikelen 50 en 51 van de Wet op de burgerlijke rechtsvordering, bevoegd is. Een partij die tenuitvoerlegging vordert, kan daartoe ook verzoeken bij de rechtbank van eerste aanleg van de plaats waar de verplichting wordt nagekomen, zoals die in het bevel wordt vermeld, of van een plaats waar zich voor beslag vatbare activa bevinden van de partij waartegen tenuitvoerlegging wordt gevorderd. De regels betreffende uitdrukkelijke of stilzwijgende aanvaarding van bevoegdheid zijn hierbij niet van toepassing. Als er tenuitvoerlegging wordt gevorderd tegen meerdere partijen, kan de partij die tenuitvoerlegging vordert, kiezen uit de rechtbanken die bevoegd zijn ten aanzien van een van die partijen.

Als de executoriale titel betrekking heeft op activa waarop een specifiek hypotheek- of pandrecht is gevestigd, wordt de bevoegde rechtbank bepaald overeenkomstig artikel 684 van de Wet op de burgerlijke rechtsvordering.

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Subdirectoraat-generaal voor Internationale Justitiële Samenwerking (*Subdirección General de Cooperación Jurídica Internacional*), ministerie van Justitie
Contactgegevens:

✉ sgcji@mjusticia.es

Telefoon: +34 91 390 4411

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd, heeft toegang tot de betreffende informatie indien die door overheidsinstanties of -diensten in registers of anderszins wordt bijgehouden.

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Hoger beroep moet worden **ingesteld** bij het gerecht dat het verzoek om het bevel heeft afgewezen. Als de beslissing is gegeven door een rechtbank van eerste aanleg of een handelsrechtbank (*Juzgado de lo Mercantil*), wordt het hoger beroep **behandeld** door de provinciale rechtbank (*Audiencia Provincial*). Als de beslissing is gegeven door een rechtbank van tweede aanleg, wordt het hoger beroep behandeld door dezelfde rechtbank.

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

De rechtbank die op grond van artikel 50, lid 1, onder f), bevoegd is om het bevel ten uitvoer te leggen.

Voor de toepassing van artikel 28, lid 3, is de bevoegde rechter de rechtbank van eerste aanleg van de woonplaats van de schuldenaar.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

De rechtbank van eerste aanleg van de plaats waar de bankrekening wordt aangehouden en, indien op meerdere plaatsen rekeningen worden aangehouden, de rechtbank van eerste aanleg die bevoegd is voor een van die plaatsen.

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Er kan een bevel worden uitgevaardigd tot het leggen van conservatoir beslag op gezamenlijke rekeningen waarvan de schuldenaar een van de rekeninghouders is en op rekeningen die de schuldenaar beheert namens een derde. Er kan echter geen bevel worden uitgevaardigd tot het leggen van conservatoir beslag op rekeningen die namens de schuldenaar door een derde worden beheerd.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

De regels over salarissen en pensioenen worden vermeld in artikel 607 van de Wet op de burgerlijke rechtsvordering.

<https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2000-323&tn=1&p=20151028&vd=#a607>

Als er bij civiele of handelszaken overheidsinstanties zijn betrokken om redenen die geen verband houden met de uitoefening van hun bevoegdheden, zijn de geldbedragen die zij op bankrekeningen hebben gestort, niet vatbaar voor beslag wanneer deze bedragen daadwerkelijk zijn bestemd voor een dienst of doel van openbaar belang.

Zulke bedragen zijn niet vatbaar voor beslag; er hoeft daartoe geen verzoekschrift te worden ingediend.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Er is geen bepaling over vergoedingen die voor deze doeleinden in rekening worden gebracht.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Er worden geen vergoedingen berekend.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Bevelen worden chronologisch gerangschikt vanaf het moment waarop zij door de bank worden ontvangen.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

De rechtbank die het bevel heeft uitgevaardigd of ten uitvoer heeft gelegd.

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Het hoger beroep wordt **ingesteld** bij de rechtbank die de beslissing heeft gegeven.

Als de beslissing is gegeven door een rechtbank van eerste aanleg of een handelsrechtbank, is de **termijn** voor het instellen van hoger beroep twintig dagen en wordt het hoger beroep behandeld door de provinciale rechtbank. Als de beslissing is gegeven door een andere rechtbank, moet het hoger beroep binnen vijf dagen worden ingesteld en wordt het door dezelfde rechtbank behandeld.

De **termijn** voor het instellen van hoger beroep **start** vanaf de kennisgeving van de beslissing.

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

Er zijn geen gerechtskosten, met uitzondering van de borgsom die moet worden voldaan op het moment dat er hoger beroep wordt ingesteld in de gevallen en op de wijze als bepaald in Aanvullende Bepaling 15 van de Organieke Wet op de rechterlijke macht (*Ley Orgánica del Poder Judicial*, "LOPJ").

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

N.v.t.

Laatste update: 26/02/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Frankrijk

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

De executierechter van de betrokken arrondissementsrechtbank (*tribunal de grande instance*). Wanneer de schuldeiser een authentieke akte heeft verkregen, is het de executierechter van de betrokken arrondissementsrechtbank die bevoegd is om een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen.

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Gerechtsdeurwaarder.

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De gerechtsdeurwaarder heeft toegang tot FICOPA (een bestand waarin alle bankrekeningen en vergelijkbare rekeningen van een persoon op Frans grondgebied worden gecentraliseerd).

Artikel 14, lid 5, onder a) en b), is van toepassing: de banken zijn verplicht om, op verzoek van de informatie-instantie, bekend te maken of de schuldenaar bij hen een rekening aanhoudt; de informatie-instantie krijgt toegang tot de relevante informatie die de overheid in registers of op een andere wijze bijhoudt. Het Franse recht voorziet reeds in een dergelijke toegang tot informatie over de rekeningen van de schuldenaar wanneer de schuldeiser over een uitvoerbare titel beschikt (de artikelen L. 152-1 en L. 152-2 van het wetboek betreffende tenuitvoerlegging van civielrechtelijke beslissingen - *Code des procédures civiles d'exécution*; hierna "CPCE" genoemd).

FICOBA (nationaal bestand van bankrekeningen en vergelijkbare rekeningen) is gecreëerd in 1971 en wordt beheerd door de algemene directie van de openbare financiën. Het bevat een overzicht van alle soorten rekeningen (bank-, post-, spaarrekeningen enz.) en verstrekt bevoegde personen informatie over de rekeningen van een persoon of een onderneming.

De registratie in dit bestand vindt plaats bij de opening van een rekening en de rekeninghouder wordt door de beherende financiële instelling in kennis gesteld van de registratie in FICOBA. Verklaringen inzake het openen, sluiten of wijzigen van rekeningen bevatten de volgende gegevens:

naam en adres van de instelling die de rekening beheert;

nummer, aard, type en kenmerken van de rekening;

datum en aard van de gemelde transactie (opening, sluiting, wijziging);

naam, voornaam, geboortedatum en -plaats, adres van de rekeninghouder, plus het SIRETnummer van individuele ondernemers;

naam, rechtsvorm, SIRET-nummer en adres van rechtspersonen.

Het bestand bevat geen informatie over de verrichtingen op de rekening of over het saldo ervan.

Het is de algemene directie van de openbare financiën die de registraties verricht na ontvangst van de verklaring van de bankinstelling die de rekening heeft geopend, gewijzigd of gesloten. Gegevens over de burgerlijke staat van personen worden gecertificeerd door INSEE en de algemene directie van de openbare financiën maakt gebruik van het SIRENEbestand om de identiteit van rechtspersonen te certificeren en te actualiseren.

[Een gerechtsdeurwaarder vinden](#)

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Hof van beroep (*Cour d'appel*).

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

Gerechtsdeurwaarder.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

Gerechtsdeurwaarder.

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

In het geval van een beslag op een gezamenlijke rekening, moet elke rekeninghouder hiervan in kennis worden gesteld. Indien de gerechtsdeurwaarder de identiteit en het adres van de mederekeninghouders niet kent, vraagt hij aan de bank om de mederekeninghouders zelf in kennis te stellen van de inbeslagneming en van de hoogte van de gevorderde bedragen, zodat zij desgevallend hun rechten op de rekening kunnen doen gelden en, in het bijzonder, de vrijgave van hun aandeel in de gezamenlijke rekening kunnen verkrijgen (in het geval van onverdeelde bedragen).

Zolang de mederekeninghouder niet in kennis is gesteld van het conservatoir beslag op de gezamenlijke rekening, begint de termijn om deze maatregel aan te vechten niet te lopen.

In artikel R. 162-9 CPCE wordt bepaald dat wanneer een rekening, zelfs een gezamenlijke rekening, waarop de inkomsten en salarissen van een in gemeenschap van goederen gehuwde echtgenoot worden gestort, voorwerp is van een conservatoir beslag ter waarborging van een vordering van de andere echtgenoot, de eerstbedoelde echtgenoot onmiddellijk een bedrag ter beschikking wordt gesteld dat, afhankelijk van zijn keuze, gelijk is aan het bedrag van de inkomsten en salarissen gestort in de maand voorafgaand aan de inbeslagneming of het gemiddelde maandelijks bedrag van de inkomsten en salarissen gestort in de twaalf maanden voorafgaand aan de inbeslagneming.

Het is aan de beslagleggende schuldeiser om de inkomsten van de echtgenoot/schuldenaar te identificeren op de rekening waarop hij beslag wil leggen. Er kan uiteraard beslag worden gelegd op de volledige rekening wanneer daarop uitsluitend inkomsten van de echtgenoot/schuldenaar worden gestort, ook al gaat het om een gezamenlijke rekening.

Het Franse recht kent het begrip 'rekening van derden' niet.

Het principe van het algemene verhaalsrecht staat in de weg aan een conservatoir beslag op banktegoeden die de schuldenaar voor rekening van een derde aanhoudt en die hem niet persoonlijk toebehoren of hem in bewaring zijn gegeven.

Indien niet aan een professional toebehorende tegoeden op een speciale rekening worden geboekt, waarbij onomstotelijk kan worden aangetoond dat zij eigendom zijn van derden, kunnen schuldeisers geen beslag leggen op deze tegoeden, ondanks het feit dat de professional de rekeninghouder is en de enige schuldeiser die deze bedragen kan opragen. Dit geldt voor bedragen die worden gestort door een notaris op een speciale rekening bij de deposito- en consignatiekas (*Caisse des dépôts et consignations*), of voor bedragen die worden gestort door een vastgoedmakelaar of een beheerder van gebouwen in mede-eigendom.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

Het Franse recht kent twee aparte twee mechanismen die hetzelfde doel hebben, maar verschillend zijn in hun werking: het niet voor beslag vatbare banksaldo (*solde bancaire insaisissable*) - dat van rechtswege is vrijgesteld van beslag, en de overdracht van onbeslagbaarheid (*report d'insaisissabilité*) - waarvoor er een verzoek van de schuldenaar is vereist en het bewijs dat er op de rekening niet voor beslag vatbare bedragen zijn gestort.

1) Het niet voor beslag vatbare banksaldo

Overeenkomstig artikel L. 162-2 CPCE stelt de derde-beslagene binnen de grenzen van het creditsaldo van de rekening(en) op de dag van de inbeslagneming, de natuurlijke persoon/schuldenaar een onderhoudsbedrag ter beschikking dat gelijk is aan het forfaitaire bedrag voor één enkele begunstigde, zoals vermeld in artikel L. 262-2 van het wetboek maatschappelijk welzijn en gezin (*Code de l'action sociale et des familles*) (bedrag van het minimuminkomen, hierna "RSA" genoemd = 524,68 EUR; conform decreet 2016-538 van 27 april 2016).

Volgens artikel R. 162-2 CPCE is er voor de toepassing van dit mechanisme geen verzoek van de schuldenaar nodig: de bank stelt de schuldenaar onmiddellijk in kennis van de terbeschikkingstelling van het niet voor beslag vatbare bedrag. In het geval van meerdere rekeningen worden alle creditsaldi in aanmerking genomen en wordt het ter beschikking gestelde bedrag bij voorrang aangerekend op de zichtdeposito's. De bank stelt de gerechtsdeurwaarder ook onvervuld in kennis van het aan de schuldenaar ter beschikking gestelde bedrag en van de rekening(en) die voor de terbeschikkingstelling wordt (worden) gebruikt. In het geval van beslag op rekeningen bij verschillende instellingen bepaalt de deurwaarder welke derde-beslagene(n) het "bank-RSA" ter beschikking moet(en) stellen en hoe dat bedrag ter beschikking moet worden gesteld.

Overeenkomstig artikel R. 162-3 CPCE wordt dit bedrag gedurende een maand na de datum van de inbeslagneming ter beschikking van de schuldenaar gehouden.

2) De overdracht van onbeslagbaarheid

Een dergelijk verzoek van de schuldenaar heeft alleen zin als de niet voor beslag vatbare bedragen het "bank-RSA" overschrijden.

Overeenkomstig artikel L. 112-4 CPCE blijven niet voor beslag vatbare bedragen die op een rekening worden gestort, niet vatbaar voor beslag. In artikel R. 112-5 CPCE wordt bepaald dat wanneer een rekening wordt gecrediteerd met een bedrag dat geheel of gedeeltelijk niet vatbaar is voor beslag, de onbeslagbaarheid wordt overgedragen naar het saldo van die rekening en zulks ten belope van het desbetreffende bedrag.

Artikel R. 162-4 luidt als volgt: "wanneer de niet voor beslag vatbare bedragen afkomstig zijn van periodiek opeisbare vorderingen, zoals salarissen, ouderdomspensioenen, kinderbijslagen of werkloosheidsuitkeringen, kan de rekeninghouder, na de herkomst van de bedragen te hebben aangetoond, verzoeken om deze onmiddellijk ter beschikking te stellen, na aftrek van de bedragen die zijn gedebiteerd sinds de laatste betaling van het niet voor beslag vatbare bedrag." Het gaat om twee soorten bedragen: volledig van beslag vrijgestelde uitkeringen, zoals het RSA, en inkomsten die vatbaar zijn voor beslag binnen de grenzen en onder de voorwaarden voor beslag op bezoldigingen die zijn vastgesteld in het arbeidswetboek (*Code du travail*). Het hof van cassatie (*Cour de cassation*) is van oordeel dat de onbeslagbaarheid betrekking heeft op de gecumuleerde bedragen die op de bankrekening zijn gestort en dus niet alleen op het laatst betaalde bedrag (tweede civiele kamer, 11 mei 2000, nr. 98.11696). Wanneer er op de rekening ook bedragen zijn gestort die geheel of gedeeltelijk in beslag kunnen worden genomen, is het moeilijk om deze regel in de praktijk toe te passen.

Bij de vaststelling van het bedrag van de overdracht van onbeslagbaarheid wordt er geen rekening gehouden met regularisatietransacties die binnen 15 dagen na de inbeslagneming hebben plaatsgevonden (artikel R. 162-4, lid 2, CPCE).

De schuldenaar kan te allen tijde, en dus zelfs vóór het verstrijken van de termijn van 15 dagen voor regularisatie, verzoeken om de terbeschikkingstelling van de niet voor beslag vatbare bedragen; de betrokken bedragen worden hem onmiddellijk overgemaakt. De schuldeiser wordt pas van de terbeschikkingstelling van de betrokken bedragen in kennis gesteld wanneer hij, in voorkomend geval, zijn verzoek tot betaling indient: hij heeft dan 15 dagen de tijd om de hoogte van het aan de schuldenaar ter beschikking gestelde bedrag en de wijze van verrekening ervan te betwisten (artikel R. 162-4 CPCE, in fine).

Met betrekking tot niet voor beslag vatbare bedragen afkomstig van onmiddellijk opeisbare vorderingen wordt er in artikel R. 162-5 CPCE bepaald dat de schuldenaar, na de herkomst van de bedragen te hebben aangetoond, kan verzoeken om deze aan hem ter beschikking te stellen, na aftrek van de bedragen die zijn gedebiteerd sinds de datum van betaling van de betrokken vordering. Het kan bijvoorbeeld gaan om een nabetaling van loon of een uitkering bij overlijden (niet vatbaar voor beslag op grond van artikel L. 361-5 van het wetboek sociale zekerheid - *Code de la sécurité sociale*). Deze bedragen worden pas ter beschikking gesteld na het verstrijken van de termijn van 15 dagen die in artikel L. 162-1 CPCE is vastgesteld voor de regularisatie van lopende transacties. De beslagene kan de executierechter altijd vragen de ingehouden bedragen vroeger ter beschikking te stellen, mits hij kan aantonen dat ze niet vatbaar zijn voor beslag. In een dergelijk geval wordt de schuldeiser gehoord of opgeroepen.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

De Franse wetgeving bevat geen specifieke bepalingen betreffende de kosten voor de uitvoering van bevelen tot conservatoir beslag. Wat evenwel de kosten van beslagleggingtoewijzing betreft, wordt in het monetair en financieel wetboek (*Code monétaire et financier*) bepaald dat deze kosten die aan de schuldenaar/rekeninghouder worden aangerekend, moeten worden opgenomen in de lijst van kosten die de kredietinstellingen aan hun klanten moeten verstrekken (artikel D. 312-1-1).

Bovendien moet de klant vooraf kosteloos worden ingelicht over deze kosten (artikel R. 312-1-2), conform artikel L. 312-1-5, waarin wordt bepaald dat deze informatie wordt vermeld op de rekeningafschriften en dat de debitering niet eerder mag plaatsvinden dan 14 dagen na de datum van het betrokken rekeningafschrift. Het lijkt erop dat het bedrag van de aan de schuldenaren/rekeninghouders aangerekende kosten vrij wordt bepaald door de betrokken bank (bedrag varieert van 80 tot 150 EUR).

De kosten voor het verstrekken van rekeninginformatie, die door de bank kunnen worden aangerekend aan de gerechtsdeurwaarder die is belast met de uitvoering van de maatregel, zullen worden opgenomen in de kosten die in principe door de schuldenaar moeten worden betaald (zie vorig antwoord).

Ter illustratie: het bedrag van de door de Franse banken aangerekende kosten varieert van 78 tot 111 EUR.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

De gerechtsdeurwaarders brengen kosten in rekening voor de uitvoering van een bevel tot conservatoir beslag, conform het bestaande nationale tarief. De regeling kan als volgt worden samengevat: de totale kosten van de procedure (met inbegrip van de omzetting van het bevel tot conservatoir beslag in een beslagleggingtoewijzing) variëren tussen 166,19 en 397,88 EUR, afhankelijk van het bedrag van de betrokken vordering.

Bovendien is de akte van conservatoir beslag op vorderingen een dienst in de zin van artikel A 444-16 van het wetboek van koophandel (*Code de commerce*) en is daarvoor dus een vergoeding wegens het instellen van een procedure verschuldigd. Het tarief voor deze vergoeding is vastgesteld in artikel A 444-15. Indien het bedrag van de vordering lager is dan of gelijk is aan 76 EUR, bedraagt de vergoeding wegens het instellen van een procedure 4,29 EUR; boven de drempel van 76 EUR is die vergoeding evenredig met het bedrag van de vordering (met een maximum van 265,13 EUR), conform de onderstaande tabel.

SCHIJVEN (bedrag van de vordering)	PERCENTAGE
Van 0 tot en met 304 EUR	5,64 %
Van 305 tot en met 912 EUR	2,82 %
Van 913 tot 3 040 EUR	1,41 %
Meer dan 3 040 EUR	0,28 %

Deze vergoeding kan slechts eenmaal worden aangerekend voor de inning van dezelfde vordering.

De vergoeding komt ten laste van de schuldenaar indien de kosten van de akte op grond waarvan zij wordt aangerekend ook ten laste van de schuldenaar zijn; in alle andere gevallen komt zij ten laste van de schuldeiser.

Zij blijft in het bezit van de gerechtsdeurwaarder, ongeacht de uitkomst van de inningsprocedure.

Afhankelijk van de vraag of de kosten van de akte door de schuldenaar dan wel door de schuldeiser worden gedragen, worden deze verrekend met respectievelijk de in artikel A. 44431 vastgestelde vergoeding of de in artikel A. 444-32 vastgestelde vergoeding.

Tot slot wordt voor alle verzoeken uit hoofde van de artikelen L.152-1 en L.152-2 CPCE een vergoeding aangerekend van 21,45 EUR, exclusief belastingen (zie artikel A.444-43 van het wetboek van koophandel, dienstprestatie 151). Dit zijn verzoeken om informatie aan de staat, de regio's, de departementen en de gemeenten, aan ondernemingen die houder zijn van een concessie van of worden gecontroleerd door de staat, de regio's, de departementen en de gemeenten, aan overheidsinstellingen, aan organen die worden gecontroleerd door de overheid of aan instellingen die krachtens de wet bevoegd zijn om depositorekeningen bij te houden. Dit tarief is van toepassing op de raadpleging van FICOBA.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Conservatoir beslag volstaat niet om concurrerende inbeslagnameingen te verhinderen, onverminderd het voorkeursrecht van de eerste beslaglegger. De niet-beschikbaarheid van de vordering belet niet dat een andere schuldeiser het initiatief neemt tot een andere uitvoeringsmaatregel, maar die maatregel zal alleen effect hebben als de eerste maatregel niet wordt omgezet.

Wanneer het conservatoir beslag betrekking heeft op een vordering die een geldsom betreft, heeft het conform artikel L. 523-1 CPCE dezelfde gevolgen als een consignatie in de zin van artikel 2350 van het burgerlijk wetboek (*Code civil*), d.w.z. dat het beslag een bijzondere bestemming met zich meebrengt alsook een voorkeursrecht in de zin van artikel 2333 van het burgerlijk wetboek (verpanding). Conservatoir beslag geeft de beslaglegger dus het "voorrecht" van de pandhoudende schuldeiser (d.w.z. het recht om bij voorkeur te worden betaald boven andere schuldeisers). De beslagleggende schuldeiser hoeft dus niet bevreesd te zijn voor concurrente schuldeisers (d.w.z. schuldeisers zonder bijzondere zekerheid) of schuldeisers met een lagere rang. Hij moet echter schuldeisers met een hoger voorkeursrecht laten voorgaan, zoals het "supervoorrecht" van werknemers, het voorrecht inzake gerechtskosten of het algemene voorrecht van de schatkist.

Indien er op dezelfde dag meerdere keren conservatoir beslag wordt gelegd, worden de in beslag genomen bedragen proportioneel verdeeld, zonder rekening te houden met eventuele voorrechten (advies van het hof van cassatie van 24 mei 1996, nr. 09-60.004).

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

De executierechter van de betrokken arrondissementsrechtbank is bevoegd om het bevel tot conservatoir beslag in te trekken, om te beslissen dat de uitvoering van het bevel tot conservatoir beslag moet worden beperkt of beëindigd, en om te beslissen dat de uitvoering van het bevel tot conservatoir beslag in strijd is met de openbare orde en om die reden moet worden beëindigd.

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Het hof van beroep is bevoegd om kennis te nemen van het hoger beroep tegen beslissingen die zijn gegeven op grond van artikel 33, artikel 34 of artikel 35. De beroepstermijn bedraagt 15 dagen. Deze termijn gaat in op de dag van de ondertekening van de ontvangstbevestiging van de door de griffie aan de partijen toegezonden aangetekende brief met de beslissing van de executierechter.

Indien deze ontvangstbevestiging niet is ondertekend, moet de beslissing van de executierechter, op initiatief van de partijen, door een gerechtsdeurwaarder ter kennis worden gebracht (betekening of kennisgeving) en is de aanvangsdatum van de termijn de datum waarop de beslissing ter kennis wordt gebracht.

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

Er zijn geen gerechtskosten verbonden aan het indienen van een verzoek om een bevel tot conservatoir beslag of het instellen van hoger beroep.

In artikel L. 512-2 CPCE wordt bepaald dat de kosten van de conservatoire maatregel ten laste komen van de schuldenaar, tenzij de rechter aan het einde van de procedure anders beslist. De rechter moet een lijst opstellen van de maatregelen waarvoor er kosten verschuldigd zijn en moet die kosten verdelen tussen de partijen.

In bovengenoemd artikel wordt ook bepaald dat wanneer de rechter de opheffing van het beslag gelast, de schuldeiser kan worden veroordeeld tot vergoeding van de schade die door de conservatoire maatregel is veroorzaakt. Volgens de jurisprudentie hoeft er voor de afdwinging van deze verplichting tot schadevergoeding niet te worden bewezen dat er een fout is begaan (hof van cassatie, tweede civiele kamer, 29 januari 2004, nr. 01-17.161, en tweede civiele kamer, 7 juni 2006, nr. 05-18.038).

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Er worden alleen stukken in het Frans aanvaard.

Laatste update: 01/06/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Kroatië

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

De in artikel 6, lid 4, van de verordening bedoelde rechtbanken die bevoegd zijn om het bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen, zijn de gerechten van de Republiek Kroatië die bevoegd zijn om ten gronde uitspraak te doen overeenkomstig de bepalingen van de wet inzake rechtbanken (*Zakon o sudovima*; Staatsblad van de Republiek Kroatië (*Narodne Novine*), nrs. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22 en 16/23 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering (*Zakon o parničnom postupku*; Staatsblad van de Republiek Kroatië, nrs. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 en 114/22) en andere bijzondere verordeningen. In de Republiek Kroatië worden de procedures in eerste aanleg gevoerd voor de gemeentelijke rechtbanken (*općinski sud*) en handelsrechtbanken (*trgovački sud*).

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De instantie die bevoegd is om de nodige informatie over de rekening of rekeningen van de schuldenaar te verkrijgen, als bedoeld in artikel 14 van de verordening, is:

Financieel Agentschap (*Financijska agencija*)

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb, Kroatië

Gratis tel. nr: +385 0 800 0080

E-mail: info@fina.hr

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De in artikel 14, lid 5, van de verordening bedoelde rekeninginformatie wordt verkregen doordat de informatie-instantie toegang krijgt tot de relevante informatie die de overheid in registers of op andere wijze bijhoudt (artikel 14, lid 5, onder b), van de verordening).

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Het gerecht dat bevoegd is uitspraak te doen op een hoger beroep dat een schuldeiser krachtens artikel 21 van de verordening heeft ingesteld bij een gerecht van eerste aanleg tegen een beslissing waarbij het verzoek om een bevel tot conservatoir beslag geheel of ten dele is afgewezen, is het hogere gerecht dat bevoegd was uitspraak te doen op een hoger beroep tegen een beslissing waarbij een voorstel voor zekerheidsstelling is afgewezen (een districtsrechtbank (*županijski sud*), of de Hoge handelsrechtbank van de Republiek Kroatië (*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*) – de artikelen 34a en 34c van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, Staatsblad van de Republiek Kroatië, nrs. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 en 114/22, in samenhang met artikel 21, lid 1, van de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging (*Ovršni zakon*, hierna "OZ" genoemd)) – links:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2011_12_148_2993.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_02_25_405.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2019_07_70_1447.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_07_80_1170.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_10_114_1713.html

Dit betekent dat als het verzoek om een bevel tot conservatoir beslag geheel of ten dele is afgewezen door een beslissing van een gemeentelijke rechtbank, de schuldeiser via de gemeentelijke rechtbank beroep instelt bij de districtsrechtbank (*županijski sud*), en dat als een dergelijke beslissing wordt genomen door een handelsrechtbank, de schuldeiser hier tegen via de handelsrechtbank beroep instelt bij de Hoge handelsrechtbank.

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

De instantie die bevoegd is om het bevel tot conservatoir beslag en andere stukken krachtens artikel 4, punt 14, van de verordening te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen, is:

Civiele kantonrechtbank van Zagreb (*Općinski građanski sud u Zagrebu*)

Ulica grada Vukovara 84

10000 Zagreb.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

De instantie die overeenkomstig hoofdstuk 3 van de verordening bevoegd is om het bevel tot conservatoir beslag ten uitvoer te leggen:

Financieel Agentschap (FINA)

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb, Kroatië

Gratis tel. nr: +385 0 800 0080

E-mail: info@fina.hr

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Op een namens een of meer gebruikers van betaaldiensten door een betalingsdienstaanbieder beheerde betaalrekening die wordt gebruikt voor betaaltransacties, kan volledig conservatoir beslag worden gelegd.

Op tegoeden op een rekening van derden kan geen conservatoir beslag worden gelegd als zulks wettelijk verboden is.

Artikel 42 van de wet inzake consumentenfaillissement (*Zakon o stečaju potrošača*; Staatsblad van de Republiek Kroatië, nrs. 100/15, 67/18 et 36/22)

bepaalt dat de curator verplicht is voor elke individuele consument ten aanzien van wie op last van een rechter een faillissementsprocedure is ingeleid, een aparte lopende rekening te openen bij een financiële instelling – links:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2015_09_100_1936.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2018_07_67_1364.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_03_36_432.html

Het gaat om een lopende rekening die de curator in het kader van de faillissementsprocedure namens de betrokken consument op zijn eigen naam opent bij een financiële instelling. De curator mag deze aparte rekening alleen gebruiken voor het ontvangen en verrichten van betalingen betreffende het beheer en de vervreemding van de failliete boedel van de consument ten aanzien van wie de faillissementsprocedure loopt, en de curator is verplicht om enige betaling verricht op de rekening in verband met het beheer en de vervreemding van de failliete boedel gescheiden te houden van zijn eigen activa.

Artikel 42, lid 4, van de wet inzake consumentenfaillissement bepaalt dat op deze speciale rekening aangehouden gelden niet vatbaar zijn voor beslag op de curator, en in geval van faillissement of overlijden van de curator worden deze middelen niet opgenomen in het vermogen van de curator of zijn vermogen.

Aangezien bij faillissement van een consument de curator optreedt als zijn vertegenwoordiger, kan deze rekening worden beschouwd als een rekening van derden, waarop zowel tegoeden van de curator staan als tegoeden van een of meer consumenten ten aanzien van wie een faillissementsprocedure is ingeleid, maar de tegoeden van de door de curator vertegenwoordigde consument kunnen niet het voorwerp worden van tenuitvoerlegging of conservatoir beslag op een rekening als er procedures lopen ten aanzien van de curator.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

De bedragen die overeenkomstig de bepalingen van artikel 31 van de verordening niet voor beslag vatbaar zijn, zijn opgenomen in de artikelen 172 (niet vatbaar voor beslag) en 173 (beperking van beslag) OZ.

Ontvangt een schuldenaar salaris en vergoedingen als bedoeld in artikel 172 OZ, die niet voor beslag vatbaar zijn, of bedragen als bedoeld in artikel 173 OZ (beperking van beslag), dan is hij verplicht het FINA hiervan in kennis te stellen, overeenkomstig artikel 212 OZ.

De links naar de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging (Staatsblad van de Republiek Kroatië, nrs. 112/12, 93/14, 73/17, 131/20 en 114/22) zijn:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2012_10_112_2421.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2014_07_93_1877.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2017_07_73_1770.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2020_11_131_2487.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_10_114_1716.html

Overeenkomstig artikel 173 OZ zijn de volgende bedragen niet voor tenuitvoerlegging vatbaar:

1) Als het salaris van de schuldenaar bij tenuitvoerlegging onder de tenuitvoerlegging valt, is het bedrag dat overeenkomt met twee derde van het gemiddelde netto salaris in de Republiek Kroatië niet vatbaar voor beslag. Als de tenuitvoerlegging plaatsvindt met het oog op het innen van een vordering in verband met een onderhoudsverplichting of van een vordering ter vergoeding van schade als gevolg van lichamelijk letsel of aantasting dan wel verlies van arbeidscapaciteit en ter vergoeding van onderhoud dat is weggefallen door het overlijden van de persoon die onderhoud verschaftte, belooft dit bedrag de helft van het gemiddelde netto salaris in de Republiek Kroatië, tenzij de tenuitvoerlegging plaatsvindt om met dwang het geld te innen dat verschuldigd is wegens onderhoudsverplichtingen jegens kinderen. In dergelijke gevallen belooft het niet voor beslag vatbare bedrag een kwart van het gemiddelde netto salaris dat het voorgaande jaar in de Republiek Kroatië werd betaald aan werknemers van rechtspersonen.

2) Als een schuldenaar bij tenuitvoerlegging een salaris ontvangt dat lager is dan het gemiddelde netto salaris in de Republiek Kroatië, is driekwart van het aan de schuldenaar betaalde salaris, welk bedrag echter niet hoger mag zijn dan twee derde van het gemiddelde netto salaris in de Republiek Kroatië, niet vatbaar voor beslag. Als de tenuitvoerlegging plaatsvindt met het oog op het innen van een vordering in verband met een onderhoudsverplichting of van een vordering ter vergoeding van schade als gevolg van lichamelijk letsel of aantasting dan wel verlies van arbeidscapaciteit en ter vergoeding van onderhoud dat is weggefallen door het overlijden van de persoon die onderhoud verschaftte, belooft dit bedrag de helft van het aan de schuldenaar betaalde netto salaris, tenzij de tenuitvoerlegging plaatsvindt om met dwang het geld te innen dat verschuldigd is wegens onderhoudsverplichtingen jegens kinderen. In dergelijke gevallen belooft het niet voor beslag vatbare bedrag een kwart van het aan de schuldenaar betaalde gemiddelde netto maandsalaris.

3) Onder de term “gemiddelde netto salaris” in de zin van lid 1 van dit artikel wordt verstaan het gemiddelde netto maandsalaris dat door rechtspersonen is betaald in de Republiek Kroatië in de periode van januari tot en met augustus van het lopende jaar, zoals vastgesteld door het Kroatische bureau voor de statistiek (*Državni zavod za statistiku*) en uiterlijk op 31 december van het lopende jaar gepubliceerd in het Staatsblad van de Republiek Kroatië. Het aldus vastgestelde bedrag is in het daaropvolgende jaar van toepassing.

4) Het in de leden 1 en 2 van dit artikel bepaalde is ook van toepassing op tenuitvoerlegging, wanneer het beslag betrekking heeft op enige in plaats van salaris betaalde vergoeding, vergoeding voor arbeidstijdverkorting, vergoeding voor salariskorting, pensioen, wedde van militair personeel en wedde van mensen die deel uitmaken van de reservetroepen terwijl zij in militaire dienst zijn, en elk ander geregeld inkomen betaald aan civiel en militair personeel, met uitzondering van inkomen als bedoeld in de leden 5 en 6 van dit artikel.

5) Tenuitvoerlegging door beslag op inkomen dat gehandicapte personen ontvangen als uitkering in verband met een lichamelijke handicap en als zorgtoeslag, mag alleen plaatsvinden met het oog op het innen van een vordering in verband met een onderhoudsverplichting of een vordering ter vergoeding van schade als gevolg van lichamelijk letsel of aantasting dan wel verlies van arbeidscapaciteit en ter vergoeding van onderhoud dat is weggevallen door het overlijden van de persoon die onderhoud verschaft, in welk geval dit bedrag de helft van dergelijk inkomen belooft.

6) Tenuitvoerlegging door beslag op inkomen ontvangen op grond van een overeenkomst inzake een levenslange toelage en een lijfrenteovereenkomst, alsook op inkomen ontvangen op grond van een levensverzekeringsovereenkomst kan alleen plaatsvinden op het deel van het inkomen dat hoger is dan de hoofdsom die wordt gebruikt ter berekening van de hoogte van de toelage voor onderhoud.

7) Het in de leden 1 en 2 van dit artikel bepaalde is ook van toepassing, wanneer tenuitvoerlegging plaatsvindt op inkomen dat niet afkomstig is uit een salaris, pensioen of inkomsten uit zelfstandige activiteiten op het gebied van handel en ambacht, vrije beroepen, landbouw en visserij, eigendom en eigendomsrechten, kapitaal of verzekeringen (“overig inkomen” overeenkomstig specifieke regels), als de schuldenaar bij tenuitvoerlegging met een openbaar document kan aantonen dat dit inkomen zijn enige geregelde inkomen in contanten vormt.

Het gemiddelde netto maandsalaris dat rechtspersonen in 2022 in de Republiek Kroatië aan hun werknemers betaalden, bedroeg 7 653 HRK. (https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_10_125_1909.html)

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Het FINA en banken mogen een vergoeding berekenen voor de uitvoering van het bevel tot conservatoir beslag en voor de uitvoering van tenuitvoerlegging en zekerheidsstelling met betrekking tot tegoeden op rekeningen, overeenkomstig de de regels betreffende de soorten en de hoogte van de vergoedingen voor het verrichten van de taken vastgesteld in de wet inzake uitvoering van tenuitvoerlegging inzake tegoeden (NN nrs. 105/10, 124/11, 52/12 en 6/13; hierna “de regels” genoemd) – links:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2010_09_105_2831.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2011_11_124_2491.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2012_05_52_1278.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_01_6_90.html

Volgens artikel 6 van de regels moet de vergoeding worden betaald door de schuldenaar.

De regels bepalen de vergoeding voor het verrichten van de taken omschreven in de wet inzake uitvoering van tenuitvoerlegging inzake tegoeden (NN nrs. 91/10 en 112/12).

De regels voorzien in twee soorten vergoeding:

1. voor tenuitvoerlegging in verband met tegoeden van de schuldenaar bij tenuitvoerlegging, en
2. voor raadpleging of verstrekking van gegevens uit het centrale register van rekeningen.

De vergoeding voor tenuitvoerlegging ten aanzien van tegoeden van de schuldenaar bij tenuitvoerlegging kan betrekking hebben op vier zaken: onderzoek van de mogelijkheid om een tenuitvoerleggingsinstrument ten uitvoer te leggen
berekening van rente

tenuitvoerlegging van een tenuitvoerleggingsinstrument

verstrekking van gegevens, kopieën en certificaten van het register inzake de rangorde van tenuitvoerleggingsinstrumenten.

De vergoeding voor het onderzoeken van de mogelijkheid om een tenuitvoerleggingsinstrument ten uitvoer te leggen en de vergoeding voor de berekening van rente worden door het FINA in rekening gebracht voor het ontvangen van tenuitvoerleggingsinstrumenten (de som van de vorderingen die de schuldenaar volgens de rechterlijke beslissing aan de schuldeiser moet betalen) en het invoeren daarvan in het register. Ook wordt een vergoeding in rekening gebracht voor het controleren of een tenuitvoerleggingsinstrument de nodige gegevens voor tenuitvoerlegging en voor de berekening van rente bevat. Deze twee vergoedingen, plus de vergoeding voor het ten uitvoer leggen van een tenuitvoerleggingsinstrument, komen volledig voor rekening van de schuldenaar.

De inkomsten uit de vergoeding voor het ten uitvoer leggen van een tenuitvoerleggingsinstrument worden verdeeld tussen het FINA (55%) en de banken (45%). De inkomsten worden onder de banken verdeeld naar gelang van het totale aantal rekeningen dat de schuldenaar bij een bepaalde bank aanhoudt op de dag waarop de vergoeding in rekening wordt gebracht, volgens de gegevens in het centrale register van rekeningen.

De vergoeding voor de verstrekking van gegevens, kopieën en certificaten uit het register inzake de rangorde van tenuitvoerleggingsinstrumenten wordt vooraf door de verzoeker betaald op grond van een betalingsverzoek. Degene die een verzoek indient bij het FINA, moet een betalingsbewijs overleggen, waarna hij de gevraagde gegevens en kopieën ontvangt en een factuur wordt uitgeschreven voor de verleende dienst.

Het FINA brengt een bedrag in rekening voor de raadpleging of verstrekking van gegevens uit het centrale register van rekeningen door een vergoeding te vragen voor de raadpleging van gegevens door middel van een web- of onlinedienst, of voor het verstrekken (of downloaden) van gegevens uit het centrale register van rekeningen in elektronische vorm of op papier.

Het FINA stelt de prijslijst met de hoogte van de vergoedingen vast op basis van een besluit van zijn raad van bestuur, en het ministerie van Financiën keurt de voorgestelde prijslijst goed. De prijslijst wordt bekendgemaakt op de officiële website van het FINA. Over alle prijzen op de prijslijst wordt btw berekend.

[Link naar een fragment van de prijslijst](#) van het FINA – vergoedingen voor de verrichting van taken als omschreven in de wet inzake uitvoering van tenuitvoerlegging inzake tegoeden.

Artikel 50, lid 1, onder j) – het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Voor de tenuitvoerlegging van een bevel tot conservatoir beslag brengen het FINA en de banken de vergoedingen in rekening die zijn vastgesteld in artikel 43 van de verordening op basis van de regels. Het FINA brengt een vergoeding in rekening voor het verstrekken van gegevens, kopieën en certificaten uit het register of van gegevens over de rekening. De hoogte van de vergoedingen is vastgesteld in artikel 8 van de regels.

De hoogte van de vergoedingen vermeld in artikel 3 van de regels, is als volgt vastgesteld:

Volg- nr.	Beschrijving van de dienst	Rekeninggrondslag	Bedrag in HRK
-----------	----------------------------	-------------------	---------------

<i>Tenuitvoerlegging ten aanzien van tegoeden</i>		
1.	Onderzoek van de mogelijkheid om een tenuitvoerleggingsinstrument ten uitvoer te leggen	Tenuitvoerleggingsinstrument 65,00
2.	Berekening van rente	Hoofdsom 7,00
3.	Tenuitvoerlegging van een tenuitvoerleggingsinstrument	
3.1.	Eenmalige inning van het hele bedrag van tegoeden gedeponerd bij één bank	Tenuitvoerleggingsinstrument 17,00
3.2.	Eenmalige inning van het hele bedrag van tegoeden gedeponerd bij meerdere banken	Tenuitvoerleggingsinstrument 39,00
3.3.	Tenuitvoerlegging bij conservatoir beslag op een rekening en bij een blokkering van tegoeden	Tenuitvoerleggingsinstrument 110,00
4.	Verstrekking van gegevens, kopieën en certificaten uit het register.	
4.1.	– op papier	pagina 43,00
4.2.	– in bestandsformaat	lettergreep 0,20 min. 21,00

Over de onder punt vier van deze alinea bedoelde vergoeding wordt btw berekend.

De hoogte van de vergoedingen vermeld in artikel 7 van de regels, is als volgt vastgesteld:

Ser. nr.	Beschrijving van de dienst	Rekengrondslag	Bedrag in HRK
	<i>Raadpleging of verstrekking van gegevens uit het centrale register van rekeningen</i>		
1.	Raadpleging van gegevens via de <i>website</i> van het Agentschap en <i>online</i> diensten		
1.1.	– raadpleging	verzoek om inlichtingen	0,80
1.2.	– raadpleging van onderafdelingen	lettergreep	0,20
2.	Raadpleging van gegevens via de <i>website</i> van het Agentschap		
2.1.	– halfjaarlijks abonnement	gebruiker	298,37
2.2.	– jaarabonnement	gebruiker	498,37
3.	Downloaden		
3.1.	– van de <i>website</i> van het Agentschap	lettergreep	0,10
3.2.	– via de <i>online</i> diensten van het Agentschap	lettergreep	0,10
3.3.	– met behulp van CD's	lettergreep	0,10
4.	Raadpleging van gegevens		
4.1.	– op papier	elke nieuwe pagina	19,51
4.2.	– in bestandsformaat	lettergreep	0,20 min. 19,51

Over de in deze alinea bedoelde vergoedingen wordt btw berekend.

Artikel 5, lid 1, van deze regels bepaalt dat vergoedingen voor tenuitvoerlegging moeten worden verdeeld tussen het FINA en de banken die het FINA door middel van een procedure in het kader van een tenuitvoerleggingsinstrument heeft opgedragen om inning van de verschuldigde bedragen te verrichten, waarbij het FINA 55% van elke vergoeding ontvangt en de banken 45%.

In de procedures voor het verkrijgen van een bevel tot conservatoir beslag of de procedures voor een rechtsmiddel tegen het bevel dienen gerechtskosten te worden voldaan die zijn gebaseerd op de waarde van het verzoek, overeenkomstig de wet inzake gerechtskosten ((NN, nrs. 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 en 110/15; hierna "ZSP" genoemd) – vgl. de kennisgeving in verband met artikel 50, lid 1, onder n), van de verordening.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

De rangorde krachtens artikel 32 van de verordening wordt voorgeschreven door artikel 78 OZ, dat bepaalt dat als er meerdere schuldeisers vorderingen van geldelijke aard instellen tegen dezelfde schuldenaar en in verband met hetzelfde voorwerp van tenuitvoerlegging, deze vorderingen moeten worden afgehandeld in de volgorde waarin de schuldeisers het recht op afhandeling in verband met dat voorwerp verwerven, tenzij de wet anders bepaalt.

De prioritaire volgorde van de belangen die verschillende schuldeisers hebben bij zekerheden, wordt vastgesteld op basis van de datum van ontvangst van het bevel tot conservatoir beslag (artikel 180 OZ) – link: <https://narodne-novine.nn.hr/>

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

De instantie die bevoegd is uitspraak te doen over een verzoek van een schuldenaar tot intrekking of wijziging van een bevel tot conservatoir beslag, als bedoeld in artikel 33 van de verordening, is het Kroatisch gerecht dat dit bevel heeft uitgevaardigd.

De instantie die bevoegd is uitspraak te doen over een verzoek van een schuldenaar om de tenuitvoerlegging van een bevel tot conservatoir beslag in de Republiek Kroatië te beperken of te beëindigen, als bedoeld in artikel 34, leden 1 en 2, van de verordening, is:

Civiele kantonrechtbank van Zagreb (*Općinski građanski sud u Zagrebu*)

Ulica grada Vukovara 84

10000 Zagreb.

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Het gerecht dat bevoegd is om uitspraak te doen op een beroep tegen een beslissing van het gerecht in eerste aanleg, als bedoeld in artikel 37 van de verordening, in samenhang met de artikelen 33, 34 en 35 van de verordening, is het hogere gerecht dat bevoegd was uitspraak te doen op het hoger beroep tegen de beslissing inzake zekerheidsstelling (districtsrechtbanken of de Hoge handelsrechtbank van de Republiek Kroatië — de artikelen 34a en 34c van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering (ZPP), in samenhang met artikel 21, lid 1, OZ.

Een beroep moet worden ingesteld binnen acht dagen na de datum waarop de beslissing ter kennis is gebracht (artikel 11 OZ) en wel via het gerecht dat de beslissing heeft genomen (artikel 357 ZPP).

Krachtens artikel 2, leden 1 en 9, OZ dient onder de uitdrukking "beslissing inzake zekerheidsstelling" te worden verstaan een beslissing waarbij een voorstel voor zekerheidsstelling volledig of gedeeltelijk wordt ingewilligd dan wel zekerheidsstelling ambtshalve wordt bevolen.

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

In de procedure tot het verkrijgen van een bevel tot conservatoir beslag of in de procedure voor een rechtsmiddel tegen een dergelijk bevel, als bedoeld in artikel 42 van de verordening, zijn gerechtskosten verschuldigd die worden gebaseerd op de waarde van het verzoek, namelijk:

bij een verzoek om een bevel tot conservatoir beslag als een voorstel voor zekerheidsstelling;

bij een beslissing inzake een verzoek om een bevel tot conservatoir beslag als een beslissing inzake zekerheidsstelling;

bij een indiening als bedoeld in artikel 34b, leden 2 tot 5, OZ als beroep tegen een beslissing inzake zekerheidsstelling.

Tenzij anders bepaald, ontstaat de verplichting een vergoeding te betalen wanneer een voorstel voor tenuitvoerlegging van een bevel tot conservatoir beslag wordt ingediend of een beroep wordt ingesteld, overeenkomstig artikel 4 ZSP.

Voor elke afzonderlijke handeling kunnen gerechtskosten in rekening worden gebracht, afhankelijk van de waarde van het voorwerp van het geschil, overeenkomstig de volgende tabel:

Meer dan	Tot HRK	HRK
0,00	3 000,00	100,00
3 000,00	6 000,00	200,00
6 000,00	9 000,00	300,00
9 000,00	12 000,00	400,00
12 000,00	15 000,00	500,00

Boven 15 000,00 HRK is een vergoeding van 500,00 HRK verschuldigd, vermeerderd met 1% van het bedrag dat hoger is dan 15 000,00 HRK, met een maximum van 5 000,00 HRK.

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Niet van toepassing.

Laatste update: 02/04/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Let op: de oorspronkelijke versie van deze pagina ([it](#)) is onlangs gewijzigd.

Aan de vertaling in het Nederlands wordt momenteel gewerkt.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Italië

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Een alleenzettelende rechter van het gerecht van het district waar de authentieke akte is opgesteld.

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De president van het gerecht van het district waar de schuldenaar zijn woon- of verblijfplaats heeft of, in het geval van een rechtspersoon, waar zich de statutaire zetel van de schuldenaar bevindt. Indien de schuldenaar geen woon- of verblijfplaats in Italië heeft of, in het geval van een rechtspersoon, niet in Italië is gevestigd, is de bevoegde persoon de president van het gerecht in Rome.

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Overeenkomstig het Italiaanse recht kan de informatie-instantie met het oog op het verkrijgen van rekeninginformatie toegang krijgen tot de informatie die is geregistreerd in openbare archieven.

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Een meervoudige kamer van het betrokken gerecht, die wordt voorgezeten door de rechter die het bevel tot conservatoir beslag heeft uitgevaardigd.

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

De ontvangst, verzending en kennisgeving of betekening van stukken valt onder de bevoegdheid van:

- de ambtenaar van het betrokken gerecht in de omstandigheden bedoeld in artikel 23, lid 5, van de verordening;
 - de griffie van het gerecht dat het bevel tot conservatoir beslag heeft uitgevaardigd in de omstandigheden bedoeld in artikel 10, lid 2, artikel 23, leden 3 en 6, artikel 25, lid 3, en artikel 36, lid 5, van de verordening;
 - de griffie van het gerecht bevoegd voor de tenuitvoerlegging in de gevallen bedoeld in artikel 27, lid 2, van de verordening;
 - de griffie van het gerecht van de plaats waar de schuldenaar zijn woonplaats heeft in de omstandigheden bedoeld in artikel 28, lid 3, van de verordening.
- Indien het bevel tot conservatoir beslag in een andere lidstaat is uitgevaardigd in de omstandigheden bedoeld in artikel 10, lid 2, artikel 23, lid 3, artikel 23, lid 6, en artikel 25, lid 3, is het bevoegde gerecht het gewone gerecht dat bevoegd is om het bevel tot conservatoir beslag ten uitvoer te leggen (zie artikel 50, lid 1, onder f)).

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

Het gewone gerecht van de verblijfplaats van de derde partij (artikel 678 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering), met inachtneming van de regels inzake oteigening bij derden.

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Bij gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden met meer dan één rekeninghouder kan een bevel tot conservatoir beslag alleen worden uitgevaardigd met betrekking tot het deel van de schuldenaar. De rekeninghouders worden geacht gelijke delen te hebben, tenzij het tegendeel wordt bewezen.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

Volgens artikel 545, juncto artikel 671, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering zijn de volgende inkomsten niet vatbaar voor beslag:

- alimentatiebetalingen, tenzij met het oog op de betaling van alimentatie, doch slechts met toestemming van de president van het gerecht of een door hem gemachtigde rechter en slechts voor het deel dat is bepaald bij rechterlijke beschikking;
- liefdadigheids- en bijstandsuitkeringen aan personen die als arm worden beschouwd, moederschapsuitkeringen, ziekte-uitkeringen en de vergoeding van begrafeniskosten, verschuldigd door ziekenfondsen, socialezekerheidsinstanties en liefdadigheidsinstellingen;
- bedragen die door particulieren verschuldigd zijn als loon, salaris of andere vergoedingen in verband met de arbeidsverhouding, waaronder ontslagvergoedingen; die bedragen kunnen met het oog op de betaling van alimentatie in beslag worden genomen voor zover dat is toegestaan door de president van het gerecht of een door hem gemachtigde rechter; er mag beslag worden gelegd op maximaal een vijfde van deze bedragen; in het geval van gelijktijdige inbeslagnemingen als gevolg van een combinatie van de hierboven vermelde gronden mag maximaal de helft van deze bedragen in beslag worden genomen;
- een lijfrente, indien kosteloos gevormd, wanneer is bepaald dat deze lijfrente binnen de grenzen van de essentiële behoeften van de schuldeiser niet in beslag mag worden genomen;

e) de bedragen die door een verzekeraar verschuldigd zijn aan de polishouder of de begunstigde van een verzekering, zulks, wat de betaalde premies betreft, onverminderd de bepalingen inzake de herziening van handelingen die nadelig zijn voor schuldeisers en de bepalingen inzake de teruggave, verrekening en inkorting van schenkingen;

f) de als pensioen verschuldigde bedragen, de als pensioen geldende uitkeringen of de overige ouderdomsuitkeringen, met dien verstande dat het niet voor beslag vatbare bedrag overeenstemt met het maximumbedrag van de maandelijkse sociale uitkering, vermeerderd met 50 %, en dat het bedrag dat deze limiet overschrijdt in beslag mag worden genomen binnen de grenzen die zijn vastgesteld in de punten c) en d);

g) speciale, door een ondernemer ingestelde fondsen voor welzijn en bijstand, ook zonder werknemersbijdragen, voor zover het gaat om door de schuldeisers van de ondernemer of de werknemers gedane betalingen.

Voorts is het volgende bepaald: bedragen die verschuldigd zijn als loon, salaris of andere vergoedingen in verband met de arbeidsverhouding, waaronder ontslagvergoedingen, alsook de als pensioen verschuldigde bedragen, de als pensioen geldende uitkeringen of de overige ouderdomsuitkeringen mogen, wanneer zij worden gecrediteerd op een bank- of postrekening op naam van de schuldenaar, in beslag worden genomen ten belope van het gedeelte dat driemaal de sociale uitkering te boven gaat, mits de creditering van de rekening plaatsvindt vóór de inbeslagneming; wanneer de creditering plaatsvindt op of na de datum van de inbeslagneming, kunnen die bedragen in beslag worden genomen binnen de grenzen die zijn vastgesteld in de derde, vierde, vijfde en zevende alinea en in de bijzondere bepalingen van de wet.

De schuldenaar dient aan te tonen dat het betrokken bedrag niet vatbaar is voor conservatoir beslag.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Als algemene regel geldt dat de bewaarder van vermogensbestanddelen die aan een bevel tot conservatoir beslag zijn onderworpen, d.w.z. een bank in het geval van een bankrekening, een vergoeding mag vragen voor de bewaring en instandhouding van de vermogensbestanddelen; de vergoeding wordt vastgesteld conform de tarieven die van kracht zijn of die gewoonlijk worden toegepast, plus de vergoeding van de met bewijsstukken gestaaftde kosten die van wezenlijk belang zijn voor de instandhouding van de vermogensbestanddelen. Deze kosten omvatten ook de kosten voor de toezending van de verklaring als bedoeld in artikel 25 van de verordening.

Deze kosten moeten (voorlopig) worden betaald door de aanvrager. Het gerecht zal dan later bepalen welke partij die kosten uiteindelijk moeten dragen.

Banken mogen geen vergoeding aanrekenen voor de verstreking van rekeninginformatie overeenkomstig artikel 14 van de verordening. Banken zijn wettelijk verplicht om de archieven die in Italië worden geraadpleegd om de in artikel 14 bedoelde informatie te verkrijgen, te actualiseren.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Onverminderd de gerechtskosten die zijn bedoeld in artikel 42 van Verordening (EU) nr. 655/2014, brengen de verwerking en de tenuitvoerlegging van een in Italië gevraagd bevel tot conservatoir beslag kosten met zich mee voor het maken van kopieën van gerechtelijke stukken en voor de betekening en kennisgeving van stukken door ambtenaren van het gerecht.

De vergoeding voor kopieën is vastgesteld in de tabel in bijlage 7 bij presidentieel decreet nr. 115 van 30 mei 2012 (de geconsolideerde tekst van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake gerechtskosten).

Wat de vergoeding voor de betekening/kennisgeving van stukken betreft, moet een onderscheid worden gemaakt tussen de volgende twee gevallen: de stukken worden rechtstreeks betekend of ter kennis gebracht door de ambtenaar van het gerecht of de stukken worden betekend of ter kennis gebracht per post. In het eerste geval moet een reisvergoeding worden betaald aan de ambtenaar van het gerecht conform artikel 27 van de bovengenoemde geconsolideerde tekst; die reisvergoeding wordt berekend conform artikel 35 van die tekst en daarbij wordt rekening gehouden met de parameters die jaarlijks worden geactualiseerd bij decreet van het ministerie van Justitie. In het tweede geval moeten in plaats van de reiskosten, de verzendkosten worden vergoed. In beide gevallen — d.w.z. een persoonlijke betekening/kennisgeving aan de ontvanger en een betekening/kennisgeving per post - is op basis van artikel 27 van de geconsolideerde tekst ook een extra vergoeding verschuldigd, die wordt berekend conform artikel 34. In spoedeisende gevallen wordt zowel de reisvergoeding als de verzendvergoeding verhoogd overeenkomstig het bepaalde in artikel 36 van de geconsolideerde tekst.

De bovengenoemde artikelen en bijlage 7 bij presidentieel decreet nr. 115/2014 zijn beschikbaar op de volgende [website](#).

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Er bestaat geen rangorde voor nationale bevelen.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

Er wordt uitspraak gedaan door een alleenzetelende rechter van het betrokken gerecht.

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Tegen een beslissing kan een rechtsmiddel zoals bedoeld in de artikelen 33, 34 en 35 van de verordening worden ingesteld bij een meervoudige kamer van het gewone gerecht. De termijn voor het instellen van een rechtsmiddel bedraagt vijftien dagen en gaat in op de datum van de betrokken zitting van het gerecht, of de datum van mededeling of betekening/kennisgeving van de uitspraak, indien deze eerder plaatsvindt.

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

A) De gerechtskosten voor het verkrijgen van een bevel tot conservatoir beslag variëren afhankelijk van de waarde van de vordering en de fase waarin de gerechtelijke procedure tot verkrijging van een dergelijk bevel zich bevindt:

a) voor vorderingen tot 1 100 EUR bedragen de gerechtskosten: 21,50 EUR voor gerechtelijke procedures in eerste aanleg; 32,25 EUR voor gerechtelijke procedures in hoger beroep; 43 EUR voor cassatieprocedures;

b) voor vorderingen tussen 1 100 EUR en 5 200 EUR bedragen de gerechtskosten: 49 EUR voor gerechtelijke procedures in eerste aanleg; 73,50 EUR voor gerechtelijke procedures in hoger beroep; 98 EUR voor cassatieprocedures;

c) voor vorderingen tussen 5 200 EUR en 26 000 EUR bedragen de gerechtskosten: 118,50 EUR voor gerechtelijke procedures in eerste aanleg; 177,75 EUR voor gerechtelijke procedures in hoger beroep; 237 EUR voor cassatieprocedures;

d) voor vorderingen tussen 26 000 EUR en 52 000 EUR bedragen de gerechtskosten: 259 EUR voor gerechtelijke procedures in eerste aanleg; 388,50 EUR voor gerechtelijke procedures in hoger beroep; 518 EUR voor cassatieprocedures;

e) voor vorderingen tussen 52 000 EUR en 260 000 EUR bedragen de gerechtskosten: 379,50 EUR voor gerechtelijke procedures in eerste aanleg; 569,25 EUR voor gerechtelijke procedures in hoger beroep; 759 EUR voor cassatieprocedures;

f) voor vorderingen tussen 260 000 EUR en 520 000 EUR bedragen de gerechtskosten: 607 EUR voor gerechtelijke procedures in eerste aanleg; 910,50 EUR voor gerechtelijke procedures in hoger beroep; 1 214 EUR voor cassatieprocedures;

g) voor vorderingen van meer dan 520 000 EUR bedragen de gerechtskosten: 843 EUR voor gerechtelijke procedures in eerste aanleg; 1 264,50 EUR voor gerechtelijke procedures in hoger beroep; 1 686 EUR voor cassatieprocedures;

h) voor vorderingen van onbepaalde waarde bedragen de gerechtskosten: 259 EUR voor gerechtelijke procedures in eerste aanleg; 388,50 EUR voor gerechtelijke procedures in hoger beroep; 518 EUR voor cassatieprocedures. Wat echter zaken betreft die overeenkomstig artikel 7 van het wetboek van

burgerlijke rechtsvordering onder de exclusieve bevoegdheid van de vrederechter vallen, bedragen de gerechtskosten: 118,50 EUR voor gerechtelijke procedures in eerste aanleg; 177,75 EUR voor gerechtelijke procedures in hoger beroep; 237 EUR voor cassatieprocedures.

Naast de hierboven vermelde gerechtskosten, moet, wanneer om het bevel wordt verzocht vóór de aanvang van de procedure ten gronde, bij elke procedure een forfaitair voorschot van 27 EUR worden betaald voor de kosten van betekening/kennisgeving.

B) De gerechtskosten voor een hoger beroep tegen een bevel tot conservatoir beslag bedragen in alle gevallen 147 EUR.

Naast deze gerechtskosten, moet, wanneer om het bevel wordt verzocht vóór de aanvang van de procedure ten gronde, bij elke procedure een forfaitair voorschot van 27 EUR worden betaald voor de kosten van betekening/kennisgeving.

De kosten moeten worden betaald bij de aanvang van de procedure, d.w.z. bij het indienen van het verzoek.

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Alleen vertalingen in het Italiaans worden aanvaard.

Laatste update: 08/01/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Cyprus

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

De gerechten die bevoegd zijn om een bevel tot conservatoir beslag uit te vaardigen, zijn de districtsrechtbanken (*eparchiaká dikastíria*).

Districtsrechtbank van Nicosia

Adres: Charalambou Mouskou, 1405 Nicosia, Cyprus

Tel.: +357 22865518

Fax: +357 22304212/22805330

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Districtsrechtbank van Limassol

Adres: Leoforos Lordou Byronos 8, P.O. Box 54619, 3726 Limassol, Cyprus

Tel.: +357 25806100/25806128

Fax: +357 25305311

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Districtsrechtbank van Larnaca

Adres: Leoforos Artemidos, 6301 Larnaca P.O. Box 40107, Cyprus

Tel.: +357 24802721

Fax: +357 24802800

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Districtsrechtbank van Paphos

Adres: corner of Odos Neophytou and Odos Nikou Nikolaidi, 8100 Paphos, P.O. Box 60007, Cyprus

Tel.: +357 26802601

Fax: +357 26306395

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Districtsrechtbank van Famagusta

Adres: Sotiras 2, Megaro Tzivani, 5286 Paralimni, Cyprus

Tel.: +357 23730950/23742075

Fax: +357 23741904

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd, is de centrale bank.

Contactgegevens:

Postadres:

Centrale bank

John Kennedy Avenue 80

1076 Nicosia

Cyprus

of P.O. Box 25529, 1395 Nicosia

Tel.: +357 22714100

Fax: +357 22714959

E-mail: cbcinfo@centralbank.gov.cy

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De informatie wordt verstrekt door de banken of kredietinstellingen aan de informatie-autoriteit zoals omschreven in artikel 6(2A) van de wetten betreffende de centrale bank van Cyprus 2002-2017, namelijk de centrale bank van Cyprus (artikel 14, lid 5, onder a), van Verordening (EU) No 655/2014.

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Tegen een beslissing van een districtsrechtbank kan hoger beroep worden ingesteld bij het Hooggerechtshof.

Hooggerechtshof

Adres: Charalambou Mouskou, 1404 Nicosia, Cyprus

Tel.: +357 22865741

Fax: +357 22304500

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

De daartoe bevoegde instantie is het ministerie van Justitie en Openbare Orde.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

De instantie die bevoegd is voor de tenuitvoerlegging van het bevel overeenkomstig artikel 23, lid 2, van Verordening (EG) nr. 655/2014, is de gerechtsdeurwaarder (*dikastikós epidótis*).

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Er is geen nationale wetgeving betreffende de kwestie van het conservatoir beslag op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden. Een partij die op een dergelijke rekening beslag wenst te leggen, richt daartoe een passend verzoek tot de rechtbank, die in het kader van haar algemene bevoegdheid, - al dan niet - het beslag op het gehele bedrag of een deel ervan kan bevelen, afhankelijk van de omstandigheden van de zaak.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

Er zijn geen specifieke regels betreffende dergelijke niet voor beslag vatbare bedragen in burgerlijke en handelszaken, behalve voor bedragen waarop beslag wordt gelegd op basis van een strafprocedure, die niet voor beslag vatbaar zijn ten behoeve van de inning van belastingen krachtens artikel 9(B) van de wetten betreffende de inning van belastingen van 1962 en 2014 en punt 13 van bijlage X bij de btw-wetgeving 2000-2014.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Er is geen specifieke bepaling krachtens nationaal recht die banken verbiedt de betaling van dergelijke vergoedingen op te leggen aan hun rekeninghouders.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Daar zijn geen kosten aan verbonden.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Er is geen dergelijke bepaling.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

Districtsrechtbanken, zoals bij artikel 50, lid 1, onder a).

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Binnen 42 dagen kan tegen een beslissing van een districtsrechtbank hoger beroep worden ingesteld bij het Hoogerechtshof (artikel 21), zoals bepaald in artikel 35, lid 2, van de Regeling inzake burgerlijk procesrecht. Hoger beroep tegen een tussenbeslissing moet worden ingesteld binnen 14 dagen nadat die beslissing is gegeven.

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

De gedetailleerde kosten zijn te vinden door de [volgende link](#) aan te klikken, op de pagina's 19-30.

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Naast het Grieks worden ook in het Engels vertaalde documenten aanvaard.

Laatste update: 04/03/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Letland

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

De gemeentelijke of districtsrechtbank (*rajona (pilsētas) tiesa*) waar de vordering moet worden ingesteld, of de gemeentelijke rechtbank, de districtsrechtbank of de regionale rechtbank (*apgabaltiesa*) waaraan het bodemgeschil is voorgelegd.

Wanneer het bodemgeschil waarin de verweerder een consument is onder de bevoegdheid van een buitenlands gerecht valt, wordt het verzoek om een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ingediend bij de gemeentelijke of districtsrechtbank van de opgegeven woonplaats of de verblijfplaats van de verweerder (van de consument).

In het in artikel 6, lid 4, van de verordening bedoelde geval kan de eiser het verzoek om een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen indienen bij de gemeentelijke of districtsrechtbank van zijn/haar keuze in het rechtsgebied van de regionale rechtbank waaraan de notaris is verbonden die de betreffende notariële akte heeft opgesteld (hoofdstuk 3 en artikel 644.23 van de wet op de burgerlijke rechtsvordering (*Civilprocesa likums*)).

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De gemeentelijke rechtbank, de districtsrechtbank of de regionale rechtbank waarbij het verzoek om een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen wordt ingediend. De gemeentelijke of districtsrechtbank wanneer het verzoek om een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen is ingediend bij een buitenlands gerecht.

De lijst van gemeentelijke of districtsrechtbanken kan hier worden geraadpleegd.

[Naar de startpagina](#)

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Om informatie te verkrijgen over de tegoeden (rekeningen) die door de verweerder bij een kredietinstelling worden (aan)gehouden, richt het gerecht tot die instelling een verzoek per e-mail die met een beveiligde elektronische handtekening is ondertekend. De kredietinstelling stuurt onverwijld, en uiterlijk op de derde dag na ontvangst van het verzoek van het gerecht, per e-mail die met een beveiligde elektronische handtekening is ondertekend, een antwoord (informatie) naar dat gerecht over de tegoeden (rekeningen) die door de verweerder bij die instelling worden (aan)gehouden (artikel 644.25 van de wet op de burgerlijke rechtsvordering).

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Het hoger beroep (de accessoire klacht (*blakus sūdzība*)) tegen een beslissing waarbij een verzoek om een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen geheel of ten dele wordt afgewezen, wordt ingesteld bij het gerecht dat deze beslissing heeft gegeven, waarbij het wordt gericht aan:

- 1) de bevoegde regionale rechtbank, als het gaat om een beslissing van een gemeentelijke of districtsrechtbank;
- 2) het hooggerechtshof (*Augstākā tiesa*) als het gaat om een beslissing van een regionale rechtbank.

(Artikelen 443 en 644.30 van de wet op de burgerlijke rechtsvordering)

De adressen van de regionale rechtbanken en het hooggerechtshof kunnen hier worden geraadpleegd.

[Naar de startpagina](#)

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

In de gevallen bedoeld in artikel 10, lid 2, artikel 23, leden 3, 5 en 6, artikel 25, lid 3, artikel 27, lid 2, artikel 28, lid 3, tweede alinea, en artikel 36, lid 5, tweede alinea: de gerechtsdeurwaarder die is belast met de uitvoering in de desbetreffende zaak, die is aangebracht naar aanleiding van een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen (artikelen 549, 644.32 en 644.33 van de wet op de burgerlijke rechtsvordering).

In het in artikel 28, lid 3, eerste alinea, bedoelde geval: het gerecht in het rechtsgebied waarvan zich de opgegeven woonplaats, de verblijfplaats, de plaats of de maatschappelijke zetel van de verweerder bevindt (artikel 644.33 van de wet op de burgerlijke rechtsvordering).

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

Een gerechtsdeurwaarder (artikelen 549, leden 2 en 2.3, en artikel 644.32 van de wet op de burgerlijke rechtsvordering).

[📄 Informatie over gerechtsdeurwaarders.](#)

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Niet van toepassing.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

Het geld van een schuldenaar (natuurlijke persoon) is niet voor beslag vatbaar voor wat betreft het bedrag van het minimummaandloon (bijlage 1, punt 3, van de wet op de burgerlijke rechtsvordering – een som gelijk aan het minimummaandloon per schuldenaar en elk van zijn/haar gezinsleden en personen te zijner of harer laste en, bij het invorderen van alimentatie ten behoeve van minderjarige kinderen of de beherende dienst van het alimentatiewaarborgfonds, een bedrag gelijk aan 50 % van het minimummaandloon per schuldenaar en elk van zijn/haar gezinsleden en personen te zijner of harer laste).

De gerechtsdeurwaarder gelast de kredietinstelling beslag te leggen op de tegoeden (rekeningen) van de schuldenaar tot het in de executoriale titel aangegeven bedrag, binnen de voor de schuldenaar geldende grens zoals bepaald in bijlage 1, punt 3, van de wet op de burgerlijke rechtsvordering.

Het bedrag van het minimummaandloon wordt vastgesteld bij [📄 verordening nr. 656 van de raad van ministers van 24 november 2015](#).

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Krachtens het nationale recht mogen de banken niet rechtstreeks bij de schuldeiser of schuldenaar een vergoeding of een andere vorm van compensatie in rekening brengen voor de uitgaven in verband met de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van informatie over de rekeningen.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Overeenkomstig de nationale wettelijke bepalingen inzake uitgaven in verband met de uitvoering van rechterlijke beslissingen vallen de uitgaven in verband met de uitvoering van een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen onder drie rubrieken: zegelrecht (*valsts nodeva*), gerechtsdeurwaarderstarieven en uitgaven die noodzakelijk zijn in verband met de uitvoering van tenuitvoerleggingsmaatregelen.

Krachtens artikel 34, lid 6, van de wet op de burgerlijke rechtsvordering bedraagt het zegelrecht 3 euro voor het overleggen van een akte of een executoriale titel.

De gerechtsdeurwaarderstarieven zijn vastgesteld bij verordening nr. 451 van de raad van ministers van 26 juni 2012 betreffende de gerechtsdeurwaarderstarieven ([📄 Noteikumi par zvērinātu tiesu izpildītāju amata atlīdzības taksēm](#)).

Volgens punt 7.3 van deze verordening bedragen de vergoedingen voor de uitvoering van een verzoek tot conservatoir beslag op tegoeden bij kredietinstellingen of derden of voor de vervanging van een bewarende maatregel 86 euro.

Het bedrag van de uitgaven die noodzakelijk zijn in verband met de uitvoering van tenuitvoerleggingsmaatregelen, is vastgesteld in verordening nr. 9 van de raad van ministers van 7 januari 2014 betreffende de uitgaven die noodzakelijk zijn in verband met de uitvoering van tenuitvoerleggingsmaatregelen ([📄 Noteikumi par izpildu darbību veikšanai nepieciešamajiem izdevumiem](#)).

Deze uitgaven omvatten bijvoorbeeld de kosten van postdiensten en van het overleggen van stukken, het verkrijgen van informatie en diensten van banken en andere instellingen. Het bedrag ervan moet dan ook per geval worden vastgesteld voor elk uitvoeringsdossier.

De kosten van verzoeken van eisers tot het verkrijgen van informatie over de tegoeden (rekeningen) van verweerders bij kredietinstellingen zijn vastgesteld in punt 25 van verordening nr. 20 van de raad van ministers van 11 januari 2022 tot vaststelling van de wijze van berekening van zaaksbehandelingskosten ([📄 Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība](#)), volgens welk artikel de kosten van het verkrijgen van informatie over de tegoeden (rekeningen) van verweerders bij kredietinstellingen worden aangemerkt als kosten van het opstellen en toezenden van het verzoek aan de kredietinstellingen of, in voorkomend geval, aan de buitenlandse informatie instantie. Deze kosten bedragen 15 euro voor elk verzoek om informatie over de tegoeden (rekeningen) van de verweerder bij kredietinstellingen van het betrokken land.

De kosten van verzoeken van eisers tot het verkrijgen van informatie over de tegoeden (rekeningen) van verweerders bij kredietinstellingen zijn vastgesteld in punt 25 van verordening nr. 20 van de raad van ministers van 11 januari 2022 tot vaststelling van de wijze van berekening van zaaksbehandelingskosten ([📄 Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība](#)), volgens welk artikel de kosten van het verkrijgen van informatie over de tegoeden (rekeningen) van verweerders bij kredietinstellingen worden aangemerkt als kosten van het opstellen en toezenden van het verzoek aan de kredietinstellingen of, in voorkomend geval, aan de buitenlandse informatie instantie. Deze kosten bedragen 15 euro voor elk verzoek om informatie over de tegoeden (rekeningen) van de verweerder bij kredietinstellingen van het betrokken land.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Er wordt geen enkele rangorde toegekend aan gelijkwaardige nationale bevelen.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

Wanneer Letland de lidstaat van herkomst is: de gemeentelijke rechtbank, de districtsrechtbank of de regionale rechtbank die het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen heeft uitgevaardigd, of de gemeentelijke rechtbank, de districtsrechtbank of de regionale rechtbank waaraan het bodemgeschil is voorgelegd (artikel 644.34 van de wet op de burgerlijke rechtsvordering);

wanneer Letland de lidstaat van tenuitvoerlegging is: de gemeentelijke of districtsrechtbank in het rechtsgebied waarvan het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer moet worden gelegd (artikel 644.35 van de wet op de burgerlijke rechtsvordering).

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Het hoger beroep (de accessoire klacht) tegen een rechterlijke beslissing die is gegeven uit hoofde van artikel 33, 34 of 35 van de verordening, wordt ingesteld bij het gerecht dat deze beslissing heeft gegeven, waarbij het wordt gericht aan:

1) de bevoegde regionale rechtbank, als het gaat om een beslissing van een gemeentelijke of districtsrechtbank;

2) het hooggerechtshof als het gaat om een beslissing van een regionale rechtbank.

(Artikelen 443, 644.34 en 644.35 van de wet op de burgerlijke rechtsvordering)

De uiterste termijn voor het indienen van een accessoire klacht is tien dagen na de datum van de uitspraak. De uiterste termijn voor het indienen van een accessoire klacht tegen een beslissing die in een schriftelijke procedure is gegeven, wordt berekend vanaf de datum van betekening of kennisgeving van de beslissing. Voor een partij aan wie een rechterlijke beslissing is toegezonden overeenkomstig artikel 56.2 van de wet op de burgerlijke rechtsvordering (d.w.z. een persoon met een woonplaats of verblijfplaats buiten Letland) is de uiterste termijn voor het indienen van een accessoire klacht vijftien dagen na de datum van betekening of kennisgeving van een afschrift van de beslissing (artikel 442 van de wet op de burgerlijke rechtsvordering).

De lijst van gerechten kan hier worden geraadpleegd -

[📄 Naar de startpagina](#)

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

De gerechtskosten van een verzoek om een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen bedragen 0,5 % van het bedrag van het verzoek, met een minimum van 70 euro (artikel 34, lid 1, punt 71, van de wet op de burgerlijke rechtsvordering).

Het verzoek om een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen moet vergezeld gaan van een bewijsstuk van de betaling van het zegelrecht overeenkomstig de in de wet op de burgerlijke rechtsvordering bepaalde procedure en ter hoogte van het in die wet bepaalde bedrag.

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

De Republiek Letland aanvaardt enkel stukken in het Lets.

Laatste update: 10/05/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Litouwen

Artikel 50, lid 1, onder a) — rechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Volgens artikel 3118, lid 5, van de wet moet een verzoek om een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen krachtens artikel 6, lid 4, van de verordening worden ingediend bij de arrondissementsrechtbank van de autoriteit die de authentieke akte heeft afgegeven.

Actuele informatie over Litouwse rechten en hun contactgegevens zijn te vinden in de Europese justitiële atlas voor burgerlijke zaken.

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

In paragraaf 1 van resolutie nr. 964 van de regering van de Republiek Litouwen van 28 september 2016 is bepaald dat het gerecht waarbij een verzoek om een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen is ingediend, de in artikel 14 van de verordening bedoelde informatie verstrekt aan de nationale belastinginspectie van het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen (*Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos*, Vasario 16-osios g. 14, Vilnius; +370 52668200 e-mail: vmi@vmi.lt). Deze resolutie is in werking getreden op 18 januari 2017.

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De nationale belastinginspectie van het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen past de methode voor het verkrijgen van rekeninginformatie als bedoeld in artikel 14, lid 5, punt b), van de verordening toe, d.w.z. informatie over bankrekeningen van de schuldenaar bij in Litouwen actieve banken opvragen in het fiscale boekhoudinformatiesysteem.

Artikel 50, lid 1, onder d) — rechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Volgens artikel 3122, lid 1, kan in het in artikel 21, lid 1, bedoelde geval een afzonderlijk rechtsmiddel worden ingesteld bij het hof van beroep. De artikelen 334 tot en met 339 van het Litouwse wetboek van burgerlijke rechtsvordering (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*) voorzien in de procedure voor het instellen en onderzoeken van afzonderlijke rechtsmiddelen. Er kan geen beroep in cassatie worden ingesteld tegen beslissingen van het hof van beroep na onderzoek van een afzonderlijk rechtsmiddel.

Actuele informatie over Litouwse rechten en hun contactgegevens zijn te vinden in de Europese justitiële atlas voor burgerlijke zaken.

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

Volgens artikel 3121, lid 3, van de wet draagt de gerechtsdeurwaarder zorg voor de in artikel 4, lid 14, van de verordening bedoelde ontvangst, doorzending en betekening van processtukken.

De lijst van gerechtsdeurwaarders in de Republiek Litouwen is beschikbaar op: <https://www.antstoliurumai.lt/lt/antstoliu-paieska>

Overeenkomstig artikel 3123 van de wet worden in het in artikel 28, lid 3, van de verordening bedoelde geval, wanneer de schuldenaar zijn woonplaats heeft in de Republiek Litouwen en de Republiek Litouwen geen lidstaat van tenuitvoerlegging van de Europese Unie is, de betekening of kennisgeving van de processtukken aan de schuldenaar verricht volgens de procedure van artikel 3 en artikel 33, leden 2 en 4, van deze wet. In dit geval is het bevoegde orgaan voor de ontvangst van verzoeken om betekening of kennisgeving van andere lidstaten de Litouwse kamer van gerechtsdeurwaarders (*Lietuvos antstolių rūmai*, Konstitucijos pr. 15, LT-09319 Vilnius; Tel.: +370 52750067, + 370 52750068;

e-mail: info@antstoliurumai.lt). De Litouwse kamer van gerechtsdeurwaarders organiseert en coördineert de betekening en doorzending van stukken ten behoeve van de tenuitvoerlegging door de gerechtsdeurwaarders.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

Overeenkomstig artikel 3121, lid 3, van de wet moet het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer worden gelegd door een gerechtsdeurwaarder. De gerechtsdeurwaarder verricht ook de in artikel 24, lid 4, en artikel 25, leden 1, 2 en 4, van de verordening bedoelde activiteiten.

De lijst van gerechtsdeurwaarders in de Republiek Litouwen is beschikbaar op: <https://www.antstoliurumai.lt/lt/antstoliu-paieska>

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Belangrijkste bepalingen van nationaal recht:

1. Artikel 667 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering van de Republiek Litouwen bepaalt dat, indien het aandeel van de schuldenaar in de goederen die gemeenschappelijk eigendom zijn van andere personen, niet is vastgesteld, de gerechtsdeurwaarder de inventaris en inbeslagneming van de gemeenschappelijke goederen verricht en de partij die om tenuitvoerlegging verzoekt en, in voorkomend geval, de betrokken partijen voorstelt een zaak aanhangig te maken bij een gerecht om te bepalen welk aandeel de schuldenaar heeft in de goederen die samen met andere personen worden aangehouden. Indien het verzoek niet binnen de door de gerechtsdeurwaarder gestelde termijn wordt ingediend, beëindigt de gerechtsdeurwaarder de terugvordering van die goederen. De tenuitvoerlegging betreffende die goederen op basis van dezelfde executoriale titels kan op zijn vroegst één jaar na de datum waarop de tenuitvoerlegging betreffende de goederen is beëindigd, worden hervat. Het aandeel van de schuldenaar in de gemeenschappelijke goederen wordt vastgesteld in een rechterlijke beslissing. Zodra de rechterlijke beslissing tot vaststelling van het aandeel van de schuldenaar in de gemeenschappelijke goederen definitief is geworden, vindt de terugvordering plaats van het aandeel van de schuldenaar in die goederen. De partij die om tenuitvoerlegging verzoekt, heeft het recht te eisen dat het aandeel van de schuldenaar op zodanige wijze wordt bepaald dat er kan worden ingevorderd.

2. Telkens wanneer op een rekening conservatoir beslag wordt gelegd, moet worden getracht de identiteit van de eigenaar van de tegoeden op de rekening te achterhalen. Op de rekening kan conservatoir beslag worden gelegd, indien de tegoeden op de rekening toebehoren aan de schuldenaar.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

Belangrijkste bepalingen van nationaal recht:

1. Overeenkomstig artikel 668 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering van de Republiek Litouwen mag geen terugvordering plaatsvinden van bedragen lager dan het door de regering van de Republiek Litouwen vastgestelde maandelijkse minimumloon^[1]. Bovendien mag geen terugvordering plaatsvinden van middelen die zijn ontvangen in de vorm van financiële bijstand van de Europese Unie of andere internationale financiële bijstand of medefinanciering voor de uitvoering van een project dat wordt ondersteund tijdens de uitvoeringsperiode en de verplichte exploitatieperiode, zoals bepaald in de wetgeving van de Europese Unie of in door de Republiek Litouwen gesloten internationale overeenkomsten. Dit verbod is niet van toepassing indien de

middelen op verzoek van de instelling die toezicht houdt op de uitvoering van het ondersteunde project worden teruggevorderd omdat de middelen zijn uitgegeven in strijd met het EU-recht, het Litouwse recht, internationale contracten of contracten waarbij de middelen worden toegekend.

2. Volgens artikel 738 van het Litouwse wetboek van burgerlijke rechtsvordering kan de terugvordering van socialezekerheidsuitkeringen in geval van ziekte of werkloosheid alleen plaatsvinden op grond van een rechterlijke beslissing over de terugvordering van alimentatie of een rechterlijke beslissing over de vergoeding van gezondheidsschade als gevolg van verminking of andere letsels of wegens het verlies van een kostwinner.

3. Volgens artikel 739 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering van de Republiek Litouwen kan geen terugvordering niet plaatsvinden van bedragen van de schuldenaar in de volgende vorm: 1) afschrijvingsvergoedingen voor gereedschappen van werknemers en andere vergoedingen in geval van werk dat van de normale arbeidsvoorwaarden en omstandigheden afwijkt; 2) bedragen betaald aan een werknemer die op dienstreis gaat of wordt overgeplaatst naar, aangeworven op of tewerkgesteld op andere werklocaties; 3) moederschaps- en vaderschapsuitkeringen en ouderschapsuitkeringen van de staat; 4) gezinstoelagen betaald overeenkomstig de wet van de Republiek Litouwen inzake [gezinstoelagen](#); 5) begrafenisvergoeding; 6) uitkeringen betaald overeenkomstig de wet van de Republiek Litouwen op de sociale uitkeringen van de staat en andere gerichte sociale uitkeringen, toelagen en vergoedingen uit de staats- en gemeentelijke middelen voor achtergestelde gezinnen of voor sociale bijstand aan personen; 7) ontslagvergoedingen.

[1] Sinds 1 januari 2016 bedraagt het maandelijks minimumloon 350 EUR.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Banken mogen geen kosten in rekening brengen, de tenuitvoerleggingsmaatregelen worden door gerechtsdeurwaarders uitgevoerd.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Belangrijkste bepalingen van nationaal recht:

1. Volgens artikel 609 van het Litouwse wetboek van burgerlijke rechtsvordering omvatten de door gerechtsdeurwaarders gemaakte tenuitvoerleggingskosten: 1) de voor het beheer van de tenuitvoerleggingsprocedure noodzakelijke kosten voor de uitvoering van de verplichte handelingen in elke tenuitvoerleggingszaak; 2) de extra kosten voor het beheer van de tenuitvoerleggingsprocedure die voortvloeien uit individuele maatregelen in een specifieke tenuitvoerleggingszaak; 3) de vergoeding voor de gerechtsdeurwaarder voor de tenuitvoerlegging van de wettelijke executoriale titels. Het bedrag van de tenuitvoerleggingskosten en de wijze van berekening en betaling zijn vastgelegd in de instructies voor de tenuitvoerlegging van beslissingen, goedgekeurd bij beschikking nr. 1R-352 van de minister van Justitie van de Republiek Litouwen van 27 oktober 2005 (zoals gewijzigd bij beschikking nr. 1R-265 van 14 november 2011).

In punt 123 van de instructies is bepaald dat de tenuitvoerlegging van het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen de in punt 7 van tabel 2 van deze instructies bedoelde tenuitvoerleggingskosten omvat, alsmede de extra kosten in verband met de tenuitvoerlegging van de verschillende maatregelen in het kader van de tenuitvoerleggingsprocedure.

[Instructies](#) voor de tenuitvoerlegging van beslissingen.

2. Overeenkomstig punt 5 van de procedure voor het in rekening brengen van de betekening en kennisgeving van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken, goedgekeurd bij beschikking nr. 1R-16 van de minister van Justitie van de Republiek Litouwen van 20 januari 2016, zoals gewijzigd bij beschikking nr. 1R-312 van 9 december 2016, bedragen de kosten van betekening of kennisgeving van stukken in de Republiek Litouwen, wanneer de Litouwse kamer van gerechtsdeurwaarders de betekening en doorzending van stukken aan de gerechtsdeurwaarders organiseert en coördineert, 110 EUR.

[Beschrijving](#) van de procedure voor het in rekening brengen van de betekening en kennisgeving van uit het buitenland ontvangen gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Belangrijkste bepalingen van nationaal recht:

1. Volgens artikel 626, lid 3, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering van de Republiek Litouwen wordt de terugvordering van goederen niet opgeschort indien de goederen in beslag zijn genomen of indien de eigendomsrechten op de goederen tijdelijk zijn beperkt om de concurrente of achtergestelde vorderingen van schuldeisers veilig te stellen. In dat geval vindt de terugvordering van de in beslag genomen goederen of tegoeden plaats volgens de procedure die is vastgesteld in de instructies voor de tenuitvoerlegging van beslissingen.

2. Volgens artikel 754 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering van de Republiek Litouwen bestaat er geen specifieke rangorde voor de invordering van vorderingen van hypothecaire kredietverstrekkers en houders van zekerheden op in pand gegeven goederen. Er wordt enerzijds voorrang gegeven aan het honoreren van verzoeken tot terugvordering van alimentatie en aan vorderingen tot vergoeding van schade als gevolg van verminking of andere schade, en, anderzijds, aan de schade die voortvloeit uit het verlies van een kostwinner. Op de tweede plaats komt de voldoening van de uit een arbeidsverhouding voortvloeiende vorderingen van werknemers. De voldoening van alle andere vorderingen komt op de derde plaats. Indien het ingevorderde bedrag niet toereikend is om alle preferente vorderingen volledig te voldoen, worden de vorderingen voldaan in verhouding tot het bedrag dat aan elke partij die om invordering verzoekt, verschuldigd is.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

Overeenkomstig artikel 3122 van de wet worden de in artikel 33 van de verordening bedoelde rechtsmiddelen, die van toepassing zijn in de lidstaat van herkomst van de Europese Unie, ingesteld bij het gerecht dat het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen heeft uitgevaardigd.

De in artikel 34 van de verordening bedoelde rechtsmiddelen, met uitzondering van lid 1, punt a), van dit artikel, die van toepassing zijn in de lidstaat van tenuitvoerlegging van de Europese Unie, worden ingesteld bij de districtsrechtbank van de plaats waar zich het kantoor bevindt van de gerechtsdeurwaarder die het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer legt of heeft gelegd.

Het in artikel 34, lid 1, punt a), van de verordening bedoelde rechtsmiddel dat van toepassing is in de lidstaat van tenuitvoerlegging van de Europese Unie, wordt gericht aan de gerechtsdeurwaarder die het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer legt of heeft gelegd.

Actuele informatie over Litouwse gerechten en hun contactgegevens zijn te vinden in de Europese justitiële atlas voor burgerlijke zaken. De lijst van gerechtsdeurwaarders in de Republiek Litouwen is beschikbaar op: <https://www.antstoliurumai.lt/lt/antstoliu-paieska>

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Volgens artikel 3122 van de wet kan een afzonderlijk rechtsmiddel worden ingesteld tegen een gerecht dat uitspraak doet over de in de artikelen 33 en 35 van de verordening bedoelde rechtsmiddelen die van toepassing zijn in de lidstaat van herkomst, en over de in de artikelen 34 en 35 van de verordening bedoelde rechtsmiddelen (met uitzondering van artikel 34, lid 1, punt a), en artikel 35, lid 3) die van toepassing zijn in de lidstaat van tenuitvoerlegging.

Volgens artikel 335, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering van de Republiek Litouwen moeten de afzonderlijke rechtsmiddelen binnen zeven dagen vanaf de dag waarop de beslissing is gegeven, bij het hof van beroep worden ingesteld via het gerecht waarvan de beslissing wordt aangevochten.

Indien de bestreden rechterlijke beslissing via een schriftelijke procedure is gegeven, kan binnen zeven dagen vanaf de dag waarop het afschrift van de

beslissing is betekend, een afzonderlijk rechtsmiddel worden ingesteld. Er kan geen beroep in cassatie worden ingesteld tegen beslissingen van het hof van beroep na onderzoek van het afzonderlijke rechtsmiddel.

Tegen de maatregelen van de gerechtsdeurwaarder met betrekking tot de in artikel 34, lid 1, punt a), en artikel 35, lid 3, bedoelde rechtsmiddelen die van toepassing zijn in de lidstaat van tenuitvoerlegging, kan een rechtsmiddel worden ingesteld bij de districtsrechtbank van de plaats waar zich het kantoor van de gerechtsdeurwaarder bevindt. De regels van artikel 593, leden 1 tot en met 4, van het [wetboek van burgerlijke rechtsvordering](#) van de Republiek Litouwen zijn van overeenkomstige toepassing op het instellen en onderzoeken van dit rechtsmiddel. Er is geen termijn voor het instellen van een rechtsmiddel. Tegen de beslissing van de rechter die uitspraak doet over de maatregelen van de gerechtsdeurwaarder, kan geen rechtsmiddel worden ingesteld.

Actuele informatie over Litouwse gerechten en hun contactgegevens zijn te vinden in de Europese justitiële atlas voor burgerlijke zaken.

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

Volgens artikel 3119 van de wet zijn gerechtskosten verschuldigd wanneer bij het gerecht een verzoek wordt ingediend tot verkrijging van een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen of de rechtsmiddelen waarin hoofdstuk 4 van de verordening voorziet. De gerechtskosten zijn de kosten voor een verzoek om voorlopige maatregelen of voor een afzonderlijk rechtsmiddel tegen een beslissing inzake voorlopige maatregelen, indien van toepassing.

De huidige Litouwse wetgeving voorziet niet in de betaling van gerechtskosten voor een verzoek om voorlopige maatregelen. Overeenkomstig artikel 80, lid 2, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering van de Republiek Litouwen is een bedrag van 28 EUR aan gerechtskosten verschuldigd voor het instellen van afzonderlijke rechtsmiddelen tegen beslissingen inzake voorlopige maatregelen.

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

De voor de vertaling van stukken aanvaarde taal is het Litouws.

Laatste update: 11/10/2023

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Luxemburg

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

1) De vrederechter (*juge de paix*) is bevoegd voor vorderingen tot 15 000 EUR:

Justice de paix de Luxembourg

Cité Judiciaire, Bâtiment JP, Plateau du Saint-Esprit

L-2080 Luxemburg

Justice de paix Esch-sur-Alzette

Place Norbert Metz

L-4006 Esch-sur-Alzette

Justice de paix de Diekirch

Bei der Aaler Kiirch,

L-9201 Diekirch

2) Voor vorderingen vanaf 15 000 EUR, is de voorzitter van de arrondissementsrechtbank (*tribunal d'arrondissement*) bevoegd:

Tribunal d'arrondissement du Luxembourg

Cité Judiciaire, Bâtiment TL, CO, JT;

Plateau du Saint-Esprit;

L-2080 Luxemburg

Tribunal d'arrondissement de Diekirch

Palais de Justice

Place Guillaume

L-9237 Diekirch

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Rekeninginformatie kan worden opgevraagd bij de commissie voor toezicht op de financiële sector (*Commission de Surveillance du Secteur Financier*).

Commission de Surveillance du Secteur Financier

283, route d'Arlon

L-1150 Luxemburg

Tel.: +352 26251-1

Fax : +352 26251-2601

E-mail: direction@cssf.lu

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Voor het opvragen van rekeninginformatie is voorzien in het middel als bedoeld in artikel 14, lid 5:

“de verplichting dat alle banken op zijn grondgebied, op verzoek van de informatie-instantie, bekendmaken of de schuldenaar bij hen een rekening aanhoudt;”

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

- De voorzitter van de arrondissementsrechtbank of de rechter die hem vervangt, in kort geding, is bevoegd voor de behandeling van hoger beroep tegen beslissingen van de vrederechter.

Tribunal d'arrondissement du Luxembourg

Cité Judiciaire, Bâtiment TL, CO, JT;

Plateau du Saint-Esprit;

L-2080 Luxemburg

Tribunal d'arrondissement de Diekirch
Palais de Justice
Place Guillaume
L-9237 Diekirch

Het Hof van Beroep (*Cour d'appel*) in kort geding, is bevoegd voor hoger beroepzaken tegen beslissingen van de voorzitter van de arrondissementsrechtbank:

Cour d'appel
Cité Judiciaire, Bâtiment CR,
Plateau du Saint-Esprit
L-2080 Luxemburg

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

De gerechtsdeurwaarders zijn hiervoor bevoegd.

U kunt een gerechtsdeurwaarder (*huissier de justice*) vinden op de volgende website: [Kamer van Gerechtsdeurwaarders van Luxemburg \(Chambre des huissiers de justice de Luxembourg\)](#)

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

De gerechtsdeurwaarders zijn hiervoor bevoegd.

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Volgens het Luxemburgse recht kan in de regel conservatoir beslag worden gelegd op gezamenlijke rekeningen.

Voor gezamenlijke rekeningen geldt het beginsel van hoofdelijke aansprakelijkheid.

Artikel 693 van het nieuwe wetboek van burgerlijke rechtsvordering (*Nouveau Code de Procédure civile*) en artikel 1197 van het burgerlijk wetboek (*Code civil*) zijn van toepassing.

Het nieuwe wetboek van burgerlijke rechtsvordering en het burgerlijk wetboek kunnen worden geraadpleegd op de website [LEGILUX](#).

Volgens het Luxemburgse recht kan in de regel geen conservatoir beslag worden gelegd op derdenrekeningen. Er bestaat geen specifieke regelgeving met betrekking tot dit onderwerp.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

In artikel 717 van het nieuwe wetboek van burgerlijke rechtsvordering is bepaald dat:

“Geen beslag mag worden gelegd op:

1° zaken die krachtens de wet uitdrukkelijk niet vatbaar zijn voor beslag;

2° door de rechter toegekend voorlopig alimentatiebedrag;

3° beschikbare geldbedragen en voorwerpen die door de erflater of schenker niet vatbaar voor verslag zijn verklaard;

4° de geldbedragen en uitkeringen voor levensonderhoud, zelfs als deze in het testament of de schenkingsakte niet zijn uitgesloten van beslag.”

Voor “1° zaken die krachtens de wet uitdrukkelijk niet vatbaar zijn voor beslag,” moet worden verwezen naar artikel 33 van de gewijzigde wet van 28 juli 2018 betreffende het sociaal minimumloon alsmede naar de groothertogelijke verordening van 27 september 2016 tot vaststelling van de percentages voor de overdracht van en het beslag op salarissen, pensioenen en lijfrenten (*loi modifiée du 28 juillet 2018 relative au revenu d'inclusion sociale ainsi qu'au règlement grand-ducal du 27 septembre 2016 fixant les taux de cessibilité et de saisissabilité des rémunérations de travail, pensions et rentes*).

Deze bedragen worden op verzoek van de schuldenaar uitgesloten.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Banken mogen de kosten die zij maken om te voldoen aan de wettelijke verplichtingen met betrekking tot het beslag, in principe in mindering brengen op het bedrag van de beslaglegging.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Het tarief voor gerechtsdeurwaarders is vastgesteld in de gewijzigde wet van 4 december 1990 betreffende de organisatie van de diensten van gerechtsdeurwaarders, alsmede in de groothertogelijke verordening van 24 januari 1991 inzake de vaststelling van de gerechtsdeurwaarderstarieven (*loi modifiée du 4 décembre 1990 portant organisation du service des huissiers de justice ainsi que par le règlement grand-ducal modifié du 24 janvier 1991 portant fixation du tarif des huissiers de justice*).

De bepalingen over dit onderwerp kunnen worden geraadpleegd op de website LEGILUX:

- gewijzigde Wet van 4 december 1990 betreffende de organisatie van de diensten van gerechtsdeurwaarders:

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/1990/12/04/n3/jo>

- gewijzigde Groothertogelijke verordening van 24 januari 1991 inzake de vaststelling van de gerechtsdeurwaarderstarieven:

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/1991/01/24/n2/consolide/20211002>

De geconsolideerde versie is op 2 oktober 2021 voor het laatst bijgewerkt. Artikel 16 van de gewijzigde Groothertogelijke verordening van 24 januari 1991 is gewijzigd bij Groothertogelijke verordening van 21 juni 2023: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/2023/06/21/a356/jo>.

Voor de betekening van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke en handelszaken is een enkele vaste vergoeding van 165 EUR verschuldigd op grond van Verordening (EU) nr. 2020/1784 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2020 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (betekening of kennisgeving van stukken) (herschikking).

Honoraria en emolumenten:

De groothertogelijke verordening van 21 maart 1974 inzake de honoraria en emolumenten van procureurs en advocaten is van toepassing.

De bepalingen over dit onderwerp kunnen worden geraadpleegd op de website LEGILUX:

[Groothertogelijke verordening van 21 maart 1974 inzake de honoraria en emolumenten van procureurs en advocaten is van toepassing.](#) [LEGILUX \(public.lu\)](#)

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Niet van toepassing.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

- Artikel 33 (rechtsmiddel tegen het bevel zelf):

Het gerecht dat is bevoegd om te beslissen over een rechtsmiddel is:

- hetzij de vrederechter in kort geding;
- hetzij de voorzitter van de arrondissementsrechtbank of de rechter die hem vervangt, in kort geding (zie artikel 50, lid 1, punt a)).
- Artikel 34 (rechtsmiddelen tegen de tenuitvoerlegging van het bevel);
- hetzij de vrederechter, in kort geding;
- hetzij de voorzitter van de arrondissementsrechtbank of de rechter die hem vervangt, in kort geding.

De bevoegdheidsregels met betrekking tot de hoogte van de vordering van het nieuwe wetboek van burgerlijke rechtsvordering zijn van toepassing en deze komen overeen met de bevoegdheidsregels met betrekking tot de hoogte van de vordering zoals genoemd in artikel 50, lid 1, punt a), hierboven.

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

- De voorzitter van de arrondissementsrechtbank of de rechter die hem vervangt, in kort geding, is bevoegd voor de behandeling van hoger beroep tegen beslissingen van de vrederechter.
- Het Hof van Beroep in kort geding is bevoegd voor de behandeling van hoger beroep tegen beslissingen van de voorzitter van de arrondissementsrechtbank,
- Termijn: 15 dagen.
- Aanvang van de termijn: vanaf de datum van betekening.

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

In Luxemburg worden de gerechtskosten "*frais et dépens*" genoemd:

Volgens de rechtspraak vallen onder de kosten als bedoeld in artikel 238 van het nieuwe wetboek van burgerlijke rechtsvordering in de regel de advocaatkosten, de kosten van de gerechtsdeurwaarder en van het deskundigenonderzoek, vergoedingen die eventueel aan de getuigen worden betaald, kosten van vertaling enzovoort, maar dus niet de honoraria van advocaten. Het nieuwe wetboek van burgerlijke rechtsvordering kan worden geraadpleegd op de website LEGILUX:

http://legilux.public.lu/eli/etat/leg/code/procedure_civile

Gerechtsdeurwaarderskosten:

Het tarief voor gerechtsdeurwaarders is vastgesteld in de gewijzigde wet van 4 december 1990 betreffende de organisatie van de diensten van gerechtsdeurwaarders, alsmede in de groothertogelijke verordening van 24 januari 1991 inzake de vaststelling van de gerechtsdeurwaarderstarieven. De bepalingen over dit onderwerp kunnen worden geraadpleegd op de website LEGILUX:

- gewijzigde Wet van 4 december 1990 betreffende de organisatie van de diensten van gerechtsdeurwaarders:

<http://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/1990/12/04/n3/jo>

- gewijzigde Groothertogelijke verordening van 24 januari 1991 inzake de vaststelling van de gerechtsdeurwaarderstarieven:

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/1991/01/24/n2/consolide/20211002>

De geconsolideerde versie is op 2 oktober 2021 voor het laatst bijgewerkt. Artikel 16 van de gewijzigde Groothertogelijke verordening van 24 januari 1991 is gewijzigd bij Groothertogelijke verordening van 21 juni 2023: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/2023/06/21/a356/jo>.

In artikel 16 van de gewijzigde wet van 4 december 1990 betreffende de organisatie van de diensten van gerechtsdeurwaarders is de wijze van vergoeding vastgesteld. Tevens is bepaald dat de nadere details hieromtrent bij groothertogelijke verordening moeten worden vastgesteld.

"De ambtshandelingen van gerechtsdeurwaarders worden vergoed volgens een vast tarief of per taak.

In een groothertogelijke verordening wordt het tarief van de ambtshandelingen vastgesteld, alsmede de duur en de vergoeding per taak.

De arrondissementsrechtbank, civiele kamer, doet in geval van betwisting uitspraak over de berekening van de kosten."

De groothertogelijke verordening van 24 januari 1991 inzake de vaststelling van gerechtsdeurwaarderstarieven is meermaals gewijzigd.

De geconsolideerde versie van de groothertogelijke verordening kan worden geraadpleegd op de website LEGILUX:

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/1991/01/24/n2/consolide/20211002>

De geconsolideerde versie is op 2 oktober 2021 voor het laatst bijgewerkt. Artikel 16 van de gewijzigde Groothertogelijke verordening van 24 januari 1991 is gewijzigd bij Groothertogelijke verordening van 21 juni 2023: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/2023/06/21/a356/jo>

De geconsolideerde versie is op 2 oktober 2021 voor het laatst bijgewerkt.

In genoemde groothertogelijke verordening zijn de kosten vastgesteld die gerechtsdeurwaarders in rekening kunnen brengen. Dit betreft het basistarief (artikelen 2 tot en met 5), reiskosten (artikelen 6 en 7), andere rechten zoals inningsrecht, kwijtingsrecht (artikelen 8 tot en met 11), daadwerkelijk gemaakte kosten (artikelen 12 en 13) en de toeslag op de vaste rechten en taken (artikel 15).

De kosten voor betekening bedraagt per geadresseerde gemiddeld 120 tot 180 EUR, inclusief belastingen, met uitzondering van betekeningen in geval van ernstige of zeer omvangrijke problemen.

Voor de betekening van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke en handelszaken is een enkele vaste vergoeding van 165 EUR verschuldigd op grond van de Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2020 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (betekening of kennisgeving van stukken) (herschikking) (artikel 16 van de Groothertogelijke verordening van 24 januari 1991).

Advocaatkosten:

De groothertogelijke verordening van 21 maart 1974 inzake de honoraria en emolumenten van procureurs en advocaten is van toepassing.

De bepalingen over dit onderwerp kunnen worden geraadpleegd op de website LEGILUX:

- [Groothertogelijke verordening van 21 maart 1974 inzake de honoraria en emolumenten van procureurs en advocaten is van toepassing.](#) – Legilux (public.lu)

Vergoedingen voor deskundigen, getuigen, tolken en technici:

Hiervoor wordt verwezen naar de groothertogelijke verordening van 28 november 2009 tot vaststelling van de vergoedingen en tarieven die gelden in geval van verzoeken van justitie (*règlement grand-ducal du 28 novembre 2009 portant fixation des indemnités et tarifs en cas de réquisition de justice*), die kan worden geraadpleegd op de website LEGILUX:

- [Groothertogelijke verordening van 28 november 2009 tot vaststelling van de vergoedingen en tarieven die gelden in geval van verzoeken van justitie.](#) – Legilux (public.lu)

Deze verordening is gewijzigd bij de groothertogelijke verordening van 30 december 2011.

- [Groothertogelijke verordening van 30 december 2011 tot wijziging van:](#) 1) de groothertogelijke verordening van 28 november 2009 tot vaststelling van de vergoedingen en tarieven die gelden in geval van verzoeken van justitie. 2) de gewijzigde groothertogelijke verordening van 18 september 1995 betreffende rechtsbijstand (*règlement grand-ducal modifié du 18 septembre 1995 concernant l'assistance judiciaire*). – Legilux (public.lu)

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Aanvaarde talen: Frans en Duits.

Laatste update: 12/10/2023

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Malta

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Het gerecht dat bevoegd is om een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen, is de eerste kamer van de burgerlijke rechtbank (*First Hall of the Civil Court*).

Tel.: +356 2590 2256; E-mail: courts.csa@courtservices.mt

Adres: Courts of Justice, Republic Street, Valletta, VLT2000, Malta

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd, is de griffier van de burgerlijke rechtbanken.

Tel.: +356 2590 2346/260; E-mail: courts.csa@courtservices.mt

Adres: Courts of Justice, Republic Street, Valletta VLT2000, Malta

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Het nationale recht voorziet in de in artikel 14, lid 5, onder c), bedoelde methode, namelijk de mogelijkheid dat de gerechten de schuldenaar de verplichting opleggen bekend te maken bij welke bank(en) op het grondgebied van de lidstaat hij een of meer rekeningen aanhoudt, en hem daarbij via een bevel in personam te verbieden tegoeden op die rekening(en) te gebruiken, op te nemen of over te dragen tot het bedrag waarop beslag moet worden gelegd uit hoofde van het bevel tot conservatoir beslag.

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Het gerecht waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen, is het hof van beroep als hogere rechter.

Tel.: +356 2590 2256/283

E-mail: courts.csa@courtservices.mt

Adres: Courts of Justice, Republic Street, Valletta VLT2000, Malta

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

De instantie die bevoegd is om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen, is het Office of the State Advocate.

Tel.: +356 22265000; E-mail: info@stateadvocate.mt

Adres: Office of the State Advocate, Casa Scaglia, 16, Triq M.A. Vassalli, Valletta, VLT1311, Malta

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

De instantie die bevoegd is om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen, is de eerste kamer van de burgerlijke rechtbank (*First Hall of the Civil Court*).

Tel.: +356 2590 2256; E-mail: courts.csa@courtservices.mt

Adres: Courts of Justice, Republic Street, Valletta, VLT2000, Malta

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Krachtens het nationale recht kan er geen beslag worden gelegd op gezamenlijke rekeningen of rekeningen van derden.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

Overeenkomstig artikel 381, lid 1, van de Code of Organisation and Civil Procedure (Hoofdstuk 12 van de wetten van Malta) is in het algemeen een specifiek verzoek vereist voor het uitvoeren van een beslagleggingsbevel met betrekking tot de volgende elementen:

- alle salarissen of lonen (inclusief bonussen, uitkeringen, toeslagen voor overuren en andere bezoldigingen);
- alle uitkeringen, pensioenen, toelagen of bijstand vermeld in de wet betreffende de sociale zekerheid of andere toelagen van personen die een overheidspensioen ontvangen;
- alle liefdadigheidsgiften of schenkingen door de regering;
- alle legaten die uitdrukkelijk zijn gedaan met het oog op onderhoud, indien de schuldenaar geen andere bestaansmiddelen heeft en de schuld op zich niet verschuldigd is in het kader van onderhoud;
- alle bedragen verschuldigd voor onderhoud, hetzij *officio judicis* toegekend of middels een authentieke akte indien de schuld op zich niet verschuldigd is in het kader van onderhoud;
- geldsommen die ter beschikking van de schuldenaar werden gesteld middels een leningsakte voor de bouw, de constructie en het onderhoud van huizen bestemd als hoofdverblijfplaats voor de schuldenaar;
- kredietfaciliteiten, met uitzondering van creditcards die worden gebruikt voor transacties voor de uitoefening van de commerciële activiteiten van de schuldenaar;
- bankgaranties en kredietbrieven.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Volgens het nationale recht mogen banken geen vergoeding aanrekenen. Er is een wettelijke vergoeding voor het deponeren van geldsommen bij het gerecht, maar deze wettelijke vergoeding wordt aangerekend aan iedereen die wordt gevraagd om geldsommen die toebehoren aan de schuldenaar te deponeren bij het gerecht en aan de persoon die de geldsommen daadwerkelijk deponeert. Dit bedrag wordt afgetrokken van de bij het gerecht gedeponeerde totale geldsom, die door de schuldeiser moet worden betaald.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Krachtens de Code of Organisation and Civil Procedure (Hoofdstuk 12 van de wetten van Malta) bedraagt de vergoeding voor de verwerking van beslagleggingsbevelen 50 EUR. Voor de tenuitvoerlegging bedraagt de vergoeding 7 EUR voor elke kennisgeving en, indien nodig, 0,35 EUR voor elk afschrift.

De vergoedingen moeten worden betaald bij het indienen van het verzoek.

Dit zijn de vergoedingen die moeten worden betaald aan het gerecht voor het instellen en verwerken van de betrokken handeling. Deze vergoedingen omvatten geen kosten voor advocaten.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

De rangorde van de beslagleggingsbevelen is afhankelijk van de volgorde waarin ze werden ingediend. Zodra de banken in kennis worden gesteld van het beslagleggingsbevel, deponeren zij het in het betrokken bevel vermelde bedrag (voor zover het geld beschikbaar is) bij het gerecht, en gaan zij daarna over tot het deponeren van bedragen die zijn vermeld in andere beslagleggingsbevelen, die hen later ter kennis werden gebracht. Met betrekking tot de eventuele opvraging door de schuldeiser van bij het gerecht gedeponeerde geldsommen, moet er, ingeval er meerdere schuldeisers zijn, op verzoek van de schuldeisers zelf een competitieprocedure voor het gerecht worden gevoerd vooraleer de geldsommen kunnen worden opgevraagd. Dit is geregeld in artikel 416 e.v. van de Code of Organisation and Civil Procedure (Hoofdstuk 12 van de wetten van Malta).

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

De tenuitvoerleggingsinstantie die bevoegd is met betrekking tot een rechtsmiddel is de eerste kamer van de burgerlijke rechtbank (*First Hall of the Civil Court*).

Tel.: +356 2590 2256

E-mail: courts.csa@courtservices.mt

Adres: Courts of Justice, Republic Street, Valletta, VLT2000, Malta

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Voor bevelen tot conservatoir beslag volgend op een uitvoerbare titel moet hoger beroep worden ingesteld bij het hof van beroep als hogere rechter. De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt zes dagen vanaf de datum van voorlezing van de beslissing in een openbare zitting, overeenkomstig artikel 281, lid 4, van de *Code of Organisation and Civil Procedure* (Hoofdstuk 12 van de wetten van Malta).

Gegevens van het hof van beroep:

Tel.: +356 2590 2256/283

E-mail: courts.csa@courtservices.mt

Adres: Courts of Justice, Republic Street, Valletta VLT 2000, Malta

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

a) De vergoeding voor het uitvaardigen van een beslagleggingsbevel: 50 EUR + 7 EUR per kennisgeving +, indien nodig, 0,35 EUR per afschrift.

b) Verzoek krachtens artikel 836 van de Code of Organisation and Civil Procedure voor het uitvaardigen van een tegenbevel: 40 EUR + 7,20 EUR per kennisgeving.

c) Tegenbevel: 20 EUR + 7 EUR per kennisgeving +, indien nodig, 0,35 EUR per afschrift.

Voor verzoeken betreffende rechtsmiddelen na de uitvaardiging van een beslagleggingsbevel bedraagt de vergoeding 20 EUR voor het verzoek en 7,20 EUR per kennisgeving.

De vergoedingen moeten worden betaald bij het indienen van het verzoek.

Dit zijn de vergoedingen die moeten worden betaald aan het gerecht voor het instellen van de betrokken handeling. Deze vergoedingen omvatten geen kosten voor advocaten.

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Malta aanvaardt alleen het Maltees en het Engels.

Laatste update: 25/03/2023

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Nederland

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

De voorzieningenrechter van de rechtbank is bevoegd om een bevel tot conservatoir beslag uit te vaardigen.

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Rekeninginformatie kan worden opgevraagd bij de deurwaarder als bedoeld in de Gerechtsdeurwaarderswet.

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De deurwaarder als bedoeld in de Gerechtsdeurwaarderswet is bevoegd een verzoek voor het verkrijgen van rekeninginformatie in te dienen bij banken gevestigd in Nederland. Deze zijn verplicht hierop met bekwame spoed te antwoorden.

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Hoger beroep kan bij het gerechtshof worden ingesteld.

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

De deurwaarder als bedoeld in de Gerechtsdeurwaarderswet is bevoegd om het bevel tot conservatoir beslag en andere stukken krachtens deze verordening te ontvangen, te verzenden en te betekenen of kennisgeven.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

De deurwaarder als bedoeld in de Gerechtsdeurwaarderswet is bevoegd om het bevel tot conservatoir beslag ten uitvoer te leggen.

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Er kan conservatoir beslag worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en op rekeningen die door een derde namens de schuldenaar worden aangehouden.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Banken mogen geen vergoeding berekenen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Het tarief voor de deurwaarder als bedoeld in de Gerechtsdeurwaarderswet is bepaald in het [Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders](#).

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Er wordt geen rangorde toegekend aan gelijkwaardige nationale bevelen.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

De voorzieningenrechter van de rechtbank is bevoegd om kennis te nemen van de rechtsmiddelen.

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Hoger beroep moet binnen drie maanden na de datum van de beslissing worden ingesteld bij het gerechtshof.

Laatste update: 13/05/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Oostenrijk

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

De arrondissementsrechtbank Wenen-Binnenstad (*Bezirksgericht Innere Stadt Wien*) is bevoegd om Europese bevelen tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen, als daarom wordt verzocht voordat de tenuitvoerleggingsprocedure wordt ingeleid, voor vorderingen zoals bedoeld in een authentieke akte in de zin van artikel 6, lid 4, van de Verordening betreffende het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen.

In andere gevallen is het gerecht bevoegd waarbij de tenuitvoerleggingsprocedure in verband waarmee een Europees bevel tot conservatoir beslag zal worden uitgevaardigd, ten tijde van het eerste verzoek aanhangig is.

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Wanneer een procedure voor een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen buiten Oostenrijk aanhangig is, is de arrondissementsrechtbank voor het district waar de schuldenaar zijn of haar woonplaats (*Wohnsitz*) of gewone verblijfplaats (*gewöhnlicher Aufenthalt*) heeft, bevoegd om rekeninginformatie in Oostenrijk op te vragen.

Heeft de schuldenaar geen woonplaats of gewone verblijfplaats in Oostenrijk, dan is de arrondissementsrechtbank Wenen-Binnenstad de bevoegde instantie (zie hierboven onder artikel 50, lid 1, onder a)). De contactgegevens voor de arrondissementsrechtbank Wenen-Binnenstad zijn hier te vinden:

Als de procedure voor een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen bij een gerecht in Oostenrijk aanhangig is, is dat gerecht ook bevoegd om rekeninginformatie op te vragen.

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De verplichting gaat vergezeld van een bevel in personam van het gerecht. Het gerecht moet de schuldenaar de verplichting opleggen om alle binnenlandse bankrekeningen bekend te maken. Het moet verbieden dat de schuldenaar over tegoeden kan beschikken op rekeningen die onder het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen vallen, tot het bedrag waarop door middel van het bevel beslag moet worden gelegd. Het rechterlijk bevel moet de schuldenaar bovendien opdragen om alle automatische incasso's en periodieke overschrijvingen op basis waarvan tegoeden worden afgeschreven van de rekeningen waarop beslag moet worden gelegd, te beëindigen, voor zover deze de inbaarheid van het bedrag waarop beslag moet worden gelegd door middel van het Europees bevel tot conservatoir beslag, in het gedrang brengen en voor zover hiervoor geen tegoeden kunnen worden gebruikt die niet voor conservatoir beslag vatbaar zijn.

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Beslissingen over rechtsmiddelen moeten worden genomen door het gerecht dat het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen heeft uitgevaardigd. Dergelijke rechtsmiddelen moeten bij dat gerecht worden ingesteld (zie artikel 50, lid 1, onder a)).

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

Artikel 10, lid 2, derde alinea: de bevoegde instantie van de lidstaat van tenuitvoerlegging is de arrondissementsrechtbank Wenen-Binnenstad.

Artikel 23, lid 3: als Oostenrijk slechts de lidstaat van tenuitvoerlegging is, is de arrondissementsrechtbank Wenen-Binnenstad de bevoegde instantie waaraan de stukken moeten worden toegezonden.

Als het bevel in Oostenrijk wordt uitgevaardigd, is het uitvaardigende gerecht bevoegd voor de verzending. De arrondissementsrechtbank Wenen-Binnenstad is bevoegd om Europese bevelen tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen, als daarom wordt verzocht hetzij voordat de bodemprocedure wordt ingesteld, hetzij nadat deze is afgesloten met een onherroepelijke beslissing maar voordat een begin wordt gemaakt met de tenuitvoerlegging. In andere gevallen is de arrondissementsrechtbank (*Bezirksgericht*) of de regionale rechtbank (*Landesgericht*) bevoegd waarbij de bodemprocedure of de tenuitvoerleggingsprocedure in verband waarmee een Europees bevel tot conservatoir beslag zal worden uitgevaardigd, ten tijde van het eerste verzoek aanhangig is.

Artikel 23, leden 5 en 6, en artikel 27, lid 2: als het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen in Oostenrijk is uitgevaardigd, is het uitvaardigende gerecht de bevoegde instantie voor de tenuitvoerlegging. (Uitvaardigende gerecht: zie antwoord artikel 23, lid 3)

Als het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen niet in Oostenrijk is uitgevaardigd, is de arrondissementsrechtbank Wenen-Binnenstad bevoegd voor de tenuitvoerlegging.

Artikel 25, lid 3: in dit geval moet de verklaring worden toegezonden aan de arrondissementsrechtbank Wenen-Binnenstad.

Artikel 28, lid 3: in dit geval moeten de stukken worden toegezonden aan de arrondissementsrechtbank Wenen-Binnenstad.

Artikel 36, lid 5: in dit geval moet de beslissing worden toegezonden aan de arrondissementsrechtbank Wenen-Binnenstad.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

Als het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen in Oostenrijk zelf wordt uitgevaardigd, is het uitvaardigende gerecht ook verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging.

Als het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen in een andere lidstaat wordt uitgevaardigd, is de arrondissementsrechtbank Wenen-Binnenstad bevoegd voor de tenuitvoerlegging.

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Als er meerdere rekeninghouders zijn en elk van hen afzonderlijk gemachtigd is over de rekening te beschikken, zoals in het geval van een gezamenlijke "en/of-rekening" (een "*Oder-Konto*"), kan het bevel daadwerkelijk ten uitvoer worden gelegd, ook als het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen tegen slechts een van de rekeninghouders is uitgevaardigd, omdat de schuldenaar individueel gemachtigd is de schuld te voldoen.

Als voor elke transactie de goedkeuring van alle rekeninghouders nodig is, zoals het geval is bij een gezamenlijke "en/en-rekening" (een "*Und-Konto*"), is conservatoir beslag alleen mogelijk als het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen tegen alle rekeninghouders is uitgevaardigd (bv. wanneer alle rekeninghouders gezamenlijk aansprakelijk zijn).

Als tegen de trustee van een trustrekening (*Treuhandkonto*) als schuldenaar een procedure voor de uitvaardiging van een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen wordt ingesteld, kan de oprichter van de trust bezwaar maken op grond van artikel 37 van de wet op de tenuitvoerlegging (*Exekutionsordnung*). In het bezwaar verklaart de oprichter dat de rekening, als zijnde een trust, weliswaar in eigendom is van de schuldenaar, maar niet als

onderdeel van het vermogen van de trustee mag worden beschouwd en derhalve geen deel uitmaakt van de tegoeden die beschikbaar zijn om de vordering van de schuldeiser te voldoen.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

De bepalingen ter bescherming tegen beslag in het geval van een vordering, zijn neergelegd in de artikelen 290 e.v. van de Tenuitvoerleggingswet en de bepalingen inzake de daarmee verband houdende bescherming van rekeningen in artikel 292i van die wet. deze kunnen op <http://www.ris.bka.gv.at/> worden geraadpleegd. Deze zijn bindend recht.

Doorlopend loon en pensioenuitkeringen zijn slechts beperkt vatbaar voor beslag. De omvang van het niet voor beslag vatbare gedeelte van de vordering ("minimale bestaansmiddelen" (Existenzminimum)), is afhankelijk van de omvang van de betalingen en het aantal onderhoudsverplichtingen van de schuldenaar. Deze bedragen, die jaarlijks worden verhoogd, staan vermeld in tabellen die worden gepubliceerd op de website van het federale ministerie van Justitie (<https://www.bmj.gv.at/service/publikationen/Drittschuldnererkl%C3%A4rung.html>)

De bepaling inzake de bescherming van rekeningen ("Kontenschutz") in artikel 292i van de Tenuitvoerleggingswet is bedoeld ter vermijding van het risico dat na aftrek van de bedragen die voor beslag vatbaar zijn, alsnog beslag kan worden gelegd op de minimale bestaansmiddelen die op de rekening worden bijgeschreven. Als er op de rekening van de schuldenaar bedragen worden bijgeschreven die beperkt vatbaar zijn voor beslag, moet het beslag voor zover het krediet saldo op de rekening overeenkomt met het niet voor beslag vatbare gedeelte van de inkomsten, worden opgeschort gedurende de periode van het beslag tot de volgende betalingsdatum.

Sommige bedragen zijn op grond van artikel 290 van de Tenuitvoerleggingswet in het geheel niet vatbaar voor beslag. Het betreft onder meer de volgende betalingen:

onkostenvergoedingen voor zover daarmee aanvullende kosten worden vergoed die daadwerkelijk tijdens de uitoefening van de beroepsactiviteit zijn gemaakt;

wettelijke toelagen en uitkeringen voor aanvullende uitgaven vanwege lichamelijke of verstandelijke beperkingen, hulpbehoefendheid of afhankelijkheid van zorg;

terugbetaalde bedragen en kostenvergoedingen in verband met rechten op verstrekkingen, terugbetalingen van kosten op grond van wettelijke sociale zekerheid en vergoedingen voor uitgaven aan behandelingskosten;

wettelijke kinderbijslag.

De niet-vatbaarheid voor beslag is niet van toepassing als de betreffende betaling juist bestemd is ter vergoeding van de vordering waarop de tenuitvoerlegging betrekking heeft. Om een bedrag niet voor beslag vatbaar te laten verklaren moet de schuldenaar een verzoek indienen.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Voor de uitvoering van een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen mogen banken een vergoeding van gemaakte kosten in rekening brengen van 25 euro, net als voor de uitvoering van een voorlopige maatregel (*einstweilige Verfügung*), een gelijkwaardig instrument volgens Oostenrijks recht.

Op verzoek van de bank zal het gerecht de schuldeiser opdragen de kosten aan de bank te vergoeden.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Voor de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag of de verstrekking van rekeninginformatie worden geen afzonderlijke kosten in rekening gebracht.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

De Oostenrijkse wet op de tenuitvoerlegging kent in beginsel de volgende instrumenten om vorderingen zeker te stellen: tenuitvoerlegging voor zekerstelling (*Exekution zur Sicherstellung*) en voorlopige maatregelen (*einstweilige Verfügungen*).

Tenuitvoerlegging voor zekerstelling (artikelen 370 e.v. van de wet op de tenuitvoerlegging) dient om de vordering van een schuldeiser zeker te stellen, voordat de vordering kracht van gewijsde verkrijgt en vervolgens ten uitvoer wordt gelegd. In tegenstelling tot een voorlopige maatregel is voor een tenuitvoerlegging voor zekerstelling een titel vereist die evenwel nog niet uitvoerbaar is. Een tenuitvoerlegging voor zekerstelling is alleen toegestaan voor het voldoen van een geldvordering. Een van de vormen van tenuitvoerlegging voor zekerstelling die in artikel 374, lid 1, van de wet op de tenuitvoerlegging is opgenomen, is het beslag op inschulden (*Pfändung von Forderungen*), waarbij de schuldeiser het pandrecht (*Pfandrecht*) verkrijgt.

In het kader van tenuitvoerlegging voor zekerstelling verkrijgt de schuldeiser een pandrecht. Volgens artikel 32 van de EU-Verordening betreffende het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen, heeft het bevel tot conservatoir beslag in voorkomend geval dezelfde rangorde als een gelijkwaardig nationaal bevel in de lidstaat van tenuitvoerlegging. Om in lijn te blijven met de Oostenrijkse instrumenten, is in het Oostenrijkse recht bepaald dat door het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen een pandrecht wordt gevestigd, als de schuldeiser al een beslissing, een gerechtelijke schikking of een authentieke akte heeft verkregen. De bank en de schuldenaar moeten op de hoogte worden gesteld van het feit dat er een pandrecht is gevestigd. Zo wordt de afstemming met de tenuitvoerlegging voor zekerstelling gewaarborgd.

In het geval van voorlopige maatregelen om geldvorderingen veilig te stellen (artikelen 378 e.v. van de wet op de tenuitvoerlegging) wordt er geen pandrecht gevestigd en evenmin een bepaalde rangorde toegekend. Voor het verkrijgen van een voorlopige maatregel heeft de schuldeiser geen titel nodig.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

Beslissingen over rechtsmiddelen moeten worden genomen door het gerecht dat het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen heeft uitgevaardigd. Dergelijke rechtsmiddelen moeten bij dat gerecht worden ingesteld (zie artikel 50, lid 1, onder a).

Artikel 34, leden 1 en 2: als het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen in een andere lidstaat wordt uitgevaardigd, is de arrondissementsrechtbank Wenen-Binnenstad bevoegd met betrekking tot rechtsmiddelen. Dergelijke rechtsmiddelen moeten bij dat gerecht worden ingesteld.

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Het beroep dat open staat tegen een op grond van artikel 33, 34 of 35 van de verordening gegeven beslissing, wordt *Rekurs* genoemd. Een dergelijk beroep moet binnen 14 dagen worden ingesteld bij het gerecht dat de betwiste bevel heeft uitgevaardigd, en moet worden gericht aan de regionale of hogere regionale rechtbank binnen het rechtsgebied waaronder de betreffende arrondissementsrechtbank of regionale rechtbank valt. Een beroep moet worden ondertekend door een advocaat.

De beroepstermijn gaat in op de datum van betekening van de betwiste beslissing.

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

Er worden alleen kosten voor de uitvaardiging van een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen in rekening gebracht als het verzoek om het bevel buiten het kader van een civiele procedure wordt ingediend. Daarnaast wordt een vast bedrag in rekening gebracht voor beroep tegen een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen. De bepalingen inzake gerechtskosten zijn te vinden in de wet op de gerechtskosten

(Gerichtsgebührengesetz) onder tariefpost 1, opmerking 2, tariefpost 2, opmerking 1a en tariefpost 3, opmerking 1a. De hoogte van de gerechtskosten is afhankelijk van het bedrag van de vordering en is de helft van het vaste bedrag in civiele procedures. De wettelijke bepalingen en tabellen kunnen op <http://www.ris.bka.gv.at/> worden geraadpleegd.

De betreffende gerechtskosten zijn vaste bedragen.

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Geen

Laatste update: 14/05/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Portugal

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Overeenkomstig de rechterlijke bevoegdheidsverdeling op basis van het voorwerp en de waarde van het geschil, zoals bepaald in de wet betreffende de rechterlijke organisatie ([Wet nr. 62/2013 van 26 augustus 2013](#)), zijn de volgende rechtbanken bevoegd voor Europese procedures om een bevel tot conservatoir beslag uit te vaardigen in zaken die onder hun respectieve bevoegdheid vallen:

centrale burgerlijke rechtbanken (*Juízos Centrais Cíveis*);

lokale burgerlijke rechtbanken (*Juízos Locais Cíveis*) en rechtbanken met algemene bevoegdheid (*Juízos de competência genérica*);

familie- en jeugdrechtbanken (*Juízos de família e menores*);

arbeidsrechtbanken (*Juízos do Trabalho*);

handelsrechtbanken (*Juízos de Comércio*);

rechtbanken voor tenuitvoerlegging (*Juízos de Execução*);

rechtbank voor intellectuele eigendom (*Tribunal da Propriedade Intelectual*);

rechtbank voor mededinging, regulering en toezicht (*Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão*);

maritieme rechtbank (*Tribunal Marítimo*).

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De orde van advocaten en tenuitvoerleggingsfunctionarissen (*A Ordem dos Solicitadores e Agentes de Execução – (OSAE)*).

Rua Artilharia 1, no 63

1250-038 Lissabon

Tel.: (+351) 213894200

Fax: (+351) 213534870

E-mail: geral@osae.pt

<http://osae.pt/pt/pag/osae/osae/1/1/1/1>

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

In het nationale recht zijn de volgende methoden vastgelegd:

alle banken in Portugal zijn verplicht bekend te maken of de schuldenaar een rekening bij hen aanhoudt (artikel 14, lid 5, onder a));

de informatie-instantie heeft toegang tot alle relevante informatie die de overheid in registers of op andere wijze bijhoudt (artikel 14, lid 5, onder b)).

Deze methoden zijn verankerd in artikel 749 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering en geregeld in artikel 17 van ministerieel uitvoeringsbesluit nr. 282/2013 van 29 augustus 2013, zoals laatstelijk gewijzigd.

De bevoegde instantie (de orde van advocaten en tenuitvoerleggingsfunctionarissen, OSAE) kan toegang tot informatie over het bestaan van rekeningen verkrijgen door daartoe een verzoek te richten tot de Portugese centrale bank. In Portugal kunnen dergelijke verzoeken om informatie alleen worden ingediend met gebruikmaking van het fiscaal identificatienummer (NIF) of identificatienummer voor rechtspersonen (NIPC) van de schuldenaar. Met het oog op een snelle behandeling van het verzoek is het dus aanbevolen daarin de volgende gegevens op te nemen:

het fiscaal identificatienummer (NIF) van de schuldenaar of,

het identificatienummer voor rechtspersonen (NIPC) ingeval de schuldenaar een onderneming is,

het adres van de schuldenaar.

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Voor de behandeling van zaken in hoger beroep zijn de hoven van beroep bevoegd.

Overeenkomstig het nationale recht moet het hoger beroep echter worden ingesteld bij de rechtbank die de bestreden beslissing heeft gegeven.

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

de rechtbanken, meer bepaald de gerechtsdeurwaarders;

de orde van advocaten en tenuitvoerleggingsfunctionarissen (OSAE), meer bepaald de tenuitvoerleggingsfunctionarissen.

In het algemeen zijn de tenuitvoerleggingsfunctionarissen bevoegd om de noodzakelijke kennisgevingen te doen.

Overeenkomstig het Portugese procesrecht treden gerechtsdeurwaarders alleen op in de volgende gevallen:

tenuitvoerlegging waarbij de staat de schuldeiser is.

tenuitvoerlegging waarbij het openbaar ministerie (*Ministério Público*) de schuldeiser vertegenwoordigt.

indien geen "tenuitvoerleggingsfunctionaris" beschikbaar is in het district waarin de tenuitvoerleggingsprocedure wordt behandeld en de aanwijzing van een andere tenuitvoerleggingsfunctionaris uit een ander district onevenredige kosten met zich zou brengen. Hierover beslist een rechter, op verzoek van de schuldeiser.

indien de noodzakelijke procedurestappen tot onevenredige reiskosten zouden leiden en er geen tenuitvoerleggingsfunctionaris beschikbaar is in het district waarin deze procedurestappen geacht worden te zullen plaatsvinden. Hierover beslist een rechter, op verzoek van de "tenuitvoerleggingsfunctionaris".

tenuitvoerleggingszaken met een waarde van 10 000 EUR of minder, indien de schuldeisers particulieren zijn en het verzoek geen betrekking heeft op een commerciële of industriële activiteit, op voorwaarde dat de tussenkomst wordt aangevraagd in het verzoekschrift om tenuitvoerlegging en dat de desbetreffende procedurekosten worden betaald.

tenuitvoerleggingszaken met een waarde van 30 000 EUR of minder, indien het verzoek arbeidsgerelateerd is en de partij die de tenuitvoerlegging wil afdwingen de tussenkomst aanvraagt in het verzoekschrift en de desbetreffende procedurekosten betaalt.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

De orde van advocaten en tenuitvoerleggingsfunctionarissen (OSAE).

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Naar Portugees recht wordt ervan uitgegaan dat de houders van een gezamenlijke rekening een gelijk aandeel hebben in het tegoed, zodat dus, tenzij er bewijs is van het tegendeel, kan worden aangenomen dat elke deposant over de helft van de tegoeden op de rekening beschikt (artikelen 513 en 516 van het burgerlijk wetboek). Het bevel tot conservatoir beslag heeft dus betrekking op het deel van de schuldenaar in de gemeenschappelijke rekening, ervan uitgaande dat de delen gelijk zijn (artikel 780, lid 5, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering - CPC).

Deze veronderstelling kan worden weerlegd door een bewijs van het tegendeel te leveren; er moet worden aangetoond dat het tegoed op de bankrekening slechts aan één rekeninghouder of aan een van de rekeninghouders toebehoort, of dat ze een verschillend aandeel hebben in de rekening, of dat het tegoed zelfs toebehoort aan een derde partij.

Indien het bevel tot conservatoir beslag tegen slechts één van de echtgenoten wordt uitgevaardigd, maar beslag wordt gelegd op een gezamenlijke rekening van de echtgenoten, aangezien de eigen middelen van de schuldenaar niet voldoende geacht worden, moet de echtgeno(o)t(e) van de persoon tegen wie het bevel tot conservatoir beslag wordt uitgevaardigd, de scheiding van goederen aanvragen of zich akkoord verklaren om de schuld te delen; dit gebeurt op verzoek van de echtgeno(o)t(e) tegen wie het bevel wordt uitgevaardigd. Indien het bevel tot conservatoir beslag tegen slechts één van de echtgenoten wordt uitgevaardigd en op een rekening op naam van deze alleen, kan die echtgeno(o)t(e) vragen dat de schuld gedeeld wordt; het conservatoir beslag wordt dan gelegd op de gezamenlijke rekening van de echtgenoten, indien ze deze hebben (artikel 740, lid 1, artikel 741, lid 1, en artikel 742, lid 1, van het CPC).

Indien de rekeninghouder ook de schuldenaar is, maar het tegoed op de rekening vermoedelijk aan een derde toebehoort, kan de derde bezwaar aantekenen (artikel 342, lid 1, van het CPC). Indien blijkt dat de schuldenaar de eigenaar is van tegoeden op een rekening die door een derde wordt aangehouden, kan de derde in beroep gaan of bezwaar opwerpen tegen het bevel tot conservatoir beslag, door feitelijke gegevens of bewijzen aan te leveren die het gerecht niet in aanmerking heeft genomen en die de gronden voor het bevel tot conservatoir beslag kunnen ondermijnen (artikel 372, lid 1, van het CPC). In de eerste situatie zal de derde partij proberen te voorkomen dat de middelen in beslag worden genomen, terwijl dit in de tweede situatie de schuldenaar zal zijn.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

Overeenkomstig artikel 391, lid 2, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering (CPC) CPC gelden voor conservatoir beslag de bepalingen die van toepassing zijn op beslaglegging, waar nodig met aanpassingen.

Het beslag moet beperkt blijven tot de middelen die nodig zijn om de afdwingbare schuld en de voorzienbare kosten van de tenuitvoerlegging te betalen (artikel 735, lid 3, van het CPC).

Zijn overeenkomstig artikel 738 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering niet vatbaar voor beslag: twee derde van het netto-inkomen, salaris, periodieke bedragen in de vorm van pensioen of andere sociale uitkering, verzekeringen, schadevergoedingen bij ongeval, lijfrente of andere soortgelijke betalingen die in het levensonderhoud van de schuldenaar voorzien. Voor de berekening van het liquide deel van bovenvermelde betalingen, worden alleen wettelijk verplichte bijdragen in aanmerking genomen. Het maximumbedrag dat is vrijgesteld van beslag, is gelijk aan driemaal het nationale minimumloon op het moment van elk beslag; indien de schuldenaar geen ander inkomen heeft, is het vrijgestelde minimumbedrag het equivalent van één nationaal minimumloon.

In het specifieke geval van beslag op bankrekeningen stemt het totale bedrag dat niet vatbaar is voor beslag, overeen met het nationale minimumloon.

Rekening houdend met het bedrag, het type uitstaande schuld, de noden en familiale omstandigheden van de persoon tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevorderd, kan de rechter op verzoek van deze laatste het bedrag van de inkomsten dat vatbaar is voor beslag, beperken zolang hij dit passend acht (maar niet langer dan één jaar) en zelfs vrijstellen van beslag.

Tot slot zijn overeenkomstig artikel 739 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering bankdeposito's vrijgesteld van beslag indien ze voortvloeien uit de betaling van een lening die zelf is vrijgesteld van beslag.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Banken mogen alleen worden vergoed voor de diensten die ze leveren in die gevallen waarin de schuldeiser een handelsovereenkomst is die het jaar voordien 200 of meer verzoekschriften om bewarende maatregelen heeft ingediend bij een rechtbank, griffie of contactpunt (artikel 780, lid 12, van het CPC). In uitvoeringsbesluit nr. 202/2011 van 20 mei 2011, zoals laatstelijk gewijzigd, wordt het bedrag, de wijze van betaling en invordering, en de manier waarop deze vergoeding is samengesteld, geregeld.

Deze vergoeding betreft de procedurekosten waarvoor de schuldeiser als enige verantwoordelijk is; ze omvat niet de honoraria en kosten van de tenuitvoerleggingsfunctionaris, noch de kosten van de tenuitvoerlegging, en kan niet gevorderd worden als kosten van de partijen (artikel 1, lid 2, van uitvoeringsbesluit nr. 202/2011 van 20 mei 2011).

Bij beslag op een bankrekening op naam van een persoon tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, is één vijfde (1/5) van een rekeneenheid of 20,40 EUR verschuldigd.

Indien geen beslag kan worden gelegd (wanneer er geen bankrekeningen of banktegoeden zijn op naam van de persoon tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevorderd), is één tiende (1/10) van een rekeneenheid of 10,20 EUR verschuldigd.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Informatie over bankrekeningen wordt in Portugal verstrekt door de banken overeenkomstig de in artikel 50, lid 1, onder i) vermelde voorwaarden en bedragen.

Voor de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag worden volgende tarieven aangerekend:

25 EUR indien de schuldenaar zijn woonplaats heeft in de lidstaat van oorsprong;

51 EUR indien de schuldenaar zijn woonplaats heeft in een lidstaat die niet de lidstaat van oorsprong is.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Niet van toepassing.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

Voor een rechtsmiddel tegen een bevel tot conservatoir beslag krachtens artikel 33, lid 1:

de rechtbank die het rechtsmiddel mag behandelen en daarover uitspraak mag doen, is de rechtbank die in eerste aanleg het bevel tot conservatoir beslag heeft gegeven.

Voor een rechtsmiddel tegen de tenuitvoerlegging van een bevel tot conservatoir beslag krachtens artikel 34:

de centrale burgerlijke rechtbanken als de waarde van de tenuitvoerlegging hoger is dan 50 000 EUR*

de lokale burgerlijke rechtbanken of, als die niet bestaan, de rechtbanken met algemene bevoegdheid als de waarde van de tenuitvoerlegging maximaal 50 000* EUR bedraagt.

* Dit bedrag omvat kapitaal en rente/boetes berekend tot op de datum waarop het bevel tot conservatoir beslag werd uitgevaardigd.

Artikel 50, lid 1, onder m) — rechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Hoger beroep moet worden ingesteld bij de rechtbank die de bestreden beslissing heeft gegeven (artikel 637, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering). Nadat hoger beroep is ingesteld, wordt dit voor behandeling verwezen naar het hof van beroep (*Tribunal da Relação*)

Tegen een beslissing kan binnen 15 dagen na de betekening ervan hoger beroep worden ingesteld (artikel 638, lid 1, en artikel 363, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

in het kader van een voorlopige maatregel moet de verzoekende partij 306 EUR procedurekosten betalen.

in het geval van hoger beroep tegen een beslissing moet de verzoekende partij tussen 306 EUR en 612 EUR procedurekosten betalen.

Overeenkomstig artikel 145, lid 1, van het CPC moeten de procedurekosten aan het begin van de procedure worden betaald.

Tabellen II en III, vermeld in artikel 7, leden 1, 4, 5 en 7, van de verordening inzake procedurekosten (besluitwet nr. 34/2008 van 26 februari 2008) zijn hier beschikbaar: <http://data.dre.pt/eli/dec-lei/34/2008/p/cons/20161228/pt/html>

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Niet van toepassing.

Laatste update: 26/02/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Roemenië

Artikel 50, lid 1, onder a) — rechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Overeenkomstig artikel 1 van artikel I nonies van Nooddecreet nr. 119/2006 inzake maatregelen die nodig zijn voor de toepassing van bepaalde communautaire verordeningen vanaf de datum van toetreding van Roemenië tot de EU, aangenomen – met amendementen – bij Wet nr. 191/2007, zoals nadien gewijzigd en aangevuld, wordt het verzoek om conservatoir beslag gericht aan de rechtbank die bevoegd is om de zaak in eerste aanleg te behandelen (artikel 954, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

De afwikkeling van het verzoek, de uitvoering van de maatregel, de opheffing of intrekking van het conservatoir beslag vinden plaats overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 954 tot en met 959. Deze regels (artikel 971, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering) zijn mutatis mutandis ook van toepassing op authentieke akten.

Overeenkomstig de artikelen 94 en 95 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering zijn de volgende rechten bevoegd om de zaak in eerste aanleg te behandelen:

de districtsrechtbanken (judecătorii) wanneer het gaat om geldelijke vorderingen met een waarde van maximaal 200 000 RON en de rechtbanken (tribunale).

De lijst van districtsrechtbanken is te vinden op de Atlas-website onder “Betekening van stukken”.

De lijst van rechtbanken is te vinden op de Atlas-website onder “Beslissingen in burgerlijke en handelszaken – Verordening Brussel I”.

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Overeenkomstig artikel 2 van artikel I nonies van Nooddecreet nr. 119/2006 inzake maatregelen die nodig zijn voor de toepassing van bepaalde communautaire verordeningen vanaf de datum van toetreding van Roemenië tot de EU, aangenomen – met amendementen – bij Wet nr. 191/2007, zoals nadien gewijzigd en aangevuld, is de nationale unie van gerechtsdeurwaarders (Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești) de bevoegde autoriteit voor het verkrijgen van rekeninginformatie, overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU) nr. 655/2014.

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De methode zoals bedoeld in artikel 14, lid 5, onder b), van de verordening.

De nationale unie van gerechtsdeurwaarders heeft het recht om rechtstreeks toegang te krijgen tot een informatiesysteem dat ter beschikking wordt gesteld door het ministerie van Financiën, zonder dat daar kosten aan verbonden zijn en onder de bij wet vastgestelde voorwaarden.

Artikel 50, lid 1, onder d) — rechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Overeenkomstig artikel 1, lid 2, van artikel I nonies van Nooddecreet nr. 119/2006 inzake maatregelen die nodig zijn voor de toepassing van bepaalde communautaire verordeningen vanaf de datum van toetreding van Roemenië tot de EU, aangenomen – met amendementen – bij Wet nr. 191/2007, zoals nadien gewijzigd en aangevuld, en op grond van artikel 21 van Verordening (EU) nr. 655/2014, kan er, in geval van weigering het bevel tot conservatoir beslag uit te vaardigen, tegen de beslissing waarbij het verzoek om een bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen wordt afgewezen hoger beroep worden ingesteld bij het gerecht dat hiërarchisch boven het gerecht staat dat de beslissing heeft gegeven.

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

Overeenkomstig artikel 623 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering vindt de gedwongen uitvoering van alle uitvoerbare titels, met uitzondering van titels waarvan het voorwerp vertegenwoordigd wordt door ontvangsten verschuldigd aan de geconsolideerde algemene begroting of de begroting van de Europese Unie en aan de begroting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, **uitsluitend plaats door de gerechtsdeurwaarder**, zelfs als in bijzondere wetten anders is bepaald.

De afwikkeling van het verzoek, de uitvoering van de maatregel, de opheffing of intrekking van het conservatoir beslag vinden plaats overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 954 tot en met 959, die mutatis mutandis van toepassing zijn (artikel 971, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

De conservatoire beslagmaatregel wordt uitgevoerd door de gerechtsdeurwaarder volgens de bepalingen van dit wetboek inzake gedwongen uitvoering, die mutatis mutandis van toepassing zijn, zonder dat hiervoor een machtiging of goedkeuring wordt gevraagd (artikel 955, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Overeenkomstig artikel 652, lid 1, onder b), van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering worden, tenzij de wet anders bepaalt, gerechtelijke beslissingen en andere uitvoerbare titels uitgevoerd door de gerechtsdeurwaarder van het rechtsgebied van het hof van beroep, en in het geval van beslag op roerende goederen en directe tenuitvoerlegging op roerende goederen, de gerechtsdeurwaarder van het rechtsgebied van het hof van beroep binnen de jurisdictie waarvan de schuldenaar zijn woonplaats of, in voorkomend geval, zijn hoofdkantoor heeft, of binnen de jurisdictie waarvan de goederen zich bevinden; wanneer de woonplaats of, in voorkomend geval, het hoofdkantoor van de schuldenaar zich in het buitenland bevindt, is elke gerechtsdeurwaarder bevoegd.

Overeenkomstig artikel 652, leden 2 en 4, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering is, als de voor beslag vatbare roerende goederen zich in de rechtsgebieden van meerdere hoven van beroep bevinden, elke daaraan verbonden gerechtsdeurwaarder bevoegd om tot de uitvoering over te gaan, met inbegrip van de voor beslag vatbare goederen die onder de bevoegdheid van andere hoven van beroep vallen.

Wanneer de gerechtsdeurwaarder die de schuldeiser in eerste instantie in de arm heeft genomen, vaststelt dat er binnen zijn bevoegdheidsgebied geen voor beslag vatbare goederen en inkomens zijn, kan de schuldeiser de uitvoerende rechtbank verzoeken de gedwongen uitvoering te doen voortzetten door een andere deurwaarder, waarbij de bepalingen van artikel 653, lid 4, mutatis mutandis van toepassing zijn.

Overeenkomstig artikel 7, onder b), c) en e), van Wet nr. 188/2000 inzake gerechtsdeurwaarders vervult de gerechtsdeurwaarder taken die verband houden met de kennisgeving van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken; de betekening van processtukken; de uitvoering van de conservatoire beslagmaatregelen waartoe het gerecht heeft bevolen.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

Overeenkomstig artikel 623 vindt de gedwongen uitvoering van alle uitvoerbare titels, met uitzondering van titels waarvan het voorwerp vertegenwoordigd wordt door ontvangsten verschuldigd aan de geconsolideerde algemene begroting of de begroting van de Europese Unie en aan de begroting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, **uitsluitend plaats door de gerechtsdeurwaarder**, zelfs als in bijzondere wetten anders is bepaald. De afwikkeling van het verzoek, de uitvoering van de maatregel, de opheffing of intrekking van het conservatoir beslag vinden plaats overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 954 tot en met 959, die mutatis mutandis van toepassing zijn (artikel 971, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering). De conservatoire beslagmaatregel wordt uitgevoerd door de gerechtsdeurwaarder volgens de bepalingen van dit wetboek inzake gedwongen uitvoering, die mutatis mutandis van toepassing zijn, zonder dat hiervoor een machtiging of goedkeuring wordt gevraagd (artikel 955, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Wanneer hij het verzoek om tenuitvoerlegging ontvangt, beveelt de gerechtsdeurwaarder middels een beslissing de registratie van het verzoek en de opening van het dossier. Als hij in voorkomend geval weigert de tenuitvoerleggingsprocedure te openen, moet hij zijn beslissing motiveren. De beslissing wordt onverwijld aan de schuldeiser betekend. Als de gerechtsdeurwaarder weigert de tenuitvoerleggingsprocedure te openen, kan de schuldeiser binnen 15 dagen na betekening een klacht indienen bij de bevoegde rechtbank (artikel 665 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Overeenkomstig artikel 7, onder e), van Wet nr. 188/2000 inzake gerechtsdeurwaarders vervult de gerechtsdeurwaarder taken die verband houden met de uitvoering van de conservatoire beslagmaatregelen waartoe het gerecht heeft bevolen.

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Uitspraken die uitvoerbaar zijn bij voorraad onder borgstelling, worden pas uitgevoerd nadat de borgsom is gestort (artikel 678 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Wie zich persoonlijk aansprakelijk heeft gesteld, is aansprakelijk met al zijn huidige en toekomstige roerende en onroerende goederen. Deze vormen het gemeenschappelijke onderpand voor zijn schuldeisers. Goederen die onvatbaar zijn voor beslag, worden van het onderpand uitgesloten. Schuldeisers van wie de vorderingen voortvloeien uit een bepaalde wettelijk toegestane verdeling van het vermogen, moeten allereerst beslag leggen op de goederen die het voorwerp vormen van dit vermogen. Als deze goederen onvoldoende zijn om de vorderingen te voldoen, kan ook op de andere goederen van de schuldenaar beslag worden gelegd. Op goederen die het voorwerp vormen van een verdeling van het vermogen dat noodzakelijk is voor de uitoefening van een wettelijk erkend beroep, kan alleen beslag worden gelegd door schuldeisers van wie de vorderingen zijn ontstaan in het kader van dit beroep. Deze schuldeisers kunnen geen beslag leggen op de overige goederen van de schuldenaar (artikel 2324 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Als de gerechtsdeurwaarder dit in het belang van de uitvoering acht, zal hij de schuldenaar overeenkomstig de wet om schriftelijke opheldering vragen over diens inkomsten en goederen, met inbegrip van goederen in pro-rata mede-eigendom of in gemeenschappelijk eigendom die het voorwerp kunnen zijn van de uitvoering onder vermelding van de plaats waar deze zich bevinden, en om hem ertoe te brengen vrijwillig aan zijn verplichting te voldoen door hem de gevolgen duidelijk te maken waaraan hij zich zou blootstellen als de gedwongen uitvoering wordt doorgezet. In elk geval wordt de schuldenaar geïnformeerd over het geraamde bedrag van de tenuitvoerleggingskosten (artikel 627, lid 2, van het wetboek van strafvordering).

Op straffe van de in artikel 188, lid 2, bedoelde sancties is de schuldenaar verplicht om op verzoek van de gerechtsdeurwaarder al zijn roerende en onroerende goederen, met inbegrip van de goederen in pro-rata mede-eigendom of in gemeenschappelijk eigendom, aan te geven onder vermelding van de plaats waar deze zich bevinden, en al zijn lopende en periodieke inkomsten (artikel 647, lid 2, van het wetboek van strafvordering).

Over de verdeling van goederen in pro-rata mede-eigendom of in gemeenschappelijk eigendom kan op verzoek van de betrokkene eveneens worden besloten in het kader van de uitspraak in beroep tegen de uitvoering (artikel 712, lid 4, van het wetboek van strafvordering).

Als de betrokkene in beroep tegen de uitvoering om verdeling van de goederen in mede-eigendom heeft verzocht, zal de rechtbank, overeenkomstig de wet, ook over de verdeling daarvan beslissen (artikel 720, lid 2, van het wetboek van strafvordering).

Op roerende goederen die het voorwerp vormen van een verdeling van het vermogen dat noodzakelijk is voor de uitoefening van een erkend beroep, kan alleen beslag worden gelegd door schuldeisers van wie de vorderingen zijn ontstaan in het kader van de uitoefening van dit beroep. Wanneer de goederen niet tot een individueel beroepsvermogen behoren, maar wel dienen voor de uitoefening van het beroep van de schuldplichtige natuurlijke persoon, kunnen deze alleen het voorwerp vormen van een gedwongen uitvoering als er geen andere voor beslag vatbare goederen zijn, en uitsluitend voor onderhoudsverplichtingen of andere preferente vorderingen met betrekking tot roerende goederen. Wanneer de schuldenaar in de landbouw werkzaam is, kan er geen beslag worden gelegd op zijn landbouwinventaris, met inbegrip van landbouwdieren, voeder voor deze dieren en zaaigoed voor het bebouwen van de grond, voor zover deze noodzakelijk zijn voor de voortzetting van de landbouwwerkzaamheden, tenzij er een zakelijk zekerheidsrecht op deze goederen bestaat of een retentierecht om de vordering zeker te stellen (artikel 728 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

Voor het toezicht op de derdenrekeningen (die door een derde namens de schuldenaar, of door de schuldenaar namens een derde worden aangehouden) gelden er bepaalde basisregels voor wat betreft vertegenwoordiging en machtiging met vertegenwoordiging, die hieronder worden vermeld.

Overeenkomstig artikel 1295 van het burgerlijk wetboek kan men de bevoegdheid tot vertegenwoordiging alleen doen gelden op voorwaarde dat deze voortvloeit uit hetzij de wet, hetzij een rechtshandeling, hetzij een gerechtelijke beslissing, naargelang van het geval.

Overeenkomstig artikel 1296 van het burgerlijk wetboek heeft een overeenkomst die de vertegenwoordiger binnen de grenzen van de volmacht namens de vertegenwoordigde partij heeft gesloten, rechtstreeks gevolgen tussen de vertegenwoordigde en de andere partij.

Overeenkomstig artikel 2021 van het burgerlijk wetboek is, tenzij anders is overeengekomen, een vertegenwoordiger die in eigen naam handelt, niet aansprakelijk jegens de volmachtgever voor de nakoming van de verplichtingen die zijn aangegaan door de personen met wie hij een overeenkomst heeft gesloten, behalve wanneer de insolventie van deze personen hem ten tijde van het sluiten van de overeenkomst met deze personen bekend was of had moeten zijn.

Overeenkomstig artikel 1309, lid 1, van het burgerlijk wetboek heeft een overeenkomst die is gesloten door de persoon die als vertegenwoordiger optreedt, maar geen volmacht heeft of de grenzen van zijn bevoegdheden overschrijdt, geen gevolgen tussen de vertegenwoordigde partij en de derde.

Overeenkomstig artikel 1311 van het burgerlijk wetboek kan, in het in artikel 1309 van het burgerlijk wetboek bedoelde geval, de partij namens wie de overeenkomst is gesloten, deze bekrachtigen met inachtneming van de wettelijk vereiste formaliteiten voor de geldige sluiting ervan; de

overeenkomstsluitende derde partij kan door middel van een kennisgeving een redelijke termijn voor de bekrachtiging stellen, waarna de overeenkomst niet meer kan worden bekrachtigd.

Overeenkomstig artikel 1309, lid 2, van het burgerlijk wetboek kan een handeling die een vertegenwoordiger zonder bevoegdheid of buiten de grenzen van zijn bevoegdheid heeft verricht, de vertegenwoordigde partij niet worden tegengeworpen, tenzij de overeenkomstsluitende derde partij redelijkerwijs heeft geloofd dat de vertegenwoordiger wel over deze bevoegdheden beschikte, met name door het gedrag van de vertegenwoordiger.

Overeenkomstig artikel 1310 van het burgerlijk wetboek is degene die als vertegenwoordiger een overeenkomst heeft gesloten zonder daartoe bevoegd te zijn of die daarbij de hem verleende bevoegdheid te buiten is gegaan, aansprakelijk voor de schade die is toegebracht aan de overeenkomstsluitende derde partij die te goeder trouw geloofde dat er een geldige overeenkomst werd gesloten.

Overeenkomstig artikel 1297 van het burgerlijk wetboek brengt een overeenkomst die de vertegenwoordiger binnen de grenzen van de volmacht heeft gesloten, maar waarbij de overeenkomstsluitende derde partij niet wist of had moeten weten dat de vertegenwoordiger in die hoedanigheid handelde, alleen verplichtingen mee voor de vertegenwoordiger en de derde partij, tenzij de wet anders bepaalt; maar als een vertegenwoordiger bij het sluiten van een overeenkomst met een derde partij namens een onderneming, binnen de grenzen van de hem verleende bevoegdheden, zich als eigenaar voordoet, kan de derde partij die later ontdekt wie de werkelijke eigenaar is, de rechten die hij ten aanzien van de vertegenwoordiger heeft, ook ten aanzien van de eigenaar uitoefenen.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

Artikel 729 Beperkingen ten aanzien van geldelijke inkomsten in het wetboek van burgerlijke rechtsvordering

Op lonen en andere periodieke inkomsten, pensioenen die worden toegekend in het kader van de sociale zekerheid, en andere bedragen die periodiek aan de schuldenaar worden betaald en bedoeld zijn om in de kosten van het levensonderhoud van de schuldenaar te voorzien, kan beslag worden gelegd: a) tot de helft van het netto maandinkomen in het geval van bedragen die verschuldigd zijn uit hoofde van een onderhoudsverplichting of kindertoeelage; b) tot een derde van het netto maandinkomen in het geval van alle andere schulden.

Als er meerdere maatregelen van gedwongen uitvoering op dezelfde inkomsten van toepassing zijn, mag het deel waarop beslag wordt gelegd, niet meer bedragen dan de helft van het netto maandinkomen van de schuldenaar, ongeacht de aard van de vorderingen, tenzij de wet anders bepaalt.

Als de inkomsten uit werk van de schuldenaar of andere bedragen die periodiek aan de schuldenaar worden betaald om in de kosten van zijn levensonderhoud te voorzien, lager zijn dan het bedrag van het netto minimumloon, kan slechts beslag worden gelegd op het gedeelte dat meer is dan de helft van dat bedrag.

Op uitkeringen wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid, vergoedingen die op grond van wettelijke bepalingen aan werknemers worden toegekend vanwege de beëindiging van een individuele arbeidsovereenkomst en bedragen die aan werklozen verschuldigd zijn, kan overeenkomstig de wet alleen beslag worden gelegd voor bedragen die verschuldigd zijn voor onderhoudsverplichtingen en schadevergoedingen in geval van overlijden of lichamelijk letsel, tenzij de wet anders bepaalt.

Wat de in punt 4 genoemde rechten betreft, kan slechts beslag worden gelegd tot de helft van de bedragen ervan.

De overeenkomstig de punten 1 tot en met 4 ingehouden bedragen worden vrijgegeven of verdeeld overeenkomstig artikel 864 e.v.

Staatstoelagen en gezinstoelagen, uitkeringen voor de verzorging van zieke kinderen, zwangerschapsuitkeringen, uitkeringen bij overlijden, door de overheid toegekende studiebeurzen, dagvergoedingen en alle andere bij wet vastgestelde bijzondere uitkeringen zijn niet vatbaar voor beslag wegens niet-betaling van schulden.

Artikel 970 Voorwerp van conservatoir beslag in het wetboek van burgerlijke rechtsvordering

Onder de in artikel 953 gestelde voorwaarden kan conservatoir beslag worden gelegd op geldbedragen, waardepapieren en andere onlichamelijke roerende goederen die aan de schuldenaar verschuldigd zijn of namens hem worden aangehouden door een derde, of die deze derde in de toekomst op grond van bestaande rechtsbetrekkingen aan de schuldenaar verschuldigd zal zijn.

Artikel 631, lid 1, van het wetboek van strafvordering

De uitvoering kan worden ingesteld tegen elke natuurlijke of rechtspersoon naar publiek- of privaatrecht, met uitzondering van degenen die overeenkomstig de wet immuniteit voor tenuitvoerlegging genieten.

Artikel 781, leden 2 en 5, van het wetboek van strafvordering.

In geval van beslag op geldbedragen op bankrekeningen kunnen zowel het creditsaldo van die rekeningen als toekomstige inkomsten het voorwerp van gedwongen uitvoering zijn, binnen de in artikel 729 gestelde grenzen, indien van toepassing.

Niet vatbaar voor gedwongen uitvoering zijn:

bedragen die zijn bestemd voor bij wet bepaalde bijzondere doeleinden en waarover de schuldenaar geen beschikkingsrecht heeft;

bedragen die niet-terugvorderbare leningen vertegenwoordigen of financieringen ontvangen van nationale en internationale instellingen of organisaties ten behoeve van bepaalde programma's of projecten;

bedragen die verband houden met de betaling van toekomstige salarisrechten, over een periode van drie maanden vanaf de datum van vaststelling van het beslag. Wanneer meermaals beslag wordt gelegd op dezelfde rekening, wordt de termijn van drie maanden waarbinnen betalingen in verband met toekomstige salarisrechten kunnen worden verricht, slechts eenmaal berekend vanaf het moment van de eerste beslaglegging.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Niet van toepassing.

Op basis van de contractuele betrekkingen tussen banken en cliënten en de specifieke bankwetgeving kunnen banken voor de toepassing van bewaringsmaatregelen op rekeningen van cliënten een beslagleggingsvergoeding in rekening brengen (zowel voor conservatoire maatregelen als voor executiemaatregelen ten aanzien van de rekeningen van cliënten). Deze vergoeding wordt vastgesteld bij de uitvoering van de beslaglegging, maar in het geval van conservatoir beslag op rekeningen (het voorwerp van de verordening) **wordt de vergoeding in de praktijk niet bij de cliënt geïnd.**

De reden hiervoor is dat de daadwerkelijke inning van de vergoeding plaatsvindt op het moment dat de bedragen in bewaring worden gegeven bij de gerechten/belastingautoriteiten, d.w.z. op het moment van betaling van de bedragen waarop beslag is gelegd. Het doel van de verordening is echter om het bedrag onbeschikbaar te maken, niet om het te betalen. De verordening heeft geen betrekking op executoriaal beslag.

In het geval van conservatoire maatregelen (zoals een Europees bevel tot conservatoir beslag) waarbij de "laatste stap" van in bewaring geven achterwege blijft en de bank alleen een bewaringsmaatregel treft na ontvangst van de documentatie van een orgaan dat tot deze maatregel heeft bevolen, **wordt de vergoeding in de praktijk dus niet bij de cliënt geïnd.**

Niet van toepassing.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Voor de kennisgeving en betekening van processtukken rekenen gerechtsdeurwaarders een tarief van minimaal 20 RON en maximaal 400 RON (zie bijlage I bij Decreet nr. 2550/C/14.11.2006 van de minister van Justitie inzake de goedkeuring van minimum- en maximumtarieven voor gerechtsdeurwaarders, punt 1).

Voor de uitvoering van het conservatoir beslag rekenen gerechtsdeurwaarders een tarief van minimaal 100 RON en maximaal 1 200 RON voor een schuldplichtige natuurlijke persoon en van 2 200 RON voor een schuldplichtige rechtspersoon (zie bijlage I bij Decreet nr. 2550/C/14.11.2006 van de minister van Justitie inzake de goedkeuring van minimum- en maximumtarieven voor gerechtsdeurwaarders, punt 10).

De tarieven van gerechtsdeurwaarders worden gepubliceerd op de website van de nationale unie van gerechtsdeurwaarders, onder "Cadru Legislativ" (rechtskader), "Ordine" (decreten), "Ordinul nr. 2550 din 14/11/2006 privind aprobarea onorariilor minimale si maximale pentru serviciile prestate de executorii judecatori" <https://www.executori.ro/CadruLegislativ.aspx>.

De tarieven worden gerekend voor de diensten die worden geleverd door gerechtsdeurwaarders in Roemenië.

Zie voor zegelrechten de informatie onder punt n).

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Het gemene recht kent geen rangorde tussen conservatoire beslagleggingen, maar afhankelijk van de aard ervan wel tussen vorderingen waarvan de veiligstelling wordt nagestreefd.

Artikel 865 De rang die in het wetboek van burgerlijke rechtsvordering wordt toegekend aan vorderingen met algemene preferentie

1. In gevallen waarin door meerdere schuldeisers gedwongen vervolging is ingesteld, of wanneer vóór de vrijgave of verdeling van het uit de tenuitvoerlegging voortvloeiende bedrag, ook andere schuldeisers hun titels hebben gedeponereerd, gaat de gerechtsdeurwaarder over tot de verdeling aan de hand van de volgende rangorde, tenzij de wet anders bepaalt:

vorderingen betreffende gerechtskosten voor conservatoire maatregelen of maatregelen van gedwongen uitvoering, voor de veiligstelling van goederen waarvan de prijs is verdeeld, alle andere kosten die in het gemeenschappelijk belang van de schuldeisers zijn gemaakt, en vorderingen op de schuldenaar voor kosten die zijn gemaakt om te voldoen aan wettelijk vastgestelde voorwaarden of formaliteiten voor het verkrijgen van het recht op het toegewezen goed en de inschrijving ervan in het openbaar register;

uitvaartkosten van de schuldenaar die verband houden met zijn omstandigheden;

vorderingen betreffende salarissen en andere daarmee gelijkgestelde schulden, pensioenen, aan werklozen verschuldigde bedragen, overeenkomstig de wet, steun voor het levensonderhoud en de verzorging van kinderen, kraamzorg, tijdelijke arbeidsongeschiktheid, ziektepreventie, herstel of versterking van de gezondheid, uitkeringen bij overlijden, toegekend in het kader van de sociale zekerheid, en vorderingen die voortvloeien uit de verplichting tot vergoeding van schade als gevolg van overlijden of aantasting van de lichamelijke integriteit of de gezondheid;

vorderingen die voortvloeien uit wettelijke onderhoudsverplichtingen, gezinstoelagen of de verplichting om andere periodieke bedragen te betalen om in de kosten van het levensonderhoud te voorzien;

belastingvorderingen die voortvloeien uit belastingen, heffingen, bijdragen en andere bij wet vastgestelde bedragen die verschuldigd zijn aan de staatsbegroting, de socialezekerheidsbegroting van de staat, lokale begrotingen of de begrotingen van bijzondere fondsen;

vorderingen die voortvloeien uit door de staat verstrekte leningen;

vorderingen tot vergoeding van de schade die door onrechtmatige daden aan openbare goederen is toegebracht;

vorderingen die voortvloeien uit bankleningen, leveringen van producten, de verlening van diensten of de uitvoering van werkzaamheden en uit huur of pacht;

vorderingen betreffende boeten die aan de staatsbegroting of aan lokale begrotingen verschuldigd zijn;

overige vorderingen.

2. De bepalingen betreffende wettelijke subrogatie blijven van toepassing ten gunste van elke partij die een van de in lid 1 bedoelde vorderingen betaalt.

3. Voor vorderingen die tot dezelfde rang behoren, wordt het verkregen bedrag over de schuldeisers verdeeld naar rato van hun vorderingen, tenzij de wet anders bepaalt.

Artikel 866 Kenbaarmaking van vorderingen van de staat

Binnen 15 dagen na de aanvang van de gedwongen uitvoering kan elke schuldeiser, overeenkomstig de wet, de staat of lagere overheden verzoeken hun preferente vorderingen kenbaar te maken. Dit verzoek wordt alleen in de openbare registers ingeschreven als er bewijs wordt geleverd van de kennisgeving aan de plaatselijke belastingautoriteiten.

De staat of lagere overheden moeten binnen 30 dagen na de kennisgeving de waarde van hun vorderingen kenbaar maken en inschrijven.

Als zij de in lid 1 bedoelde verplichting niet nakomen, heeft dit tot gevolg dat zij de voorrang ten opzichte van de schuldeisers die om kenbaarmaking hebben verzocht, verliezen.

Artikel 867 De rang die wordt toegekend aan gewaarborgde vorderingen

Als er schuldeisers zijn die een pandrecht, hypotheekrecht of andere preferente conservatoire rechten hebben op het verkochte goed, onder de wettelijk vastgestelde voorwaarden, zullen hun vorderingen bij de verdeling van het uit de verkoop van het goed voortvloeiende bedrag worden betaald vóór de in artikel 865, lid 1, onder c), bedoelde vorderingen.

Artikel 868 De rang die wordt toegekend aan accessoire vorderingen

Voor renten en boeten of andere accessoire vorderingen in verband met de hoofdvordering wordt de rangorde van de hoofdvordering aangehouden.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

Overeenkomstig artikel 1, leden 3 en 4, van artikel I nonies van Nooddecreet nr. 119/2006 inzake maatregelen die nodig zijn voor de toepassing van bepaalde communautaire verordeningen vanaf de datum van toetreding van Roemenië tot de EU, aangenomen – met amendementen – bij Wet nr. 191/2007, zoals nadien gewijzigd en aangevuld, *valt het in artikel 33, lid 1, van Verordening (EU) nr. 655/2014 bedoelde rechtsmiddel onder de bevoegdheid van het gerecht dat hiërarchisch boven het gerecht staat dat de beslissing heeft gegeven waarbij het verzoek om een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen is ingewilligd.*

De rechtsmiddelen tegen de uitvoering van het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen, zoals bepaald in artikel 34 van Verordening (EU) nr. 655/2014, vallen onder de bevoegdheid van de uitvoerende rechtbank.

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Overeenkomstig artikel 1, lid 5, van artikel I nonies van Nooddecreet nr. 119/2006 inzake maatregelen die nodig zijn voor de toepassing van bepaalde communautaire verordeningen vanaf de datum van toetreding van Roemenië tot de EU, aangenomen – met amendementen – bij Wet nr. 191/2007, zoals nadien gewijzigd en aangevuld, *vallen de in artikel 37 van Verordening (EU) nr. 655/2014 bedoelde rechtsmiddelen onder de bevoegdheid van het gerecht dat hiërarchisch boven het in de leden 3 en 4 van dit artikel bedoelde gerecht staat, respectievelijk onder de bevoegdheid van het gerecht dat hiërarchisch boven het in artikel 35 van deze verordening bedoelde gerecht staat; de rechtsmiddelen worden ingesteld binnen 30 dagen na de betekening van de beslissing, tenzij de wet anders bepaalt.*

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

Overeenkomstig artikel 11, lid 1, onder b), van Nooddecreet nr. 80/2013 van de regering inzake het zegelrecht, zoals nadien gewijzigd en aangevuld, zijn aan de volgende verzoeken de vermelde kosten verbonden:

verzoeken met betrekking tot conservatoire maatregelen – 100 RON;

wanneer de verzoeken het opleggen van conservatoire maatregelen op schepen of luchtvaartuigen betreffen – 1 000 RON;

verzoeken om een Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen, ingediend uit hoofde van Verordening (EU) nr. 655/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 tot vaststelling van een procedure betreffende het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen om de grensoverschrijdende inning van schuldvorderingen in burgerlijke en handelszaken te vergemakkelijken – 100 RON.

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Roemeenië aanvaardt geen enkele andere taal dan het Roemeens (artikel 128, lid 1, van de Grondwet en artikel 4, lid 1, van Wet nr. 304/2004 inzake de rechterlijke organisatie, opnieuw gepubliceerd, zoals nadien gewijzigd en aangevuld).

Laatste update: 16/02/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Slovenië

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

De gerechten die bevoegd zijn om een bevel tot conservatoir beslag uit te vaardigen indien een schuldeiser een authentieke akte heeft verkregen (artikel 6, lid 4), zijn de lokale rechtbanken (*okrajna sodišča*) (artikel 279 ter, lid 1, van de Wet inzake tenuitvoerlegging en veiligstelling van civielrechtelijke vorderingen (*Zakon o izvršbi in zavarovanju*); *Uradni list RS* (UL RS; Staatsblad van de Republiek Slovenië) nrs. 3/07 – officiële geconsolideerde tekst, 93/07, 37/08 – ZST-1, 45/08 – ZArbit, 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 – Beslissing van het Constitutioneel Hof, 45/14 – Beslissing Const. Hof, 53/14, 58/14 – Beslissing Const. Hof, 54/15, 76/15 – Beslissing Const. Hof, en 11/18; hierna "ZIZ" genoemd).

Een lijst van de lokale rechtbanken vindt u [hier](#).

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De instantie bij wie rekeninginformatie kan worden verkregen (artikel 14), is het Bureau openbare juridische registers en aanverwante diensten van de Republiek Slovenië (*Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve* – AJPES) (artikel 279 quater ZIZ).

Contactgegevens: Tržaška cesta 16, 1000 Ljubljana

gp@ajpes.si - hoofdkantoor

info@ajpes.si - informatie voor gebruikers

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Methoden voor verkrijging van rekeninginformatie (artikel 14, lid 5):

a) AJPES, de aangewezen informatie-instantie, beheert het register van betaalrekeningen. Dit is een centrale databank voor de betaalrekeningen van natuurlijke en rechtspersonen (artikel 191 e.v. van de Wet inzake betalingsdiensten, diensten voor de uitgifte van elektronisch geld en betalingssystemen (*Zakon o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih*); UL RS nrs. 7/18 en [9/18 – corr.](#); hierna "ZPlaSSIED" genoemd). Hierdoor kan informatie zeer effectief worden verkregen, omdat de informatie-instantie zich dan niet tot de bank hoeft te wenden met de vraag of de schuldenaar een rekening bij haar aanhoudt (artikel 14, lid 5, onder a)).

Volgens het Sloveense recht kan informatie over een rekening van een schuldenaar worden verkregen op de wijze zoals bedoeld in artikel 14, lid 5, onder c) (cf. artikel 31 ZIZ). Gerechten maken echter nauwelijks van die mogelijkheid gebruik omdat zij voor die informatie het register van betaalrekeningen elektronisch kunnen raadplegen (artikel 4 ZIZ; artikel 13 van de Wet inzake de gerechten (*Zakon o sodiščih*); UL RS nrs. 94/07 – officiële geconsolideerde tekst, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDLS-A, 63/13, 17/15 en 23/17 – ZSSve; hierna "ZS" genoemd).

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Hoger beroep wordt ingesteld (artikel 21) bij:

- het gerecht waar het verzoek om een bevel tot conservatoir beslag wordt afgewezen (**lokale rechtbank of districtsrechtbank (*okrožno sodišče*)**).

[Lijst van lokale rechtbanken](#), [lijst van districtsrechtbanken](#).

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

De instantie die door een lidstaat is aangewezen als bevoegd voor de ontvangst, doorzending of betekening of kennisgeving van het bevel tot conservatoir beslag of andere documenten (artikel 4, lid 14) is:

- de lokale rechtbank in Maribor op grond van artikel 10, lid 2, artikel 23, leden 3, 5 en 6, artikel 25, lid 3, artikel 27, lid 2, artikel 28, lid 3, en de tweede alinea van artikel 36, lid 5, van Verordening (EU) nr. 655/2014.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

De instantie die bevoegd is om het bevel tot conservatoir beslag ten uitvoer te leggen (hoofdstuk 3), is:

de lokale rechtbank in Maribor, die de territoriale bevoegdheid heeft tot uitvoering van een bevel tot conservatoir beslag dat door een rechtbank van een andere lidstaat van de Europese Unie is uitgevaardigd (artikel 279 quinquies ZIZ).

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Hieronder wordt uitgelegd in welke mate beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden (artikel 30).

Een gezamenlijke betaalrekening is een betaalrekening die een betalingsdienstaanbieder ten behoeve van twee of meer natuurlijke of rechtspersonen heeft geopend (artikel 14, lid 1, van de Wet inzake betaaldiensten en -systemen (*Zakon o plačilnih storitvah in sistemih*; ZPlaSS).

Elke afzonderlijke houder van een gezamenlijke betaalrekening kan beschikken over alle tegoeden op die rekening, tenzij in de overeenkomst inzake het beheer van de gezamenlijke betaalrekening andere machtigingen zijn vastgelegd met betrekking tot het beschikken over de tegoeden (artikel 14, lid 2 ZPlaSS).

De totale tegoeden op een gezamenlijke betaalrekening kunnen worden gebruikt om de schulden van een afzonderlijke rekeninghouder jegens derden terug te betalen. Een overeenkomst tussen de houders van een gezamenlijke betaalrekening over het bedrag van de aan elke houder toebehorende aandelen en over de schuld van afzonderlijke houders beperkt niet de rechten van derden om in een tenuitvoerleggings- of faillissementsprocedure van een afzonderlijke houder terugbetaling te vorderen uit de totale tegoeden op de gezamenlijke betaalrekening (artikel 14, lid 3 ZPlaSS). De tegoeden op een gezamenlijke betaalrekening kunnen dus worden gebruikt om de schulden van een afzonderlijke rekeninghouder jegens derden terug te betalen.

Indien de tenuitvoerlegging op grond van een specifieke wet beperkt is tot welbepaalde activa van de schuldenaar, worden beperkingen van die aard in de tenuitvoerleggingsprocedure jegens een afzonderlijke houder van een gezamenlijke betaalrekening in aanmerking genomen met betrekking tot elke afzonderlijke houder van de gezamenlijke betaalrekening (artikel 14, lid 4 ZPlaSS).

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

Voor bedragen die niet of beperkt voor beslag vatbaar zijn, gelden de volgende regels (artikel 31):

Inkomen is niet vatbaar voor beslag wanneer het als algemeen kenmerk geen basisinkomen, zoals loon, betreft, maar lager aanvullend inkomen dat in de meeste gevallen dient als corrigerende maatregel op sociaal gebied (artikel 101 van de [Wet inzake tenuitvoerlegging en veiligstelling van civielrechtelijke vorderingen](#) (ZIZ)).

Op grond van artikel 102 ZIZ is inkomen beperkt vatbaar voor beslag. Bij inkomen gaat het doorgaans om basisinkomen, zoals loon, dat wil zeggen inkomen uit dienstbetrekking. In het algemeen is het toegestaan beslag te leggen op twee derde van dit inkomen, maar voor de schuldenaar moet een bedrag overblijven gelijk aan 76 % van het minimumloon. Elke schuldenaar heeft recht op hetzelfde restbedrag. Bij bepaalde bevoorrechte schuldvorderingen is het bedrag dat voor de schuldenaar moet overblijven lager: 50 % van het minimumloon. In beide gevallen is het bedrag dat de schuldenaar mag houden hoger indien hij of zij gezinsleden onderhoudt.

Degene die verantwoordelijk is voor de executie van de beslissing tot tenuitvoerlegging (de bank) moet rekening houden met vrijstellingen van en beperkingen op het beslag. De schuldenaar hoeft hiertoe geen verzoek in te dienen. Indien er echter om onderhoudsredenen een recht bestaat op een hogere limiet, moet de schuldenaar bij de bank het bestaan van een dergelijk recht aantonen door overlegging van een authentieke akte (artikel 102, lid 5 ZIZ).

De exacte lijst van vrijstellingen van of beperkingen op beslag is opgenomen in artikelen 101, 102 en 103 ZIZ.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Berekende vergoedingen (artikel 43): Een bank mag overeenkomstig haar commercieel beleid en de respectieve tarieven voor diensten een vergoeding in rekening brengen voor handelingen op basis van gelijkwaardige nationale bevelen (ontvangst van het bevel en overmaking van tegoeden).

Aanbieders van betalingsdiensten moeten op hun websites volledige en correcte informatie verstrekken over de tarieven die zij in rekening brengen voor handelingen ter uitvoering van een tenuitvoerleggingsbeslissing of bevel tot zekerheidsstelling (artikel 190 ZPlaSSIED).

Informatie over de rekening wordt door AJPES verstrekt. De informatie in het register van betaalrekeningen van rechtspersonen en natuurlijke personen die bedrijfsactiviteiten ontplooiën, is openbaar en gratis toegankelijk op de website van AJPES (artikel 194 ZPlaSSIED). Voor de verstrekking van informatie uit het register over de betaalrekening van natuurlijke personen brengt AJPES een vergoeding in rekening op basis van door de minister van Financiën goedgekeurde tarieven (artikel 195 ZPlaSSIED). Deze tarieven (UL RS nr. 49/10) staan vermeld op de website van AJPES. De hoogte van de vergoeding hangt af van de wijze waarop het informatieverzoek wordt ingediend (bij elektronische gegevensverstrekking zijn de tarieven lager dan bij gegevensverstrekking op papier) en van de hoeveelheid verzonden gegevens eenheden.

De kosten voor de tenuitvoerlegging van gelijkwaardige nationale bevelen komen ten laste van de schuldenaar. De vergoeding voor de verstrekking van rekeninginformatie wordt betaald door de aanvrager van de informatie (doorgaans de schuldeiser).

Het gerecht raadpleegt gratis het door AJPES bijgehouden register voor informatie over betaalrekeningen of vraagt de betalingstransactieorganisatie (de bank) of de schuldenaar er een rekening heeft geopend (artikel 4, lid 1 ZIZ, artikel 13 ZS).

AJPES verleent de gerechten, de belastingdienst en andere met de tenuitvoerlegging belaste instanties rechtstreeks elektronische toegang tot informatie in het register van betaalrekeningen.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

De schaal van tarieven of andere regels op basis waarvan vergoedingen in rekening worden gebracht door een instantie of een andere entiteit die betrokken is bij de procedure inzake een bevel tot conservatoir beslag of de tenuitvoerlegging daarvan (artikel 44):

Er zijn gerechtskosten verschuldigd bij indiening van een verzoek tot veiligstelling van een vordering middels een bevel tot conservatoir beslag (artikel 29 ter in samenhang met artikelen 239 en 279 bis ZIZ). Voor een verzoek om een bevel tot conservatoir beslag wordt een tarief van 30 EUR aangerekend (tariefnr. 4012 van de Wet inzake gerechtskosten (*Zakon o sodnih taksah* – ZST-1; UL RS nrs. [E 37/08](#), [E 97/10](#), [E 63/13](#), [E 58/14](#) – Beslissing Const. Hof, [E 19/15](#) – Beslissing Const. Hof, [E 30/16](#), [E 10/17](#) – ZPP-E en [E 11/18](#) – ZIZ-L; hierna “ZST-1” genoemd), of 24 EUR (tariefnrs. 4041 en 4012 ZST-1) indien het verzoek elektronisch wordt ingediend;

Wanneer een Sloveens gerecht het bevel tot conservatoir beslag heeft uitgevaardigd, de bank in Slovenië is gevestigd en het gerecht tevens de bank heeft gelast de maatregelen te nemen als bedoeld in artikel 260, lid 1, punt 4, of artikel 271, lid 1, punt 4 ZIZ (artikel 279 sexies), valt ook het wijzen van die beslissing onder de gerechtskosten, omdat het gerecht de beslissing geeft in het kader van de procedure tot uitvaardiging van een bevel tot conservatoir beslag (d.w.z. de procedure voor het nemen van een beslissing over een verzoek om veiligstelling van een vordering).

Wanneer een buitenlandse rechtbank het bevel tot conservatoir beslag heeft uitgevaardigd en een Sloveens gerecht het bevel voor de tenuitvoerlegging ontvangt omdat de bank in Slovenië is gevestigd, wordt de beslissing op grond waarvan het gerecht de bank gelast de maatregelen te nemen als bedoeld in artikel 260, lid 1, punt 4, of artikel 271, lid 1, punt 4 ZIZ (artikel 279 sexies) gegeven in het kader van de procedure die wordt ingesteld op basis van de ontvangst van het bevel tot conservatoir beslag. Op basis van artikel 24 van de verordening worden in dit geval geen gerechtskosten betaald, omdat de beslissing niet als een beslissing betreffende een voorlopige maatregel of een inleidende maatregel kan worden beschouwd, en de procedure waarin de beslissing is gegeven niet als de procedure tot veiligstelling van een vordering kan worden aangemerkt; zij vormt juist de basis voor de beslissing die voorziet in de instructies van het gerecht aan de bank over de wijze waarop een in het buitenland uitgevaardigd bevel tot conservatoir beslag ten uitvoer wordt gelegd.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Rangorde van gelijkwaardige bevelen tot conservatoir beslag krachtens het nationale recht (artikel 32):

Wanneer een aantal schuldeisers geldvorderingen instelt jegens dezelfde schuldenaar en met betrekking tot hetzelfde voorwerp van beslag, moeten de vorderingen worden voldaan in de volgorde waarin de schuldeisers het recht op terugbetaling met betrekking tot dat voorwerp hebben verworven, tenzij het recht anders bepaalt (artikel 12 ZIZ).

Een gerecht brengt een door een rechtbank van een andere EU-lidstaat uitgevaardigd bevel tot conservatoir beslag ten uitvoer door een beslissing te geven waarin wordt bevolen de maatregel te nemen als bedoeld in artikel 271, lid 1, punt 4 ZIZ, dat wil zeggen een voorlopige maatregel (artikel 279 sexies, lid 3 ZIZ). De voorlopige maatregel voorziet in een bevel aan de betalingstransactieorganisatie om de schuldenaar of eenieder die in opdracht van de schuldenaar handelt, te weigeren de geldsom te betalen van diens rekening waarvoor het gerecht een voorlopige maatregel heeft uitgevaardigd (artikel 271, lid 1, punt 4 ZIZ). Met een dergelijke door een Sloveens gerecht uitgevaardigde voorlopige maatregel op basis van een Europees bevel tot conservatoir beslag afkomstig van een andere lidstaat, wordt geen recht van retentie verkregen op het zekergestelde goed (artikel 271, lid 2 ZIZ). Voorlopige maatregelen worden door het gerecht uitgevaardigd wanneer het nog geen oordeel over de zaak ten gronde heeft geveld. Indien de schuldeiser bij een verzoek om een bevel tot

conservatoir beslag een bestaande gerechtelijke uitspraak, gerechtelijke schikking of authentieke akte bijvoegt, wordt een tenuitvoerleggingsmaatregel als bedoeld in artikel 260, lid 1, punt 4 ZIZ bevolen. Dat wil zeggen dat er een beslissing wordt gegeven houdende een inleidende maatregel op grond waarvan beslag wordt gelegd op het saldo op de rekening van de schuldenaar bij de betalingstransactieorganisatie (artikel 279 sexies, lid 3, en artikel 260, lid 1, punt 4 ZIZ). Bij de beslaglegging verkrijgt de schuldeiser een retentierecht op het geld van de schuldenaar op diens bankrekeningen (artikel 107, lid 3, in samenhang met artikel 138, lid 5 en artikel 239 ZIZ).

Artikel 50, lid 1, onder l) — rechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

Het gerecht dat of, voor zover van toepassing, de tenuitvoerleggingsinstantie die bevoegd is met betrekking tot een rechtsmiddel (artikel 33, lid 1, artikel 34, lid 1 of 2):

- een rechtsmiddel (bezwaar) krachtens artikel 33, lid 1, wordt ingediend bij het gerecht dat het bevel tot conservatoir beslag heeft uitgevaardigd. Dat gerecht is een lokale rechtbank of districtsrechtbank, die zich over het rechtsmiddel uitspreekt (artikel 54 in samenhang met artikel 239 ZIZ);
- een rechtsmiddel krachtens artikel 34, lid 1, wordt ingediend bij de lokale rechtbank in Maribor, die het bevel tot zekerheidsstelling heeft uitgevaardigd (middels een inleidende of voorlopige maatregel) op basis van een bevel tot conservatoir beslag afkomstig van een andere lidstaat, en het bevel heeft betekend of ter kennis gebracht aan de betalingstransactieorganisatie. De rechtbank spreekt zich uit over het rechtsmiddel (artikel 279 septies ZIZ);
- een rechtsmiddel krachtens artikel 34, lid 2, van de verordening (uitzonderingsbepaling uit hoofde van de openbare orde) wordt ingediend bij de lokale rechtbank in Maribor.

Artikel 50, lid 1, onder m) — rechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

De rechten waar beroep moet worden ingesteld, de termijn waarbinnen een dergelijk hoger beroep op grond van het nationale recht moet worden ingesteld, en het feit dat die beroepstermijn doet ingaan (artikel 37):

Tegen de beslissing inzake het bezwaar kan beroep worden ingesteld (artikel 9, lid 1, in samenhang met artikel 239 ZIZ). Het beroep wordt ingesteld bij het gerecht dat het bevel tot conservatoir beslag heeft uitgevaardigd (lokale of districtsrechtbank), of bij de lokale rechtbank die voor de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag verantwoordelijk is krachtens artikel 23 van de verordening.

Het beroep moet worden ingesteld **binnen acht dagen** vanaf de door het gerecht van eerste aanleg gewezen beslissing inzake het bezwaar (artikel 9, lid 3 ZIZ).

De beroepszaak wordt behandeld in een hogere rechtbank.

Contactgegevens van de hogere rechtbanken:

1 Hogere rechtbank Celje

Prešernova ulica 22
3102 Celje - p.p. 1034

tel.: (03) 427 51 00

fax.: (03) 427 52 70

e-mail: urad.visce@sodisce.si

2 Hogere rechtbank Koper

Ferrarska 9
6000 Koper

tel.: (05) 668 30 00

fax.: (05) 639 52 45

e-mail: urad.viskp@sodisce.si

3 Hogere rechtbank Ljubljana

Tavčarjeva 9
1000 Ljubljana

tel.: (01) 366 44 44

fax.: (01) 366 40 70

e-mail: urad.vislj@sodisce.si

4 Hogere rechtbank Maribor

Sodna ulica 14
2000 Maribor

tel.: (02) 234 71 00

fax.: (02) 234 73 18

e-mail: urad.vismb@sodisce.si

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

Vermelding van gerechtskosten (artikel 42):

De gerechtskosten in de procedure tot het verkrijgen van een bevel tot conservatoir beslag of in de procedure voor een rechtsmiddel tegen het bevel zijn gelijk aan de kosten voor het verkrijgen van een gelijkwaardig nationaal bevel of van een rechtsmiddel tegen een gelijkwaardig nationaal bevel.

De betaling van gerechtskosten valt onder artikel 29 ter ZIZ. De gerechtskosten moeten worden betaald bij indiening van het verzoek om tenuitvoerlegging of bij de aantekening van bezwaar of instelling van beroep dan wel uiterlijk binnen acht dagen na betekening of kennisgeving van de opdracht tot betaling van de gerechtskosten.

Indien de gerechtskosten automatisch kunnen worden berekend, wordt bij elektronische indiening van het verzoek een betalingsopdracht gegeven, waarbij de verzoeker wordt verzocht de kosten te betalen door overmaking van het bedrag op een bepaalde rekening onder vermelding van het op de betalingsopdracht vermelde referentienummer. De opdracht tot betaling van de gerechtskosten wordt geacht ter kennis te zijn gebracht wanneer de verzoeker zelf of zijn/haar vertegenwoordiger het verzoek elektronisch indient.

Indien de gerechtskosten niet op tijd zijn betaald, wordt het verzoek geacht te zijn ingetrokken.

In de betalingsopdracht moet het gerecht de betrokken partij waarschuwen welke gevolgen nietbetaling van de gerechtskosten met zich brengt.

Het bedrag van de gerechtskosten is vastgesteld in de Wet inzake gerechtskosten (ZST-1) (UL RS nrs. 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 – Beslissing Const. Hof, 19/15 – Beslissing Const. Hof, en 30/16); De in rekening gebrachte gerechtskosten zijn gelijk aan die in procedures met betrekking tot een gelijkwaardig nationaal bevel (het bevel tot zekerheidsstelling).

De volgende vaste bedragen worden in rekening gebracht:

	Indien een verzoek op papier wordt ingediend	Indien een verzoek elektronisch wordt ingediend
Procedure voor een verzoek om een bevel tot conservatoir beslag	30 EUR (tariefnr. 4012 ZST-1)	24 EUR (tariefnrs. 4041 en 4012 ZST-1)
Bezwaarprocedure	30 EUR (tariefnr. 4022 ZST-1)	24 EUR (tariefnrs. 4041 en 4022 ZST-1)
Beroepsprocedure	33 EUR (tariefnr. 4033 ZST-1)	26,4 EUR (tariefnrs. 4041 en 4033 ZST-1)

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Talen die voor de vertaling van stukken worden aanvaard (artikel 49, lid 2):

De officiële talen zijn het Sloveens en de twee nationale minderheidstalen die officieel worden gebruikt door de gerechten van de gebieden waar de desbetreffende minderheden wonen (artikelen 6 en 104 ZPP). De nationale minderheidstalen zijn het Italiaans en het Hongaars. De lokale rechtbank van Piran en de lokale rechtbank en districtsrechtbank van Koper gebruiken het Italiaans. De lokale rechtbank van Lendava gebruikt het Hongaars.

De etnisch gemengde gebieden zijn omschreven in de wet inzake de oprichting van gemeenten en de grenzen van gemeenten (UL RS nrs. 108/06 - officiële geconsolideerde tekst en 9/11; hierna "ZUODNO" genoemd. Volgens artikel 5 ZUODNO zijn de etnisch gemengde gemeenten overeenkomstig deze wet de gemeenten die als zodanig zijn omschreven in de huidige gemeentelijke verordeningen van Lendava, Hodoš-Šalovci, Moravske Toplice, Koper, Izola en Piran.

Laatste update: 31/03/2022

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Slowakije

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Voor verzoeken om een bevel tot conservatoir beslag is de gewone rechtbank van de persoon tegen wie het verzoek wordt gericht, bevoegd. Indien het niet mogelijk is te bepalen welke algemene rechtbank territoriaal bevoegd is, is de districtsrechtbank van Banská Bystrica (*Okresný súd Banská Bystrica*) de bevoegde rechtbank.

Procedures voor bevelen tot conservatoir beslag worden geregeld door [Wet nr. 54/2017 inzake bevelen tot conservatoir beslag op Europese bankrekeningen](#) en Wijzigingswet nr. [71/1992](#) van de Slowaakse Nationale Raad inzake gerechtskosten en kosten voor uittrekels uit het strafregister, zoals gewijzigd.

De territoriale bevoegdheid berust bij de gewone rechtbank van de verweerder: voor een natuurlijke persoon is dat de rechtbank van het district waar die persoon permanent woont; voor een rechtspersoon is dat de rechtbank van het district waar die rechtspersoon zijn statutaire zetel heeft en voor een buitenlandse rechtspersoon is dat de rechtbank van het district waar die rechtspersoon een filiaal heeft. Indien geen bevoegde rechtbank kan worden aangewezen op basis van een permanent adres of adres van statutaire zetel, of het meest recente permanente adres of adres van statutaire zetel, is de bevoegde rechtbank de rechtbank van het district waar de persoon eigendom heeft.

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De informatie-instantie is de [districtsrechtbank van Banská Bystrica](#).

Adres: Skuteckého 28, 975 59 Banská Bystrica

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De informatie-instantie verkrijgt informatie in de vorm van geautomatiseerde elektronische mededelingen die vanuit een speciaal informatiesysteem worden verzonden.

Als informatie niet langs deze weg kan worden verkregen, of als het systeem defect is, kan de informatie-instantie een informatieverzoek bij banken indienen, bijvoorbeeld met de vraag of de schuldenaar een rekening bij de bank heeft, of een schuldenaar vragen bij welke bank(en) hij een of meer rekeningen heeft. De rechtbank moet een in-personambevel uitvaardigen dat de schuldenaar verbiedt geld op te nemen of over te maken van zijn rekening (en) tot het bedrag waarop het bevel tot conservatoir beslag van toepassing is.

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Krachtens artikel 10 [van Wet nr. 54/2017](#) worden verzoeken om rechtsmiddelen ingediend bij de rechtbank die het bevel heeft uitgevaardigd.

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

Is het gerecht van herkomst en tenuitvoerlegging een Slowaakse rechtbank, dan is krachtens artikel 10, lid 2, de bevoegde instantie voor toezending van de stukken het gerecht dat het bevel tot conservatoir beslag heeft uitgevaardigd. De betekening of kennisgeving van stukken valt onder artikel 105 en volgende van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering. Wanneer een bevel van een Slowaakse rechtbank dat in een andere lidstaat ten uitvoer moet worden gelegd, is ingetrokken, moet de rechtbank handelen overeenkomstig de verordening: zij moet het bevel intrekken aan de hand van een formulier dat zij aan de bevoegde instantie in de lidstaat van tenuitvoerlegging zendt. Wat bevelen tot conservatoir beslag betreft die in een andere EU-lidstaat worden uitgevaardigd, is de districtsrechtbank van Banská Bystrica bevoegd het formulier tot intrekking van het bevel tot conservatoir beslag in ontvangst te nemen. Krachtens artikel 23, lid 3, zorgt de rechtbank die een bevel tot conservatoir beslag uitvaardigt dat in een andere lidstaat ten uitvoer wordt gelegd, voor betekening of kennisgeving van het bevel aan de eiser zodat deze kan verzoeken om tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag. Indien een bevel in een andere lidstaat wordt uitgevaardigd, is de districtsrechtbank van Banská Bystrica de bevoegde instantie voor doorzending.

Krachtens artikel 23, lid 5, is de districtsrechtbank van Banská Bystrica de bevoegde instantie voor de tenuitvoerlegging van bevelen.

Krachtens artikel 23, lid 6, is de districtsrechtbank van Banská Bystrica de bevoegde instantie voor het in ontvangst nemen van de formulieren, met inbegrip van de formulieren voor banken.

Krachtens artikel 25, lid 3, is de districtsrechtbank van Banská Bystrica de bevoegde instantie voor de tenuitvoerlegging van bevelen. Dit gerecht is tevens bevoegd voor taken in verband met de tenuitvoerlegging van bevelen tot conservatoir beslag die in een andere EU-lidstaat zijn uitgevaardigd.

Krachtens artikel 27, lid 2, is het gerecht dat het bevel tot conservatoir beslag ten uitvoer legt, bevoegd.

Krachtens artikel 28, lid 3, is de districtsrechtbank van Banská Bystrica bevoegd tot het in ontvangst nemen van stukken uit een andere lidstaat voor betekening of kennisgeving in Slowakije. Indien een door een Slowaaks gerecht uitgevaardigd bevel aan een in een andere lidstaat verblijf houdende schuldenaar betekend of ter kennis gebracht moet worden, is het gerecht dat het bevel heeft uitgevaardigd, bevoegd tot doorzending van de stukken. Krachtens artikel 36, lid 5, is de districtsrechtbank van Banská Bystrica de bevoegde instantie. Zij is bevoegd voor taken in verband met de tenuitvoerlegging van bevelen die in een andere EU-lidstaat zijn uitgevaardigd.

Krachtens artikel 27, lid 2, is het gerecht dat het bevel tot conservatoir beslag ten uitvoer legt, bevoegd.

Krachtens de eerste alinea van artikel 28, lid 3, verzorgt het gerecht dat het bevel tot conservatoir beslag heeft uitgevaardigd, de betekening of kennisgeving van de stukken. Krachtens de tweede alinea is de instantie die bevoegd is tot kennisgeving of betekening van de stukken aan de schuldenaar, het gerecht dat het bevel tot conservatoir beslag ten uitvoer heeft gelegd.

Krachtens artikel 36, lid 5, is de districtsrechtbank van Banská Bystrica de bevoegde instantie.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

Het gerecht dat bevoegd is tot de tenuitvoerlegging van een in een andere lidstaat uitgevaardigd bevel tot conservatoir beslag is de districtsrechtbank van Banská Bystrica. Het gerecht dat bevoegd is tot de tenuitvoerlegging van een in de Slowaakse Republiek uitgevaardigd bevel tot conservatoir beslag is het gerecht dat het bevel tot conservatoir beslag heeft uitgevaardigd.

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

De informatie-instantie heeft het recht om alleen die informatie op te vragen die volstaat om de bank en rekeningen van de schuldenaar te identificeren. Informatie over rekeningen van derden die namens de schuldenaar worden aangehouden, mag niet worden opgevraagd. De informatie-instantie verwerft geen informatie van dergelijke aard met betrekking tot derden en mag hun rekeningen niet gedeeltelijk of geheel blokkeren. De informatie-instantie mag alleen informatie inwinnen over rekeningen die gezamenlijk met een schuldenaar worden aangehouden.

De instantie die bevoegd is om beslag te leggen op gezamenlijke rekeningen van een persoon tegen wie een verzoek hiertoe werd gericht, is:

- het gerecht dat het bevel heeft uitgevaardigd als het gaat om een bevel dat in de Slowaakse Republiek is uitgevaardigd en ten uitvoer moet worden gelegd;
- de districtsrechtbank van Banská Bystrica als het gaat om een bevel dat in een andere lidstaat is uitgevaardigd en in de Slowaakse Republiek ten uitvoer moet worden gelegd.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

De volgende tegoeden mogen niet worden geblokkeerd:

- tegoeden op rekeningen die toebehoren aan personen waarvan de eigendommen niet in beslag mogen worden genomen;
- rekeningen waarop geen beslag mag worden gelegd;
- rekeningen waarop geen beslag rust.

Vorderingen waarop beslag niet van toepassing is, worden behandeld in [artikel 104 van Wet nr. 233/1995](#).

Niet in aanmerking voor rekeningbeslag komen:

- rekeningtegoeden tot 99,58 EUR. De schuldenaar is niet verplicht informatie te verstrekken over tegoeden tot maximaal dit bedrag;
- tegoeden waarover de schuldenaar uitdrukkelijk heeft verklaard dat ze opzij zijn gezet voor de betaling van personeelssalarissen over de betalingsperiode die het dichtst ligt bij de datum waarop het bevel om met de beslaglegging te beginnen aan de bank betekend of ter kennis gebracht werd. In dit geval moet de schuldenaar een uitdrukkelijke verklaring opstellen;
- bij storting van het salaris of andere inkomsten van de schuldenaar op een bankrekening kan geen beslag worden gelegd op het deel van de tegoeden dat bij wet niet op het maandsalaris of andere inkomsten mag worden ingehouden; dit geldt vanaf het moment waarop de bank hiervan in kennis is gesteld. De schuldenaar moet dat bedrag meedelen aan de bank.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Totdat het kosteloze speciale informatiesysteem operationeel is, mogen banken als vergoeding voor geleverde diensten aan klanten, waaronder de verstrekking van rekeninginformatie, krachtens de "Tarieven bankkosten" tussen 20 en 30 EUR in rekening brengen. Banken hebben het recht om kosten in rekening te brengen bij een persoon tegen wie een beslagbevel ten uitvoer is gelegd.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

In Slowakije zijn alleen gerechten en banken betrokken bij de procedure voor en tenuitvoerlegging van een bevel tot conservatoir beslag. Banken mogen kosten in rekening brengen krachtens de "Tarieven bankkosten". De gerechtskosten vallen onder [Wet nr. 71/1992](#).

De gerechtskosten voor een verzoek om tenuitvoerlegging van een dringende maatregel in een andere lidstaat bedragen 16,50 EUR.

De gerechtskosten voor een verzoek om tenuitvoerlegging van een dringende maatregel in een andere lidstaat bedragen 33 EUR.

De gerechtskosten voor een verzoek om een dringende maatregel die in Slowakije geheel of gedeeltelijk ten uitvoer moet worden gelegd, bedragen 49,50 EUR.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Slowakije kent geen afzonderlijke juridische instantie voor rekeningbeslag. Indien voor een en dezelfde bankrekening meerdere Europese bevelen tot conservatoir beslag aan de bank betekend of ter kennis gebracht zijn, wordt geprioriteerd op volgorde van binnenkomst. Indien op één dag meerdere bevelen tot conservatoir beslag binnenkomen, wordt aan deze bevelen gelijke prioriteit toegekend. Indien de tegoeden op de rekening van de schuldenaar ontoereikend zijn om alle in de beslagbevelen vastgestelde bedragen te dekken, vindt het beslag op de tegoeden naar evenredigheid plaats. De tenuitvoerlegging van een bevel tot conservatoir beslag heeft geen opschortend effect met betrekking tot de beslaglegging en voorziet niet in een voorkeursrecht tot veiligstelling van de tegoeden waarop beslag is gelegd.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

De rechtbank die het bevel heeft uitgevaardigd of ten uitvoer heeft gelegd, is bevoegd met betrekking tot rechtsmiddelen.

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Beroep wordt ingesteld bij het gerecht van eerste aanleg dat de beslissing heeft gewezen waartegen in beroep wordt gegaan. De bevoegdheid om zaken in hoger beroep te behandelen berust bij het gerecht van tweede aanleg, de regionale rechtbank. De termijn voor instelling van beroep is 15 dagen vanaf de datum waarop de uitspraak van het gerecht van eerste aanleg is betekend. Dezelfde termijn geldt indien het beroep direct bij het gerecht van tweede aanleg wordt ingesteld.

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

De gerechtskosten vallen onder [Wet nr. 71/1992](#). In verband met de tenuitvoerlegging van een bevel tot conservatoir beslag gelden de volgende tarieven: verzoek om tenuitvoerlegging van een dringende maatregel: 33 EUR of 49,50 EUR; verzoek om intrekking of wijziging: 33 EUR; verzoek om informatie als onderdeel van een verzoek om een bevel: 3 EUR; verzoek om tenuitvoerlegging van een dringende maatregel in een andere lidstaat: 16,50 EUR.

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Voor de toepassing van artikel 49, lid 2, zijn het Slowaaks, Tsjechisch en Engels de aanvaarde talen.

Laatste update: 26/03/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Finland

Artikel 50, lid 1, onder a) — gerechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Districtsrechtbank van Helsinki

Porkkalankatu 13

FI – 00180 Helsinki

Postadres:

Box 650

FI – 00181 Helsinki

Tel.: +358 2956 44200 (algemeen)

Fax: +358 29 2956 44218

E-mail: helsinki.ko@oikeus.fi

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De instantie die bevoegd is om rekeninginformatie te verkrijgen, is de deurwaarder. Het verzoek tot verkrijging van rekeninginformatie kan rechtstreeks worden gezonden aan de deurwaarder of aan het Centraal Bestuur van de Nationale Tenuitvoerleggingsinstantie (Ulosottolaitoksen keskushallinto), dat het verzoek doorzendt aan de deurwaarder.

Contactgegevens van het Centraal Bestuur van de Nationale Tenuitvoerleggingsinstantie:

Centraal Bestuur van de Nationale Tenuitvoerleggingsinstantie

Europees conservatoir beslag op bankrekeningen

PO Box 2

00067 Ulosottolaitos

Finland

tel. +358 2956 58801

Fax: +358 29 562 2611

E-mail: hallinto.uo@oikeus.fi

Contactgegevens van deurwaarders

De contactgegevens van gerechtsdeurwaarders zijn online beschikbaar (in het Fins, Zweeds en Engels) op <https://ulosottolaitos.fi/fi/>, een website die wordt onderhouden door het ministerie van Justitie.

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De methode die volgens het Finse recht is toegestaan om informatie over bankrekeningen te verkrijgen, is de methode waarin artikel 14, lid 5, onder a), van de Verordening voorziet (alle banken op Fins grondgebied zijn verplicht om op verzoek van de informatie-instantie (de deurwaarder) bekend te maken of de schuldenaar een rekening bij hen aanhoudt).

Artikel 50, lid 1, onder d) — gerechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Tegen een beslissing van de districtsrechtbank van Helsinki kan beroep worden ingesteld bij het hof van beroep van Helsinki. Het beroepschrift moet worden gericht aan het hof van beroep van Helsinki en worden gezonden aan de griffie van de districtsrechtbank die de uitspraak heeft gedaan, de districtsrechtbank van Helsinki. Met betrekking tot de contactgegevens van de districtsrechtbank van Helsinki: zie artikel 50, lid 1, onder a).

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

Artikel 10, lid 2: de instantie die bevoegd is om het bevel tot conservatoir beslag in te trekken of te laten eindigen, is de deurwaarder. Het intrekkingformulier kan rechtstreeks worden gezonden aan de deurwaarder of aan het Centraal Bestuur van de Nationale Tenuitvoerleggingsinstantie, dat het verzoek doorzendt aan de deurwaarder (zie artikel 50, lid 1, onder b)).

Artikel 23, lid 3: indien het bevel tot conservatoir beslag in Finland is uitgevaardigd (Finland is het land van herkomst), is het uitvaardigende gerecht (districtsrechtbank van Helsinki) verantwoordelijk voor de doorzending van de stukken als bedoeld in artikel 23, lid 3, van de verordening (zie artikel 50, lid 1, onder a)).

Indien het bevel tot conservatoir beslag ten uitvoer moet worden gelegd in Finland (Finland is het land van tenuitvoerlegging), is de deurwaarder de bevoegde instantie van het land van tenuitvoerlegging. De voor de tenuitvoerlegging vereiste stukken kunnen rechtstreeks worden gezonden aan de deurwaarder of aan het Centraal Bestuur van de Nationale Tenuitvoerleggingsinstantie, dat de stukken doorzendt aan de deurwaarder (zie artikel 50, lid 1, onder f)).

Artikel 23, lid 5: zie het antwoord met betrekking tot artikel 50, lid 1, onder f).

Artikel 23, lid 6: zie het antwoord met betrekking tot artikel 50, lid 1, onder f).

Artikel 23, lid 3: de deurwaarder die verantwoordelijk is voor de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag, stelt de verklaring op betreffende het beslag op de tegoeden als bedoeld in artikel 25, en zendt deze verklaring door aan het gerecht dat het bevel tot conservatoir beslag heeft uitgevaardigd, en aan de schuldeiser.

Artikel 27, lid 2: de bevoegde instantie voor de vrijgave van het teveel aan tegoeden waarop beslag is gelegd, is de deurwaarder die voor de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag verantwoordelijk is. Het verzoek om vrijgave van het teveel waarop beslag is gelegd, kan rechtstreeks worden gezonden aan de deurwaarder die de verklaring heeft opgesteld als bedoeld in artikel 25, of aan het Centraal Bestuur van de Nationale Tenuitvoerleggingsinstantie, dat het verzoek doorzendt aan de deurwaarder (zie artikel 50, lid 1, onder b)).

Artikel 28, lid 3: is Finland het land van herkomst, dan berust de verantwoordelijkheid om over te gaan tot de betekening of kennisgeving van de stukken als bedoeld in artikel 28, lid 1, aan de bevoegde instantie in de lidstaat waar de schuldenaar zijn woonplaats heeft, bij het gerecht dat het bevel tot conservatoir beslag heeft uitgevaardigd, te weten de districtsrechtbank van Helsinki.

Welke instantie bevoegd is voor de betekening of kennisgeving wanneer de schuldenaar zijn woonplaats in Finland heeft, is afhankelijk van de vraag of er in Finland bankrekeningen zijn waarop beslag moet worden gelegd. Zo ja, dan is de bevoegde instantie voor betekening of kennisgeving de deurwaarder. In dat geval kunnen de stukken voor betekening of kennisgeving rechtstreeks worden gezonden aan de deurwaarder of aan het Nationaal Administratiekantoor Tenuitvoerlegging (Valtakunnantoukavirasto), dat de stukken doorzendt aan de deurwaarder. Zo nee, dan is de bevoegde instantie voor betekening of kennisgeving de districtsrechtbank van Helsinki.

Artikel 36, lid 5, tweede alinea: de bevoegde instantie voor de tenuitvoerlegging van een beslissing over een rechtsmiddel is de deurwaarder. De beslissing over een rechtsmiddel kan rechtstreeks worden gezonden aan de deurwaarder of aan het Centraal Bestuur van de Nationale Tenuitvoerleggingsinstantie, dat de beslissing doorzendt aan de deurwaarder.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

De instantie die bevoegd is voor de tenuitvoerlegging van conservatoire maatregelen in Finland, is de deurwaarder. Wanneer Finland het land van tenuitvoerlegging is, kunnen de voor de tenuitvoerlegging vereiste stukken als bedoeld in artikel 23, lid 3, van de verordening rechtstreeks worden gezonden aan de deurwaarder of aan het Centraal Bestuur van de Nationale Tenuitvoerleggingsinstantie, dat de stukken doorzendt aan de deurwaarder (zie artikel 50, lid 1).

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

De tenuitvoerlegging van beslag op roerende goederen, zoals saldo's op bankrekeningen, valt onder hoofdstuk 8, artikel 7, van het wetboek tenuitvoerlegging (705/2007), waarbij, voor zover van toepassing, rekening wordt gehouden met de beslagregels in hoofdstuk 4.

Overeenkomstig hoofdstuk 4, artikel 11, van het wetboek tenuitvoerlegging worden roerende goederen die door de schuldenaar en een derde gezamenlijk worden gehouden, geacht voor gelijke delen aan hen toe te behoren, tenzij de derde aantoonbaar, of anderszins blijkt, dat deze de enige eigenaar van de goederen is of daarvan het grootste deel in eigendom heeft. Op basis van deze aanname met betrekking tot het recht van eigendom wordt de helft van de tegoeden op door een schuldenaar en derde gezamenlijk gehouden bankrekening als eigendom van de schuldenaar aangemerkt. Dat betekent dat deze helft kan worden onderworpen aan een beslagmaatregel (minus bedragen die overeenkomstig artikel 31 niet voor beslag vatbaar zijn).

De aanname van gezamenlijk eigendom is echter niet meer van toepassing indien komt vast te staan dat de tegoeden feitelijk volledig in bezit zijn van de schuldenaar of derde, of dat zij geen gelijke delen ervan bezitten. Derden die beweren dat zij de enige eigenaar zijn of meer dan de helft van de tegoeden bezitten, dienen hun bewering te staven.

Wetboek tenuitvoerlegging: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070705>

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

Ingeval een schuldenaar een natuurlijke persoon is, wordt krachtens hoofdstuk 4, artikel 21, eerste alinea, punt 6), van het wetboek tenuitvoerlegging, voor de periode van één maand een bedrag van het beslag afgescheiden dat gelijk is aan anderhalf maal het beschermde deel van de geldmiddelen of ander eigendom van de schuldenaar als bedoeld in artikel 48, tenzij de schuldenaar overige, daarmee verbande houdende inkomsten heeft.

Overeenkomstig hoofdstuk 4, artikel 48, derde alinea, wordt het bedrag van het beschermde deel jaarlijks getoetst bij besluit van het ministerie van Justitie, zoals geregeld in de Wet Nationale Pensioenindex (456/2001). Het huidige bedrag van het beschermde deel is te vinden op: <https://ulosottolaitos.fi/fi/index/tietoautosotosta/tietoavelalliselle/mitenulosmitattavamaaralasketaan.html>

Onder een echtgenoot wordt een getrouwde partner verstaan of ongetrouwde partner waarmee wordt samengeleefd in een relatie die gelijkstaat aan het huwelijk. Een persoon ten laste van de schuldenaar is een persoon met een lager inkomen dan het beschermde deel dat is berekend voor de schuldenaar zelf en een kind in een soortgelijke positie, ongeacht of de andere partner deelt in het onderhoud van het kind. Met door de schuldenaar betaald onderhoud kan rekening worden gehouden, zoals geregeld in hoofdstuk 4, artikelen 51-53 van het wetboek tenuitvoerlegging.

Bovengenoemd bedrag is niet vatbaar voor beslag; de schuldenaar hoeft niet om vrijstelling te verzoeken. De deurwaarder die verantwoordelijk is voor het bevel tot conservatoir beslag en vrijstelling van beslag voor dergelijke bedragen, is op grond van artikel 31, lid 2, van de verordening derhalve verplicht op eigen initiatief het bedrag in kwestie niet voor beslag vatbaar te verklaren.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Krachtens Fins recht mogen banken geen kosten in rekening brengen voor de tenuitvoerlegging van gelijkwaardige nationale bevelen of de verstrekking van rekeninginformatie.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

Deurwaarders rekenen een tarief van 225 EUR voor de tenuitvoerlegging van een bevel tot conservatoir beslag. Het tarief is gereguleerd bij artikel 2, lid 5, van de Wet inzake tarieven voor tenuitvoerlegging (34/1995) en artikel 5, lid 1, punt 3 van het Besluit inzake tarieven voor tenuitvoerlegging (35/1995).

Overeenkomstig artikel 4, lid 3, van de Wet inzake tarieven voor tenuitvoerlegging mogen de kosten uitsluitend bij de verzoeker, niet bij de schuldenaar, in rekening worden gebracht.

Er wordt geen tarief gerekend voor maatregelen die de deurwaarder tijdens de procedure neemt om rekeninginformatie te verkrijgen op grond van artikel 14 van de verordening.

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Conservatoire maatregelen op grond van Fins recht voorzien niet in een rangorde voor beslag. De rechtsgrond is hoofdstuk 4, artikel 43 van het wetboek tenuitvoerlegging, waarin wordt bepaald dat beslaglegging of een andere conservatoire maatregel beslag niet verhindert.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

Artikel 33, lid 1: Districtsrechtbank van Helsinki zie artikel 50, lid 1, onder a).

Artikel 34, lid 1: de deurwaarder. Het verzoek om een rechtsmiddel kan rechtstreeks worden gezonden aan de deurwaarder of aan het Centraal Bestuur van de Nationale Tenuitvoerleggingsinstantie, dat de beslissing doorzendt aan de deurwaarder. zie artikel 50, lid 1, onder b).

Artikel 34, lid 2: Districtsrechtbank van Helsinki zie artikel 50, lid 1, onder a).

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Tegen een beslissing van de districtsrechtbank van Helsinki over een rechtsmiddel kan beroep worden ingesteld bij het hof van beroep van Helsinki. Het beroepschrift gericht aan het hof van beroep van Helsinki moet worden gezonden aan de griffie van de districtsrechtbank die de uitspraak heeft gedaan, de districtsrechtbank van Helsinki.

De uiterste termijn voor instelling van beroep is dertig dagen vanaf de dag waarop de beslissing van de districtsrechtbank is gewezen of aan de partijen beschikbaar is gesteld. Het beroepschrift moet op de laatste dag van de termijn uiterlijk aan het einde van de werkdag ontvangen zijn bij de griffie van de districtsrechtbank. De werkdag eindigt om 16u15.

Tegen een beslissing van een deurwaarder over een rechtsmiddel kan beroep worden ingesteld bij de districtsrechtbank die krachtens hoofdstuk 11, artikel 2 van het wetboek beroepszaken behandelt tegen een beslissing tot tenuitvoerlegging. Het beroepschrift gericht aan de districtsrechtbank moet worden gezonden aan de deurwaarder die de beslissing heeft genomen, per e-mail naar ulosotto.uo@oikeus.fi of per post naar: PO Box 1, 00067 Ulosottolaitos. zie artikel 50, lid 1, onder b).

Beroepszaken tegen een beslissing tot tenuitvoerlegging worden behandeld door de districtsrechtbanken van Åland, Helsinki, Länsi-Uusimaa, Oulu, Pirkanmaa, Pohjanmaa, Pohjois-Savo, Päijät-Häme en Varsinais-Suomi. Het beroep wordt behandeld door de districtsrechtbank van het rechtsgebied waarin de beslissing tot tenuitvoerlegging van de maatregel is gewezen. Contactgegevens zijn te vinden op de website <https://oikeus.fi>.

De termijn voor instelling van beroep is drie weken. De termijn wordt berekend vanaf de dag waarop de beslissing is gewezen, indien de betrokkene vooraf op de hoogte is gesteld of aanwezig was toen de uitspraak werd gedaan. Is dit niet het geval, dan wordt de termijn berekend vanaf de dag waarop betrokkene van de beslissing in kennis is gesteld. In hoofdstuk 3, artikel 39, tweede alinea, van het wetboek tenuitvoerlegging wordt bepaald wanneer de ontvanger wordt geacht in kennis te zijn gesteld van een per post of e-mail verzonden beslissing. Behoudens tegenbewijs wordt betekening of kennisgeving geacht te zijn geschied drie dagen nadat een elektronische boodschap is verzonden of zeven dagen nadat het document werd gepost of afgeleverd op een voor postzendingen bestemde plaats. De datum van het posten of afleveren moet op het document zijn vermeld.

Het beroepschrift moet worden gezonden aan de deurwaarder die de beslissing heeft genomen, per e-mail naar ulosotto.uo@oikeus.fi of per post naar: PO Box 1, 00067 Ulosottolaitos, uiterlijk op de laatste dag van de termijn, aan het einde van de werkdag. De werkdag eindigt om 16u15.

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

Gerechtskosten en tarieven voor beroep zijn gereguleerd bij de Wet inzake gerechtskosten (1455/2015). De kosten van een verzoek om een bevel tot conservatoir beslag zijn gelijk aan de kosten van een procedure inzake conservatoire maatregelen op grond van nationaal recht. De kosten die op grond van de Wet inzake gerechtskosten in rekening worden gebracht voor een procedure inzake conservatoire maatregelen zijn gebaseerd op het tarief voor behandeling van het hoofdgeding ter zake van het verzoek van de verzoeker of diens rechten.

De hoogte van het tarief hangt dus af van het hoofdgeding dat ten grondslag ligt aan de zaak waarop het bevel tot conservatoir beslag betrekking heeft.

Betref het hoofdgeding een geschil, dan wordt overeenkomstig artikel 2 van de Wet inzake gerechtskosten ten hoogste 500 EUR gerekend voor een procedure in de districtsrechtbank ter zake van een verzoek om een bevel tot conservatoir beslag. De gerechtskosten kunnen lager uitvallen wanneer bij het hoofdgeding bijvoorbeeld verkorte rechtspleging wordt toegepast als bedoeld in hoofdstuk 5, artikel 3 van het wetboek van procesrecht: de gerechtskosten kunnen dan 65,86 of 250 EUR bedragen, afhankelijk van hoe er in het hoofdgeding wordt beslist en of de verweerder de rechtshandeling heeft aangevochten.

De gerechtskosten voor het hof van beroep bedragen ten hoogste 500 EUR.

Het bedrag wordt na afloop van de rechtszaak geïnd.

Er worden geen gerechtskosten in rekening gebracht voor het invoeren van een rechtsmiddel tegen een bevel tot conservatoir beslag.

Wet inzake gerechtskosten: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455>

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Fins, Zweeds en Engels.

Laatste update: 19/04/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen - Zweden

Artikel 50, lid 1, onder a) — rechten die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Een verzoek om een bevel tot beslag op bankrekeningen moet worden ingediend bij de districtsrechtbank (*tingsrätt*).

Artikel 50, lid 1, onder b) — instantie waarbij rekeninginformatie kan worden opgevraagd

De informatie-instantie is de Zweedse tenuitvoerleggingsinstantie (*Kronofogdemyndigheten*).

Zweedse tenuitvoerleggingsinstantie

Postbus 1050

SE-172 72 Sundbyberg

Telefoon: +46 771-73 73 00

Voor oproepen vanuit het buitenland: +46 8 564 851 50

Fax: +46 8 29 2614

E-mail: kontakt@kronofogden.se

Artikel 50, lid 1, onder c) — wijze waarop rekeninginformatie kan worden opgevraagd

Op verzoek van de informatie-instantie zijn de banken verplicht bekend te maken of de schuldenaar bij hen een rekening aanhoudt, d.w.z. de in artikel 14, lid 5, onder a), vastgestelde methode. Dat is vastgesteld in artikel 4 van de [wet inzake bevelen tot beslag op bankrekeningen in de EU \(2016:757\)](#).

Artikel 50, lid 1, onder d) — rechten waarbij hoger beroep kan worden ingesteld tegen een weigering om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen uit te vaardigen

Het hoger beroep tegen een door een districtsrechtbank gegeven beslissing wordt behandeld door het hof van beroep (*hovrätten*). Arresten van de hoven van beroep worden getoetst door het hooggerechtshof (*högsta domstolen*). Het rechtsmiddel moet echter worden ingesteld bij het gerecht dat de bestreden beslissingen heeft gegeven.

Artikel 50, lid 1, onder e) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen en andere stukken te ontvangen, te verzenden en te betekenen of ter kennis te brengen

De bevoegde instantie is de Zweedse tenuitvoerleggingsinstantie.

Artikel 50, lid 1, onder f) — instanties die bevoegd zijn om het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen ten uitvoer te leggen

De uitvoerende instantie is de Zweedse tenuitvoerleggingsinstantie.

Artikel 50, lid 1, onder g) — de mate waarin conservatoir beslag kan worden gelegd op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden

Er kan beslag worden gelegd op roerende vermogensbestanddelen wanneer de betrokken vermogensbestanddelen duidelijk toebehoren aan de schuldenaar (hoofdstuk 4, artikel 17, van het [wetboek inzake invordering van schulden \(1981:774\)](#); zie hoofdstuk 16, artikel 13). Dat geldt ook voor tegoeden op gezamenlijke rekeningen en rekeningen van derden. Bij bankrekeningen die gezamenlijk worden aangehouden door twee personen, wordt in de regel

aangenomen dat elke persoon eigenaar is van de helft van de tegoeden op de betrokken bankrekening, voor zover niets anders is bepaald. De vraag of de vermogensbestanddelen aan de schuldenaar toebehoren, wordt geval per geval beoordeeld op basis van de omstandigheden van de zaak.

Artikel 50, lid 1, onder h) — regels die van toepassing zijn op bedragen die niet voor beslag vatbaar zijn

De regels inzake niet voor beslag vatbare bedragen zijn vastgesteld in hoofdstuk 5 van het [wetboek inzake invordering van schulden \(1981:774\)](#). Het kan daarbij gaan om contant geld, bankdeposito's, andere vorderingen en goederen die de schuldenaar nodig heeft om te voorzien in zijn levensonderhoud en die hem toereikende inkomsten verschaffen ter dekking van zijn relevante uitgaven; behalve in uitzonderlijke gevallen geldt die bescherming echter slechts voor een periode van maximaal een maand. De regels inzake niet voor beslag vatbare bedragen moeten door de tenuitvoerleggingsinstantie ambtshalve worden toegepast, d.w.z. dat de schuldenaar ze niet uitdrukkelijk hoeft in te roepen.

Artikel 50, lid 1, onder i) — de vergoeding die banken in rekening mogen brengen voor de uitvoering van een gelijkwaardig nationaal bevel of voor het verstrekken van rekeninginformatie en welke partij gehouden is deze vergoeding te voldoen

Naar Zweeds recht mogen de banken geen vergoeding aanrekenen voor de uitvoering van een beslag of een gelijkwaardige beschermingsmaatregel; zij mogen evenmin een vergoeding in rekening brengen voor het verstrekken van rekeninginformatie aan de informatieinstantie.

Artikel 50, lid 1, onder j) — het tarief van of de regeling betreffende de vergoedingen die worden berekend door de instanties of andere entiteiten welke bij de verwerking of de tenuitvoerlegging van het bevel tot conservatoir beslag zijn betrokken

De regels betreffende de vergoedingen voor tenuitvoerlegging zijn vastgesteld in de [verordening inzake de aan de Zweedse tenuitvoerleggingsinstantie verschuldigde vergoedingen \(1992:1094\)](#). In tenuitvoerleggingsprocedures worden de behandelingskosten vergoed in de vorm van een basisvergoeding, een voorbereidingsvergoeding, een verkoopvergoeding en een speciale vergoeding. De basisvergoeding bedraagt 600 SEK. Voor de tenuitvoerlegging van een op grond van de EU-verordening betreffende beslag op bankrekeningen gegeven beslissing inzake een beslagleggingsbevel, wordt alleen de basisvergoeding van 600 SEK in rekening gebracht.

Wanneer er gegevens moeten worden verzameld, kan er ook een vergoeding van 300 SEK in rekening worden gebracht door de instantie voor gegevensverzameling (de Zweedse tenuitvoerleggingsinstantie).

Artikel 50, lid 1, onder k) — in voorkomend geval de rangorde van gelijkwaardige nationale bevelen

Er bestaat geen rangorde met betrekking tot Zweedse beslissingen inzake beslagleggingsbevelen.

Artikel 50, lid 1, onder l) — gerechten of tenuitvoerleggingsinstanties die bevoegd zijn met betrekking tot een rechtsmiddel

Het gerecht dat bevoegd is om te beslissen over een verzoek om een rechtsmiddel in de zin van artikel 33, lid 1, is het gerecht dat de beslissing inzake het beslagleggingsbevel heeft gegeven (artikel 9, eerste alinea, van de [wet inzake bevelen tot beslag op bankrekeningen in de EU \(2016:757\)](#)).

De Zweedse tenuitvoerleggingsinstantie is bevoegd om te beslissen over een verzoek om een rechtsmiddel in de zin van artikel 34, lid 1 (artikel 10 van de [wet inzake bevelen tot beslag op bankrekeningen in de EU \(2016:757\)](#)).

Het gerecht dat bevoegd is om te beslissen over een verzoek om een rechtsmiddel in de zin van artikel 34, lid 2, is de districtsrechtbank die overeenkomstig hoofdstuk 18, artikel 1, van het [wetboek inzake invordering van schulden](#) het hoger beroep tegen besluiten van de Zweedse tenuitvoerleggingsinstantie behandelt (artikel 10, eerste alinea, van de [wet inzake bevelen tot beslag op bankrekeningen in de EU \(2016:757\)](#)). In hoofdstuk 18, artikel 1, van het [wetboek inzake invordering van schulden](#) wordt verwezen naar hoofdstuk 17, artikel 1, van de [verordening inzake invordering van schulden \(1981:981\)](#). Conform hoofdstuk 17, artikel 1, van de [verordening inzake invordering van schulden](#) wordt hieronder verwezen naar de bevoegde districtsrechtbanken. Onder 'verweerder' wordt verstaan de schuldenaar.

Indien de schuldenaar zijn gewone verblijfplaats niet in Zweden heeft, is de districtsrechtbank van Nacka bevoegd om te beslissen over een verzoek om een rechtsmiddel in de zin van artikel 34, lid 2.

Artikel 50, lid 1, onder m) — gerechten waarbij een hoger beroep moet worden ingesteld en, in voorkomend geval, de termijn voor het instellen van een hoger beroep

Het hoger beroep tegen een rechterlijke beslissing als bedoeld in artikel 33 en artikel 35, leden 1 en 3, wordt behandeld door het hof van beroep en het hooggerechtshof. Het hoger beroep moet echter worden ingesteld bij het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gegeven. Het hoger beroep moet worden ingesteld binnen drie weken na de dag waarop de bestreden beslissing werd gegeven. De regels inzake hoger beroep zijn vastgesteld in de hoofdstukken 49 en 52 van het [wetboek van burgerlijke rechtsvordering](#).

Het hoger beroep tegen een besluit van de Zweedse tenuitvoerleggingsinstantie op grond van artikel 34, lid 1, of artikel 35, leden 3 en 4, wordt ingesteld bij de bevoegde districtsrechtbank. Onder 'verweerder' wordt verstaan de schuldenaar.

Indien de schuldenaar zijn gewone verblijfplaats niet in Zweden heeft, is de districtsrechtbank van Nacka bevoegd om het besluit van de Zweedse tenuitvoerleggingsinstantie te onderzoeken. Het hoger beroep moet echter worden ingesteld bij de Zweedse tenuitvoerleggingsinstantie. Het hoger beroep moet worden ingesteld binnen drie weken na de dag waarop de verzoeker in kennis werd gesteld van het besluit. De regels inzake hoger beroep tegen besluiten van de Zweedse tenuitvoerleggingsinstantie zijn vastgesteld in hoofdstuk 18 van het [wetboek inzake invordering van schulden \(1981:774\)](#) en hoofdstuk 17 van de [verordening inzake invordering van schulden \(1981:981\)](#).

Het hoger beroep tegen een door een districtsrechtbank gegeven beslissing als bedoeld in artikel 34, lid 2, wordt behandeld door het hof van beroep. Indien het gaat om een arrest van een hof van beroep, wordt het hoger beroep behandeld door het hooggerechtshof. Het hoger beroep moet echter worden ingesteld bij het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gegeven. Het hoger beroep moet worden ingesteld binnen drie weken na de datum van de beslissing indien de beslissing impliceert dat de zaak is afgehandeld, indien de beslissing is gegeven op een zitting of indien een verklaring is afgelegd op een zitting over de datum waarop de beslissing ter kennis zal worden gebracht. Anders bedraagt de termijn voor het instellen van hoger beroep drie weken vanaf de datum waarop de verzoeker in kennis is gesteld van de beslissing. De regels inzake hoger beroep zijn vastgesteld in de artikelen 38-41 van de [wet inzake gerechtelijke aangelegenheden \(1996:242\)](#).

Artikel 50, lid 1, onder n) — gerechtskosten

De regels betreffende gerechtskosten zijn vastgesteld in de [verordening inzake algemene gerechtskosten \(1987:452\)](#). De vergoeding voor een verzoek om een bevel tot beslag op bankrekeningen bedraagt 2 800 SEK.

De vergoeding moet worden betaald op het ogenblik dat het verzoek bij het gerecht wordt ingediend.

Artikel 50, lid 1, onder o) — de talen aanvaard voor de vertaling van stukken

Engels.

Laatste update: 03/04/2023

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.